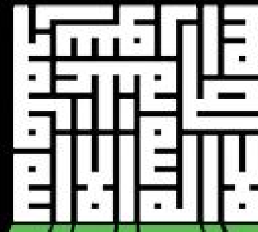

AHMED HULÛSİ

DOST'TAN DOSTA

AHMED HULÛSİ

DOST'tan Dosta

www.ahmedhulusi.org

KAPAK HAKKINDA

Ön kapak zeminindeki siyah renk karanlığı ve bilgisizliği, üzerindeki harflerin beyaz rengi ise aydınlığı ve bilgiyi temsil eder.
Kapakta yer alan amblem, Kûfi hat sanatı ile yazılmış olan "Lâ ilâhe illâ Allâh; Muhammed Rasûlullâh" cümlesidir ve bu “tanrılık kavramı yoktur, yalnızca Allâh adıyla işaret edilen vardır; Muhammed (aleyhisselâm) bu anlayışın Rasûlü’dür” anlamını taşır.
Amblemin ön kapakta ve her şeyin üzerinde yer alması, Ahmed Hulûsi’nin bu anlayışı tüm eserlerinde ve hayatı boyunca her anlamda baş tacı yapmış olmasının sembolik ifadesidir.
Karanlıktan aydınlığa açılan Kelime-i Tevhid penceresinden Allâh Rasûlü’nün nûrunu temsil eden yeşil renkte yansıyan ışık, Ahmed Hulûsi’nin kaleminden, işaret ettiği konuda aydınlanmayı amaçlayan “kitap isminde” beyaz renkte somutlaşmıştır.
Allâh Rasûlü’nün nûruyla yayılan bilginin, onu değerlendirebilenlere sağladığı aydınlanma da kitap içeriğinin özetlendiği arka kapak zeminindeki beyaz renk ile ifade edilmiştir.

DOST'tan Dosta

AHMED HULÛSİ

Yayın ve Dağıtım: KİTSAN

ISBN: 978-975-7557-36-4

1. Baskı: 1987
. Baskı: 2014

Kapak Tasarımı: Serdar Okan
Grafik Tasarım: Öznur Erman

Film, Baskı ve Cilt:
İKON Matbaacılık ve Yayıncılık San. Tic. Ltd. Şti.
Çobançeşme Cad. NO: 14
Kağıthane - İstanbul
Tel: 0212 3211193, Faks: 0212 2959334
info@ikonmatbaa.com
www.ikonmatbaa.com

KİTSAN KİTAP BASIM YAYIN DAĞITIM LTD. ŞTİ.
Divanyolu Cad. Ticarethane Sok. Tevfikkuşoğlu İşhanı
No:41/3, 34400 Cağaloğlu - İstanbul

Tel: 0212 5136769, Faks: 0212 5115144
www.kitsan.com

AHMED HULÛSİ

DOST'tan Dosta

www.ahmedhulusi.org

SORU İLMİN YARISIDIR.

Hz. MUHAMMED (a.s.)

"ALLÂH de, ötesini bırak..."

(6.En'am: 91)

"Bu Allâh'ın fazlıdır ki, onu dilediğine verir..."

(5.Mâide: 54)

"Oku! (Çünkü) **Rabbin Ekrem'dir! O ki,**
(O Rabbanî özellikleri ve genetiğini) **Kalem olarak öğretti** (programladı)**!"**

(96.'Alak: 3-4)

SUNU

"ALLÂH" bilinciyle başlarım!

Kelime anahtarları, eğer beyinde düşünce kilitlerini açabilirse, insan tefekkür âleminin sonsuzluğuna kanat çırpar.

Esasen, sonsuzluk için var olan insan, ya şuur boyutunda kendisini tanıyıp "Sonsuz"a ayna olma huzur ve saadetini yaşayacak; ya da ilim ve idrak yetersizliği sebebiyle kemâlini şartlanmalara bırakmış bir hâlde, "*Ben bir maddeyim*" vehmi ile hücre batağında mahvolacaktır!

Özellikle 1968-69-70 yıllarında kâğıda geçirdiğimiz bu sözler; şayet üzerinde ağırlıklı olarak durulur ve önyargısız bir şekilde değerlendirilirse, yepyeni ufuklara ve hedef tespitlerine vesile olabilecektir.

Okuyacağınız cümlelerin çok büyük bir kısmında, ikiden fazla mânâ mevcuttur.

Hatta tasavvufla ilgilenenler, pek çok mertebeden değişik anlamları bu satırlarda bulabilirler.

Dostlarıma tavsiyem odur ki, bu satırları okurlarken...

Elden geldiğince kendilerini, kelimelerin mânâ denizine salıvereler.

Ne anlam çıkartırlarsa çıkartsınlar, bununla yetinmeyip, daha değişik mânâların da olabileceğini düşüneler.

Zâhirden-bâtına, bâtından-ahadiyet hakikatlerine kadar her boyuta işaretlerin satırlar arasına gizlenmiş olduğunu bileler.

Ve nihayet kendilerine ulaşan kelimelerin **"DOST'un SESLENİŞİ"** olduğunu hissetmeye gayret ederler.

Biline ki Dostum...

Halktan alıp halka satanlardan değil; HAKK'ın bağışını ulaştıranlardanız, Elhamdulillâh!

Ahmed HULÛSİ

21.6.1987

Şehremini / İSTANBUL

BİLELİM Kİ...

1. Sadece, samimiyete erenler ve ona tâbi olanlar Hakikate erecektir!
2. "Başarı", Hakikatin yolunda samimiyet ve sabırla yürüyenlerin ereceği sarayın adıdır.
3. Terk edebildikleriniz kadar ileriye geçebilirsiniz, yönelişiniz gerçeğe olduğu sürece.
4. Her kapıyı açan tek anahtar vardır: SAMİMİYET!
5. Biliniz ki, samimiyetin açamayacağı kapı mevcut değildir!
6. İnsan ile diğer yaratılmışlar arasındaki fark; birincisinin, gördüklerinin ardına geçebilmesi kadardır!
7. Karşısındakini kendine tercih edemeyen kişi, samimiyetten çok uzaktır!
8. Samimiyet, karşınızdakinin hak ve hukukuna tecavüz etmeyen teklifsizliktir!
9. Gören, düşünebilen ve idrak yüceliğine erenlerden olmaya çalışınız!
10. İdrakın yüceliğine eremiyorsanız, inkârın basitliğinden sıyrılınız!
11. Ne mutlu, Gerçeğe erene; ve O'na tâbi olabilene!
12. İnsan ismine liyâkatınız, insanlara erişen iyiliklere vasıta olabilmeniz nispetindedir!
13. Aldıklarınız kadar basitliğe, verdikleriniz kadar yüceliğe yaklaşırsınız!
14. Zirvede oturmaya, sadece verenlerin hakkı vardır!
15. Kadın, hisleriyle hareket eden; erkek, özündeki gerçekle davranışlarını düzenleyen yaratığın adıdır!
16. Gerçeğin yoluna adım atanlar, şeklin ötesine geçmeyi başaranlardır!
17. Eren, özündeki Hakikat noktasında eriyendir!
18. Eriyen, erendir... Ermedikçe, eriyemezsin!
19. Mükâfata hak kazananlar, sadakat sahipleridir!
20. Basit kişilerin basitliğine, kendilerini bilemeyişleri vesile olmuştur!

21. Pişmanlığın acılığını tatmak istemiyorsanız, hemen elinizdekileri değerlendirmesini öğreniniz!
22. Dostluğu yürüten, fedakârlıktır!
23. Cahil, idraktan nasibi olmayandır!
24. Zamanın ötesine geçebilenlerin iki özellikleri olur; ilim ve vericilik!
25. Anlayamadığımı anlamamaktan, Rabbime sığınırım!
26. Zavallı; yaradılışındaki gayeden bîhaber olandır!
27. Görgünüz, yaşadıklarınız nispettedir!
28. Gözlerinizi kapadığınız anda madde ötesine geçemiyorsanız, biliniz ki çileniz sürecek!
29. Geçmişin telâfisi olmayacağını unutmayınız!
30. Kaçınılması zaruri olan hususların başında istismarcılık gelir!
31. Süratinizin artmasını istiyorsanız, vites değiştirmesini öğreniniz!
32. Değerlendirmek, hikmetini idrak ve gereğini tatbik etmekle mümkündür!
33. Çıkış noktanızı, yolunuzu ve hedefinizi tespit etmiş miydiniz?..
34. Yaşadığınız günün değil, zamanın fevkindeki insan olmak mühimdir!
35. İsmini, zamanın silemediği öze ermişler arasına girmeye çalışınız!
36. Sonlu olmak istemiyorsanız, rotanızı sonlulara göre ayarlamayınız!
37. HİKMET, basitlik kavramını yok etmiştir!
38. Biliniz ki, değerlendiremedikleriniz de en az değerlendirebildikleriniz kadardır!
39. Allâh indînde, basitliğin yeri olmadığını idrak ediniz!
40. Sonsuzluk, algıladıklarını hakkıyla değerlendirebilen ve idrak ettiklerini tatbik edebilenlerin hakkıdır!
41. Basit görmeyiniz, değerlendirmeye çalışınız!
42. Kendinizi bilemiyorsanız, yaşamı değerlendirebilme imkânlarından yoksunsunuz!

43. Görünüz ve susunuz; dinleyiniz ve gene susunuz; öğreniniz ve gene de susunuz... Tâ ki "Konuş" denilene kadar!
44. Biliniz ki, zamanı geldiğinde dahi söylenemeyecek gerçekler vardır!
45. Karşınızdakilerin de, size karşı dile getiremeyeceği şeyleri olduğunu unutmayınız!
46. Sırların açılmasını istiyorsanız, "sır" saklamasını öğreniniz!
47. Zamanın değiştirebileceği şeyler için hüküm vermeyiniz!
48. En büyük ihanet, sırları ifşa etmektir!
49. Sırrı ifşa eden, cezasını "sır"lardan uzak yaşamakla öder!
50. "Zannınız"dan geçip, onu terk etmedikçe, seyredemezsiniz!
51. Hakk'ın yüzündeki perde, zanna ve şartlanmalara dayanan hükümlerinizdir.
52. Samimiyetiniz, karşınızdakine açılabilmeniz kadardır!
53. Karşınızdakiyle tartışırken, kendinizi onun yerine koyabiliyor musunuz?..
54. Hakareti hak ettiyseniz, ses çıkartmayınız; şayet hak etmediyseniz, üstünüze alınmayınız!
55. Rakamların sonu olmadığını bilirsiniz değil mi?..
56. Dünyada yeri dolmayacak tek kişi, annenizdir.
57. Her şeye rağmen sizi affedebilecek insan, annenizdir.
58. Çokluğu görünüz, azınlığı değerden hali bırakmayınız.
59. Zamanı, bakış açılarının ötesinde değerlendiriniz.
60. Ulaşacağın cennet, aklına yön vereninki kadardır! Bu, eşin de olabilir; bir ârif de!.. Kılavuzun kim ise, sonucunu yaşayacaksın!
61. Hikmetleri tespit, seslenişe vasıta olabilmeniz nispetindedir.
62. Aynı anda, iki ayrı âlemde yaşıyabiliyor musunuz?
63. Ben, sen ve O'nun kalktığı yere gittiniz mi?..

64. “Halife”, her devirde mevcuttur; sayısı değişenler, O’nu görebilenlerdir!
65. Dünya ve kâinat, bilincinizde ufalıp kaybolup gitti mi hiç?..
66. Aslı olmayan gölge gördünüz mü?.. Gölge “var” mıdır?..
67. Nasibinde olmaması, yaradılışındaki mahrumiyetindir; ki asla değişmez.
68. Yüzeyde kaldığınız sürece, dalgalardan kurtulamayacağınızı biliniz.
69. Vermek zorunda olduklarınız, almak istedikleriniz nispetindedir.
70. Zavallılığın, karşındakinin sözlerini anlamadığın hâlde, anladım sanmakla başlamıştır.
71. Kafan boş, gözün boş, gönlün boş; gurur niye?..
72. Bireyselliğin izzeti zillettir! İzafî benliğin izzeti peşinde koşanlar er geç zilleti tadacaklardır.
73. Lâyık olduğunu bilebilmek ve ona tâlip olmak, özünün izzetindedir.
74. Tedbir, insanın emniyet sübabıdır.
75. Oduna esans dökmüşler, gül sanmış kendini!
76. Avamın ölçemediği insan büyüktür...
77. Korkundan veya utancından değil, idrakından dolayı işini Bilen’e bırak.
78. Ahmak ile aptal arasındaki fark, birincisinin, izah edileni de anlamamasıdır!
79. Marifet, imtihan veya çileye tâbi tutulanın “Allâh bilir işini” diyebilmesidir.
80. Gayb, Allâh’ın yaratmadıklarının adıdır, gerçekte!
81. Yaradılmışın hakikatine eremeden giden insan, âmâdır!
82. Aklın da bir hacmi olduğunu unutmayınız.
83. Kâinatın genel yapısı ikidir; birinde kalanlar pişmanlık duyarlar.

84. Avam; kendinden evvelkilerden aldıklarına, kendinden bir şeyler eklemeden sonrakilere devreden kişiler topluluğudur.
85. Her insan, bir diğerinden başka mükemmeliyete sahiptir.
86. Kusurlarınızı yüzünüze vuranlar biliniz ki sizi sevmektedirler... Bazen çekemeseler de!
87. Yapacağınız hareketlerin gerçek sebebini düşündükçe kendinizden sıyrılır; neticeye erdiğiniz nispette de özünüzün gereğini yaşamaya liyâkat kazanırsınız.
88. Her insan mükemmel olarak yaratılmıştır... Ancak bazıları, yaşarken mükemmellik kavramından uzaklaşırlar...
89. Aklınıza gelenlerin değil, onları istikametlendirişinizin tabii neticesine katlanırsınız.
90. Kalbe dudakların tesir ettiğini sananlar aldanmadadır... Kalbe tesir edenler, kalplerdir! Dudaklarsa, kulağa erişebilirler.
91. Seni sevenlerin sevgisinin, gerçekte "Allâh"a olduğunu fark edebildin mi?..
92. Geçip giden şeylerin seni üzmesine fırsat verme ki, anını değerlendirmekten geri kalmayasın!
93. Beynin tefekküre yöneltilmemesi, ona yapılan en büyük zulümdür!
94. Sonsuzluk için var olan yeryüzündeki en mükemmelin, sonluluk batağında mahvoluşu ne acıdır!
95. Sevdiğin için varsan, niye kendini düşünerek yaşıyorsun?
96. Tüm varlığını ayakları altına seremediysen, sevgin kemâline erişmemiştir.
97. Gerçek sevgi, sahibini, önce gururunun kölesi olmaktan kurtarır.
98. Sevdiğinle beraberken etrafı gözün görüyorsa, bil ki sevginde yalancısın, sadece kendini aldatıyorsun.

99. Kendini tanıyamamanın sana verdiği zararı, Dünya'daki tüm varlıklar birleşseler veremezler!
100. Koyunlar da yiyip, içip, çiftleşip, uyuyorlar... Farkında mısın?..
101. Beynini gereğince kullanamıyorsan, tüm organların sana vebaldir!
102. İlhamlar yaşantına yön veremiyorsa, içgüdüleriyle yaşayan mahlûkattansın!
103. Benlikteysen, sabıra muhtaçsın!
104. Yakîne erende sabır ne arar?..
105. "İlim, Çin'de bile olsa al" dediler! Yirmi dakikalık yol, Çin'den de mi uzak?
106. Sigarayı terk edemeyen, benliğini nasıl terk eder?
107. Terk edemediklerin kadar perdelisin!
108. Gecenin hayalinde sultan olabilirsin; ama hakikat güneşi doğduğunda nereye kaçacaksın?
109. Bildiğin hâlde yaşayamıyorsan, benliğine tapınmaktan vazgeçmek sana çok zor geliyordur!
110. Kolundaki, ayağındaki zincirden ölümle kurtulabilirsin, ama beynindekinden asla!
111. "Koza"n, gerçeğin âlemine uçacak güce eriştiremiyorsa seni, ancak mezarın olur!
112. Günah, "senin" varlığından meydana gelir!
113. Yaşadığın sürece üzüntülerin son bulmaz, benliğinden kurtul ki selâmete çıkasın!
114. Sevginin kaynağı sendedir!
115. Sahip olduğunu sandığın her şeyden kopmanın ızdırabını tadacaksın!
116. Sevgin yüzünden terk edebildiklerin, sevginin ölçeğidir!

117. Değerin; duyguların kadar değil, idrak ettiklerini tatbikata sokabilmen kadardır!
118. Ömrünü koyduğun oyunda yanlış ata oynamanın pahası, ebedî hüsrandır!
119. Sevmeyi bilmeyen, sevildiğini anlayamaz!
120. Yaşam; öğrenmek ve öğrendiklerini yaşayabilmek içindir!
121. Senin, “Seni” bilişin, sürekli daha geniş kapsamlı çalışmayı getirmiyorsa, bu bilişin yetersizdir!
122. Çalış ki, takdirdekine eresin!
123. Kemâl, idraka göredir!
124. Tolerans, olgunluğun dile gelişidir!
125. Yatarken, “Kimsenin hakkı bugün de üzerime geçmedi” diye düşünebiliyor musun?..
126. Kendinize “kötü insan” denilmesini istemiyorsanız, kırıcı olmaktan kaçınınız!
127. Sırra erenin vasfıdır mükemmellik; ki bu da vasıfsızlıktır!
128. Renk, kaba aittir; orijinalliğini “renksiz olmakla” koruyabilirsin!
129. Karşınızdakinin büyüklüğünü idrak edemiyorsanız, ona yaklaşınız!
130. Büyüklükleri idrak için bazen de uzaklaşmak zorunlu olur!
131. Ölümsüzlüğün çaresi, ölmektir!
132. Gönüllerde yaşamak, gönüllere hitap edebilecek seviyeye gelmekle mümkün olur!
133. Geçici değil, ebedî olan hayatı kazananlardan ve kazandıranlardan olunuz!
134. Gönlünüzde yer eden sözler, biliniz ki Rabbin seslenişidir!
135. Değerlendiriniz ki, nankörlerden olmayasınız!
136. Nankörlerin de varacağı bir menzil vardır ki, adına “hüsran” derler!
137. Israrla çalınan kapı, elbet bir gün açılır!

138. Rabbin seslenişi, ancak, o seslenişe liyâkat kazanmışlarca değerlendirilebilir!
139. Gönülden kızmayı terk edemediyseniz, hâlâ "Gerçek"ten uzaksınız!
140. Güneş ne kadar parlarsa parlasın, ışığından kaçanlar kıyamete dek mevcut bulunacaktır!
141. İhtiyacınızı, hiçbir şeye muhtaç olmayana arz ediniz... Şayet O, hâlinizden habersiz ise!
142. Bir şey olabilmek için değil, bir şeyler verebilmek için çalışın!
143. Samimiyette eriyiniz ki, teslimiyete eresiniz!..
144. Teslim olunuz ki, seyredesiniz!
145. Yaptıklarınızın gerçek sebebini bilemiyorsanız, bu, "Gerçek"e olan uzaklığınızdandır!
146. Gerçeğe erenler, giyiniktirler; kıyafetlerine aldanmayınız, ki onları görebilesiniz!
147. Susunuz, dinleyiniz; seslenişi "OKUmaya" çalışınız!
148. Konuşmak mecburiyetindeyseniz, bu, idrak ettikleriniz kadar olsun!
149. Yapabileceğiniz şeyleri dahi yıkmayınız!
150. Her şeye rağmen, verenlerden olmaya çalışınız!
151. Ne bir suç işleyiniz, ne de af dilemek mecburiyetinde kalınız!
152. Ancak ve sadece, gerçeğe erenler "ayna" olabilirler!
153. "Ayna" olduğunuz gün, aksettirilmemesi icap eden şeyler de olduğunu unutmayınız!
154. Sabrı terk etmeyen, gerçeğe eremez!
155. Gerçeğe erenin ilk hâli, imanı terktir! Görülen şeye, iman edilemez!
156. Geçmişin münakaşasına girmeyiniz ki, size "basit insan" demesinler!
157. Rabbin seslenişi, herkese, idrakıncadır!

158. Suyu bardakta görmüşseniz; buharı, bulutu, karı, buzu, denizi ondan ayrı sanmayınız!
159. Her şey bir inişle-çıkış arasında değişimde... Gerçekte ise; ne iniş var, ne de çıkış!..
160. Sayılmak istiyorsanız, sükûtu değerlendiriniz!
161. Kadere yapışarak her şeyden elini çekenler, henüz "Gerçeğe" erişmemiş olanlardır!
162. Acı ilaçların sıhhate vesile olduğunu unutmayınız!
163. Öğrendikleriniz, tatbik edildikleri sürece size yararlı olur. Aksi hâlde siz, "bilgi hammalı" olarak bu dünyadan geçer gidersiniz!
164. Dostlar meclisinde kendinizi hizmetkâr yapmadıkça, onlara ihanettesiniz!
165. Unutmayınız ki, unutulmayasınız!..
166. Veriniz ki, verilsin! Unutmayın, boşluk yoktur. Her çıkanın yeri dolar. Çıkaranın gayesine göre!
167. Karşılıksız olarak verdiklerinizi düşünün... Ne kadar?..
168. Sabredenlerdenseniz, "sizde sabreden"i hatırdan çıkartmayınız. Aksi hâlde sabrınız şirk olur!
169. Değeriniz, değerlendirebildikleriniz oranındadır!
170. Hâlâ samimiyetle yönelemiyorsanız, noksanınızı araştırınız!
171. Zevkler tartışılmaz, gruplandırılır!
172. Her şeyin sahibi vardır; öyle ise sizin olmayanlar hakkında sahiplik davasına kalkışmayınız!
173. Hain, emanete sahip çıkandır!
174. Hikmeti nerede bulursanız alınız; zira, "özbenliğinizin" vasfıdır!
175. Hikmet, ehli için pırlanta; gayrı için taştır!
176. Marifet; pırlantayla taşı ayırt etmek değil; pırlantaları değerlendirebilmektir!

177. Gıpta etmeyiniz, çalışınız!
178. Herkes, imkânları nispetinde mesûldür!
179. “Vermedi” değil; “Alamadım” deyiniz!
180. Zorlamayınız ki, zorlanmayasınız!
181. Öldürmeyiniz ki, hayat bulasınız!
182. Hayvan ile insan arasındaki fark, birincisinin hayatının bittiği yerde ikincisinin hayatını başlamasıdır!
183. Zamanı ve yeri geldiğinde, vasıtayı terk etmeyi biliniz!
184. Hüsrana uğrayanlar, geldikleri yeri unutanlardır!
185. Ortamlarını hiçe sayanlar, er geç tökezlenirler!
186. “HEP” olmak istiyorsanız, “HİÇ” olunuz!
187. Gerçeğe eren, gördüğünü tanır!
188. Yüceliğin ziyneti, tevazu; ermişliğinki ise, yadırganmayıştır!
189. “Hikmet”, yaradılışın sırrına erenin ağzından dökülen sözlerdir!..
190. “Hikmet”, velînin sükûtunda; Ârifi Billâh’ın seslenişindedir!
191. Samimiyete ihanet eden, felâh bulmaz!
192. Huzur; sevgi ve nefretin ötesindeki âlemin adıdır!
193. Sükût; sırrı işitmekte olanın hâlidir!
194. Hayret; sırrı görenin hâlidir!
195. Seyir; sırra erenin hâlidir; ki o, artık, daimîdir!
196. Gayesi zevk olan, şirktedir! İlacı, emre yönelmektir!
197. Tasavvufun basamaklarına basmamış olanlar, o basamakların görüşlerinden ebediyen mahrum kalırlar!
198. Güneş, geleceği saati bildiğin için gelmez!
199. Gecelerini, “Ey gündüz hemen gel” demekle israf etme!
200. Verilene ihanet, vereni görmemek veya görmezlikten gelmekle olur!
201. Verilenin değeri, vereniyle ölçülür!

202. Basitlikten kurtulmamış olanın insanları teşviki de basitliğedir... Teşvikine bak, değerlendir!
203. Yetiştiren, koruyan ve besleyen, ana-babanızdır... "O"nu idraka çalışın!
204. Tefekkürün ilk basamağı, varsandığın "ben"liğinin "yok"luğunu idrak etmektir!
205. Davranışlarınızda pusulanız "halk" ise, rotanız hüsran üzeredir!
206. Madde kaydı, hayatınızın her anında sizi zillete çekmektedir, farkında mısınız? Öyle ise, yönelişiniz madde ötesine olsun!
207. "Günah"; Hakikatini bilmeyenin davranışlarının adıdır!
208. Hakikatini idrak edip, buna göre yaşayan, "Emr"den olmuştur! Konuşması ise sesleniştir!
209. Müzik, aklın ötesinde gelir; ve şuurun ötesiyle değerlendirilir!
210. İlerleten, istek değil adımlardır! İsteklerinizi, adımlarla birleştirerek gayenize yöneliniz!
211. Öğrendiklerinize uymamakla ihanet eder; uygulamakla değerlendirmiş olursunuz!
212. Suyu, susamayana vermeyiniz!
213. Tek insandan kaçınız ki, o da "Sadece ben biliyorum" diyendir!
214. Çabada hararet; seyirde sükûn vardır!
215. Zulmet ve Nûr... İkisi de örtüdürler!
216. Mertebeleri idrak etmeyenin, idrakı noksandır!
217. Zâtını idrak edebilirsin; ama, "Zât"ı asla!
218. Çöle düşen, yol bileni bulamazsa, hep aynı yönde döner durur; yaşadıkça!
219. "Teslimiyet"i, idrak; "haşyet"i, ilim oluşturur!
220. Zât'ı idrak ve ihâta, asla söz konusu değildir!

221. Gururun, benliğindendir! Benliğinin var olmadığını idrak etmedikçe, gururdan kurtulamazsın!
222. Cehennem alevleri, gurur odunlarıyla tutuşmuştur!
223. Perden, şartlanmalarından oluşan zanlarındır!
224. Gözünün, kulağının, organlarının âlemleri çok, beyninin âlemi ise tektir!
225. Aynada arama kendini; sen, "sendesin"!
226. Ayna, şüphesiz olarak bil ki; sadece varsaydığın kendini görmeye vesiledir!
227. Sevginin tarifi, sebebi çoktur; ama AŞK'ın tarifini bilen..?
228. AŞK, bir yanıştır; ki yönsüzdür!
229. Altın, asitte saflaşır!
230. Benliğini teslim etmedikçe, "nefs"ini tanımanın bütün yolları kapalıdır!
231. Seni gören yok zannetme; kendini görmen, sana yeter!
232. Sen, "sen" iken, Halifetullâh olmazsın!
233. Hiçbir şeye inanmayan, kendine inanıyordur!
234. Emanet, "Hilâfet"tir!..
235. Değerin "halife" oluşun dolayısıyladır. Bunun da farkında değilsen!
236. Duygularını yönlendiren, şartlanmalarındır!
237. İsim, ardındakinden perdeliyorsa, bir an önce "isim perdesinden" kurtulmaya çalış!
238. Korkuların kadar gâfilsin!
239. Değer yargıların, şartlanmalarından oluşmuşsa, çevrenin robotusun!
240. Hüküm; ya gerçeğin oluşundan doğar, ya da şartlanmalardan!
241. Gerçekler değişmez! Değişenler ise, gerçek değildir!

242. Yaşamını “izafî-göresel” değerler üzerine inşa edenler, er geç yıkılmaya mahkûmdurlar!
243. Kendini tanımana yaramayan tüm fiillerin, boşa emektir!
244. Doğada, duygulara yer yoktur!
245. Doğayı duygularında değil, hikmetle değerlendirebilirsin. Öyle ise, hikmet sahibi ol!
246. İlim, gereğini yaşamayı getirmiyorsa, oyun ve eğlencedir!
247. Yönelişi, insanlığın özünden gayrına olanlar hüsrandadırlar!
248. Değeriniz, tefekkür gücünüz nispetindedir!
249. Samimiyette sıkıntı olmaz!
250. Şekli değerlendirmesini biliniz ki, ötesine geçebilesiniz!
251. Kelimeler çok şeyi ifade eder; ama her şeyi değil!
252. Çıplak görmek istiyorsanız, “soyunarak” yaklaşınız!
253. Azı değerlendiriniz ki, çoğu bulasınız...
254. Giydirilenlerin, “soyunuk”lar olduğunu unutmayınız.
255. Edebe riayet edenler, haddini bilenlerdir.
256. Haddini bilmemek, “samimiyet” değildir!
257. Almak istediğiniz her şeye karşılık bir şeyler vermek zorunda olduğunuzu asla hatırdan çıkartmayınız.
258. DOST’unuz, her şeyinizi açık açık söyleyebildiğinizdir!
259. Menfaat ve maddiyattan soyunmamış olanlar, “DOST” olamazlar!
260. Neye inandığınızı sorunuz kendinize... Ardından da “ne kadar?” deyin!..
261. İman, şüphe kabul etmez!
262. Tecrübe isteği, şüphedendir!
263. Tatbikatta, imanın rolü olduğunu biliniz.
264. Azla yetinmeyiniz, ki çoktan mahrum kalmayasınız!

265. Daha da bilmediklerinizi öğrenmek istiyorsanız, bildiklerinizi değerlendiriniz.
266. Her şeyin zıddı oluşur!
267. Zıtları, ancak, Hakikatin özüne ermiş olanlar, "cem" edebilirler!
268. Zıtları "cem" edenler, "GÖRESELLİKTEN" kurtulmuş olanlardır!
269. Zekâ, elektrik gibidir; değerlendirilişe göre faydalı veya zararlı olur.
270. Korunmak istiyorsanız, ayna olunuz!
271. Bulunduğunuz yeri idraka çalışınız... Ki, haddini bilenlerden olasınız.
272. Fikrin değerlendirilmediği yerde, zorbalık hüküm sürer.
273. İlmin karşılığı, o ilmin değerlendirilişidir.
274. Gerçeğin âlemine, ancak samimiyet ve tefekkür kanatlarıyla uçulur.
275. Musluk, su akıtmaktan yorulmaz...
276. "Âmâ", gösterildiği hâlde gerçeği değerlendiremeyendir!
277. Geçmişin ve geleceğin değerlendirilişi, ancak yaşanılan anın değerlendirilmesiyle mümkün olur...
278. "Rabbin seslenişi" gönlünüzde iz bırakmıyorsa, samimiyet ve inancınızdan şüphe ediniz.
279. Efendi odur ki, karşısındakine hizmeti vazife bilir ve onu gerçeğe yöneltir.
280. Dua, Zâtındaki "rubûbiyetin" harekete geçirilmesidir...
281. An'ını değerlendirmesini bilmeyene kulak vermeyiniz.
282. Seviyorsanız, biliniz ki bu, sevildiğinizden ötürüdür.
283. Güzellikleri, onlara ermeyenler dile getiremezler...
284. Her nerede ve ne işte olursanız olunuz, sizi bir gören olduğunu hatırdan çıkartmayınız.
285. Gerçek güzeldir; ama her güzel gelen, gerçek değildir.

286. Değerli insan, yaradılmışlar içerisinde değersizi olmadığını idrak edendir.
287. Olayların ardındaki hakikat noktasını gören kişinin, huzurda olmamasına ihtimal mi vardır?
288. Kötülüklerden uzaklaşmak istiyorsanız, menfaatleriyle hareket edenlerden kaçınınız.
289. Mevcudatın yapısal güzelliği, yaradılışlarındaki gayeden ötürüdür.
290. Kişinin tekâmülü, bakış "açısından" sıyrılışı kadardır.
291. Suçlayanlar, cahil olanlardır!
292. Taklit eden değil, taklit edilen olunuz...
293. Tedbir, "Takdir"dendir! Tedbiri alınız, takdiri unutmayınız!
294. Kendinde kuvvet gören, tedbire; acz hisseden, takdire yönelir...
295. Kendini güçlü görüp güvenen, hüsrandadır...
296. Olgun kişi, mevcudata hizmette tefriki kaldırandır; tıpkı yağmur gibi!
297. Gerçeği bil; ve edebe riayet edicilerden ol!
298. Öncekinden alıp, sonrakine devreden kişi!.. Sahibi olup götüreceğin neyin var ki?..
299. Hangi şeye sahip olduğunu sanıyorsun, ki onunla övünüp, ona güvenesin?
300. Az için, çoğu kaybedenlerden olma...
301. "Geçen zaman, bana neyi idrak ettirdi?" diye düşün... Vereceğin cevap çok önemlidir.
302. Öğrenen değil; idrak eden, tatbikçidir!
303. Gerçek, hep aynı gerçek! Değişen sadece duyan-gören-bilen ve idrak edenlerin bakış açıları ve seviyeleridir.
304. Gururunun sana kaybettirdiklerini hiçbir şey kaybettiremez.
305. Gururuyla yaşadı, hüsranla öldü!

306. Sarhoş mu kim?.. Seyrinde kendini kaybeden! Mutlu mu?.. Dileği olmayan! Huzur mu?.. Gerçeğin âleminde yaşayanın hâli! Budala mı?.. Benliğini gösterme çabasında olan! İlim mi?.. Özündeki mükemmeliyet! Akıllı mı?.. Hakikatini değerlendirebilen!

307. Ne verilmeyeni verebilirsin, ne de verilene mâni olabilirsin!

308. Tasavvuf, nazarî bilgilerle değil; bilfiil "tatbikatla" yaşanır!

309. Bedbaht o kişidir ki, "DOST"uyla beraberliğin yolunu bilir, fakat dünyalığı onu engeller.

310. "Ya öyle değilse" diyerek geri kalıyorsun... Ya öyle ise!

311. Çocuklar zamanlarını oyun, eğlence ile harcarlar; olgunlar ise kâr getirecek şeyle değerlendirirler.

312. Ticareti laf olanın, kârı havadır...

313. Yanındakilerin önünde olmak için tam gaz gidiyorsun, yolunun sonunu düşündün mü hiç?

314. Yanlış yolda olduğun hâlde, umutla yoluna devam, hüsrandan başka bir şey getirmez.

315. Adımların, seni hangi sona götürüyor; farkında mısın?..

316. Kime ne zarar verirsen ver; daha büyüğünü, kendine vermedesin!

317. Usta, eserinden; kişi, Dost'undan tanınır.

318. Beğenen, kendi hâliyle yaşar; seven, sevdiğinin hâliyle...

319. Önce kesin kararını ver... Senin için önemli olan, sonlu dünya mı; sonsuz ölüm ötesi mi?

320. Cidden, ölüm ötesine inanıyor musun?.. İnanıyorsan, nasıl hazırlanıyorsun?

321. Gerçek inancını tanımak istiyorsan, yakın çevrendekilerin inancına bak...

322. Yârin neyse, ona kavuşacaksın... Topraksa toprağa; Allâh ise, O'na!

323. Tasavvuf bahçesi, aşk uğruna can vermeye gelenlerin yeridir; dikenlerden incinenlerin değil!
324. Operatör doktor; keser-biçer can kurtarır... Güllâbici ile karıştırmayın!
325. Bacağı kangren olanın, bacağına merhamet edip kesmemek, kendisine en büyük zulümdür!
326. Geçen zamana rağmen benliğinden arınamıyorsan, yanlış yoldasın demektir!
327. İlimsiz alınan yolun sonu, meçhuldür.
328. Muhabbetin kadar hızlı gidersin...
329. Araç, hedefe varmak içindir... Duran araçta boşa zaman harcamak ise, nasipsizlik!
330. Matkap delmek içindir... Deliğin içinde tutmak için değil.
331. Terk edemediğin alışkanlık, senin PUTUNDUR!
332. Huy duvarlarının çevrelediği hapishaneni ne zaman fark edeceksin?
333. Sevdiğinin kalbine, maddeni vererek değil, "tüm benliğini" vererek erebilirsin!
334. Ölü bedenleri diriltmek mi, ölü kalpleri diriltmek mi?..
335. Davranışlara bakıp da geri kalmak, şartlanma putuna tapınmaktır!
336. Mânâsına eremediğin davranışın, görünüşüne göre hüküm verme!
337. Zekân, gününü kurtarır ama asla âkıbetini kurtarmaya yeterli olmaz.
338. Aklın en kısası, ölümün ötesinde başına gelebilecekleri düşünendir.
339. Nefsin en güçlü savunma silâhı, zekâdır.
340. Bugün kendilerinin "beden" olduğunu sananlar, yarın da kendilerini "ruh" zannedecekler!
341. Nefsin hakikati, Rubûbiyet vasfına uzanır.

342. Kendini beden sanıp, huy ve şartlanma ile bürünmüş nefsin âkıbeti, daimî azaptır.
343. Nefs, kendini tanımadıkça azaptan kurtulmaz.
344. Nefsin aslî vasıflarıdır; hayat, ilim, irade, kudret, kelâm, algılama, değerlendirme.
345. Nefs, zâtı itibarıyla, "salt şuur"dur.
346. Her ortamın bedeni, o ortamın şartlarıyla oluşur.
347. "Ben"ini tanımadan, karşındakini nasıl tanıyabilirsin ki?
348. Izdırabların temelini, şartlanmadan doğan "sahiplik düşüncesi" oluşturur.
349. Gururundan vazgeçiremiyorsa sevgin; o, sadece bir beğenidir!
350. Beğeni, sahip olma arzusunu getirir; muhabbet ise teslimiyeti!
351. Teslimiyetin, muhabbetin kadardır; teslimiyetinin derecesinden, muhabbetinin ölçüsünü anlayabilirsin...
352. Sıhhatiniz, yiyeceğiniz, barınağınız olduğu hâlde sonsuza dönemiyorsanız, inanmıyorsunuz!
353. Fiillerin mertebelere; muhabbetin ise, seni "yâr"ine eriştirir.
354. Yaş ile kuru fark etmiyorsa, Yârin ile huzurdasın.
355. "Kalbimdesin" diyebilirsin. "KALBİMSİN" diyebiliyor musun?
356. Bor'dan Niğde'ye geçilebilir, ama dünyadan sonra başka pazar yok!
357. Canlı olarak mezara atıldığını ve ölmemecesine orada yaşayacağını hissetmeye çalış!
358. Ölüm ötesi zindanından kurtuluş anahtarını, ancak dünyada elde edebilirsin!
359. Aklın ermiyorsa, hiç değilse aklı erenin peşine takıl!
360. En güzel rüyalarının bile, uyandığında bir "hiç" olduğunu fark edemiyor musun?..
361. Matematikte profesör olsanız bile, tıp alanında cahilsinizdir!..

362. Yüzme bilmiyorsanız, Einstein bile olsanız boğulursunuz!
363. Beyninize hükmedemediğiniz sürece, kadere tâbisiniz!
364. Sigara ve alkolle beynine verdiğin zararı, asla telâfi edemeyeceksin!
365. Sonsuz hayata dönük her şeyi, ancak, beynin aracılığıyla elde edebilirsin...
366. Sigaraya, en kıymetli varlığın beynini kurban edersen, diyetini sonsuza dek ödersin!
367. Cennet ve Allâh'ı kazanman için sana verilen sermaye, "beynin"dir.
368. Makrokozmos kâinattır, mikrokozmos beyin!
369. Beynini değerlendirebildiğin ölçüde, "Ben"ini ve Rabbini tanıyabilirsin.
370. Hâl, makâma göredir... Makâm ise, fıtrata!
371. Merteben, "İLİM"deki yerindir!
372. Dünyada örtülü olanlar, biliniz ki âhirette de örtülüdürler!
373. Edep, haddini bilmektedir!
374. Kaderine vâkıfsan, yerini bil; değilsen, haddini bil!..
375. Rabbinizden, içinde bulunduğunuz an'ı, yeri ve kişileri değerlendirebilmeyi isteyiniz.
376. Gerçek ehli iseniz, her şeye rağmen susmasını bilirsiniz!
377. Aslı ve benliği "yok" olan hangi varlığınla öğünebilirsin ki?..
378. Her şeyin "izafî-göresel" olduğu ortamda, gerçek nedir?
379. Varsandığın kâinatın izafîliği, "yok"luğundandır.
380. Her ne ki "yok"luğunu fark eder, "Var"lığa kavuşur!
381. Kişinin, "Gerçek"' istikametinde sürati, ferâgati nispetindedir.
382. "DOST" odur ki, sesleniştedir!
383. Hakikatin edebi, hakikate sadakattir.
384. Akıl adamı terk ederse, "deli"; adam, aklı terk ederse, "meczup" derler!

385. İnsanların memnun olmasını istiyorsan, onlara; Rabbinin memnun olmasını istiyorsan, O'na ayna ol!
386. Yediğinin helal olup olmadığını arıyorsan, hızına bak!
387. Terk edilmeden, terk edebildiklerin nispetinde yol alırsın.
388. Terk edilenlerin varacağı yerin adı, "Cehennem"; terk edenlerin ereceği yerin adı, "Cennet"tir!
389. Kavuşmak, büyük zevktir; fakat özlemek de ondan aşağı değildir.
390. Yönelişin, ısmarlaması olmaz.
391. Halkın değil, Hakk'ın takdirini toplamaya çalış.
392. İnsanlığa hizmet eden, bir şeyler sunmak isteyen her kişi, onlar tarafından tepkiyle karşılanmıştır.
393. Ne gecenin şerri vardır, ne de sabahın hayrı!.. Hayrın ve şerrin kaynağını ve gerçeğini idrak etmeye çalışınız.
394. Gerçek katında, ne hayır vardır; ne de şerr!
395. Yakın bildiklerinizi dahi imtihana kalkmayın... Zira bakarsınız, çevrenizde kimse kalmaz!
396. Büyüklere yaklaştıkça tehlike artar.
397. Kanaat, başınıza yeni dertler açmamanın tek ilacıdır!
398. Kendinizde, her an her şeyi terk edebilecek gücü bulduğunuz sürece, ölüme hazırsınız demektir!.. Bu, avamdan çıkışın işaretidir!
399. Gerçeği bilenin hâli, hiçbir şekilde şikâyetçi olmamaktır.
400. Öze ermişlerin örtülerinden biri de, kuru şikâyetlerdir... Ama, kendileri için değil!
401. Zamanın ne kadarını, dünyada bırakacağın şeylere harcıyorsun; ne kadarıyla da sonsuzluğa hazırlanıyorsun?
402. İlim, yaşamına yön verebilmen içindir.
403. Yüzmeyi, ancak, bilen öğretebilir! Suyu görmemişten, yüzme dersi alınmaz!

404. Gir de bak! Görmeden, konuşma!
405. Ebedî ömrünle kumar oynama!
406. Kaybetme korkusundan harekete geçemeyenler, zaten kaybettiler!
407. Yaşadığın sürece, iş işten geçmemiştir...
408. Kiminin ömrü, lafla geçer; kimininki ise, yaşamının getirdiği tükenmeyecek zevkle!
409. Hakikati yaşayamayan, yaşayanı değerlendiremez!
410. Algıladıklarını değerlendiremiyorsan, değerlendirebilenleri örnek al...
411. Bedenin “yok” olduğunda; “sen” de mi yok olacaksın?
412. Geçmişin değerlendirilmesi, ancak geçmişten ibret almakla mümkün olur.
413. An’ını değerlendiremiyorsan, yarını yitirmedesin!
414. Sevdiğinin, kendini ateşe atmasına engel olman, zorbalık mıdır?
415. Tabiatının, duygularının ve şartlanmalarının esiri iken, nasıl “HÜR” olmaktan söz edebilirsin?
416. “DOST”, seni, “sen”den kurtarandır!
417. Geçen günler, seni benliğinden arındırmıyorsa, kendine bir “DOST” ara!
418. Yaşamını “ZAN” üzerine değil; kesin gerçekler üzerine kur ki, pişman olmayasın!
419. Duyguların kabardığında aklın örtülüyorsa; bil ki, hataya çok yakınsın!
420. Verdiğin hiçbir şey, asla karşılıksız kalmaz...
421. Her şeyinde tasarruf yetkisini verebildiğin, kaç dostun var?
422. Ölümün, seni sahip olduğunu zannettiğin her şeyden koparacağını, ciddi olarak düşündün mü hiç?
423. Hoşça vakit geçirdiklerini, dost sanma!

424. Ölümün ardı hakkında bilgin ve tedbirin ne? Şayet düşünenlerden isen?..
425. Her yiyip, içip, çiftleşip uyuyan, sahip olma peşinde koşan, insan mıdır zannediyorsun?
426. Sevgi, karşılıksız akıştır... Karşılık beklenirse, ticaret olur!
427. Parayla cennet nimetlerini arttırabilirsin; ama asla, kendine eremezsin!
428. Putların var olduğu sürece, esaretin sürecektir!
429. Kendini tatmin için yaptığın ne olursa olsun; seni, senden perdeleyecektir.
430. Android ile arandaki farkın bilincinde misin?
431. Tahsisatınız, yed-i emindedir; vâdesi geldikçe size verilecektir...
432. Aradığınızda, aranılmış olduğunuzu biliyor musunuz?
433. Dalga, yüzeyde olur... Huzur ve sükûn istiyorsanız, derine dalınız!
434. Korkudan, "yakîne" erenler berîdirler...
435. Bilincinde zıtları cem edenler, şartlanmalarını terk edebilenlerdir...
436. Görüş sahanızın genişlemesini istiyorsanız, yükseliniz...
437. Madde ötesine geçmeyi başaranlar, maddeyi kapsamlarına alırlar.
438. Sonsuz hayret, seyirdedir!
439. Güneş ile aranıza bulutlar girdiğinde, yönelişiniz rüzgâra olsun...
440. Güneş ışıklarının erdiği yerde, karanlık kalmaz.
441. "Var", yoktur; "yok", vardır!
442. Huzurda pişmanlık olmaz!
443. Yönelişinizin, kime ve niye olduğunu sorun kendinize. İsâbetinizin işareti, huzurdur.
444. Suç, kapıldığının ne olduğunu bilmemekle başlar; bilmemekte ısrar ile devam eder; hüsran ile sona erer!
445. İstikamette sadakat, "ama" ve "fakat"ların terki nispetindedir...

446. İstikametinizin asla şaşmamasını istiyorsanız, “ama ne derler”i dilinizden uzaklaştırınız!
447. Bulutları değerlendirebildiğiniz oranda ıslanmaktan kurtulursunuz!
448. Semâ, örtüdür! Katlarını aşabilenler, sırrına ererler!
449. Çekerini bilmediğiniz teraziye, ağır yük koymayınız.
450. Altının sâfiyeti ve değeri, ateşte belli olur.
451. Öte dünyadaki dost ve yakınlarınız, burada bir arada olduklarınızdır!
452. İnancınız, uğruna feda edebildikleriniz kadardır.
453. Değeriniz, inancınız kadardır!
454. Karşınızdakinin tehlikeli olmasını istemiyorsanız, zorla istikamet vermeyiniz...
455. İdrakta, inanç olmaz...
456. İdrak, yaşamın ilk basamağıdır.
457. Seyr, Gerçeği idrakla başlar.
458. Sükûn, “Seyr”dedir...
459. Huzur, yokluk hâlinin adıdır.
460. “Halife”, uğrunda her şeyinizi feda edebileceğiniz insandır... Kimdir O?..
461. Renk denize aittir, damlanın özelliği renksizliğidir.
462. Koparılanların varacağı yerin adı cehennem, terk edebilenlerinki ise cennettir.
463. Sevmek güzel, lâkin özlemek daha da güzel...
464. Muhyiddini Arabî’ye, “kâfir” deyip; Galile’yi, engizisyona yollayan zihniyet hep yaşayacaktır.
465. Düşündüklerini yaşayamıyorsan, yaşatacak birine muhtaçsın demektir.

466. İftiraya uğramamış velî yoktur.
467. Avamın anlayışının üstünde konuşan kişidir deli veya dâhi.
468. Sûfi, dâhiden deliye tüm insanları kapsayan ve değerlendirebilen kişidir.
469. Gayeniz hakikatinizin ne olduğunu ortaya çıkartmak olsun.
470. Özünüze erdiğiniz kadar, O'na yaklaşmış olursunuz.
471. Korktuklarınızla karşılaşıp, korkuyu terk edemedikçe benliğinizden kurtulamazsınız!
472. Geceyi bitirmeden gündüze çıkmak muhaldir.
473. Bulmadan, bulduğumu sanmaktan; ermeden, erişmiş hissetmekten; yolda kalıp, vardım zannetmekten; Allâh'a sığınırım...
474. Kaybettiğiniz anda bulmuş, bulduğunuzu hissettiğiniz anda, kaybetmişsinizdir.
475. Zanlarınızdan arınmadıkça, gerçeğe erişmeniz mümkün değildir.
476. Huzura eren, huzurdadır...
477. Âlemlerin ardında, sırlar; sırların ardında ise, ayna vardır!
478. Bir ömür tüketirsin ermek için, oysa erdiğinde bakarsın ki, "yok" olmuşsun!
479. Vehmî varlığınız, "yokluğunuz"; yokluğunuz da "varlığınız"dır!
480. Hitabınız mı, hitabı mı; hitabın nereden geldiğinin farkında mısınız?
481. Ötelerden gelip, ötelere devam etmekte olan, buradan giyinmiş ise, buralı mıdır?
482. Maddenin varlığı ile yokluğunun bir olduğu hâl hangisidir?
483. Varlıkla yokluğun birleştiği nokta neresidir?
484. Her yan yana gelen iki şey, bir yeni şey meydana getirir, değişmeyen nedir?
485. Semâ, yıldız, ışık hep Nûr'dandır.

486. Dalgalar kaybolmakla deniz kaybolmaz!
487. Dalga denizdendir ama kaybolmaya da mahkûmdur. Yoktu, var göründü, ve yok oldu!
488. Buz, kar, yağmur, dolu, buhar hep denizden gelir ve döner!.. Adları kalır yadigâr.
489. Kar, suda şeklini yitirmedikçe adını yitirmez!
490. Mutlak Hakikat, açılmamış bir kutudur; gerisi hayaldir!
491. Yürüyenler, yaklaştı, erişti! Bilip de bekleyenler ise hüsran ehli oldular!
492. "Hayal, azap vermez" diyenler; gördükleri kâbusları hatırlasınlar.
493. Kozmik tesirlerin beynindeki etkilerini fark etmemişsen, kendinin farkında değilsin.
494. "Tasavvuf" tümüyle mecazdır!
495. "Hakikat" denilen dahi tümüyle bir mecazdır! Gerçeğini, ancak yaşayan bilebilir!
496. "Sınırsız" ve parçalardan oluşmamış "TEK"in bitip, "benliğin" başladığı sınır neresidir?.. Öyle ise..?
497. Allâh "Ahad" ise; "sen"in yerin ne?..
498. İşaretler, onlara bağlanmak için değil; gösterdiklerinin değerlendirilmesi içindir...
499. Misali, gerçek sanma!
500. Gözüyle yaşayan mahlûkattan değil; basîretiyle yaşayan ehli kemâlâttan ol!
501. Beşer gözüyle bakan, hayrı ve şerri; Hak gözüyle bakan, sonsuz kemâli seyreder!
502. Gözünle hüküm verdiğin sürece, yanılgıdan kurtulamayacaksın!
503. Ya kendine tapınmadasın; ya da Tanrına! Gerçekte ise, sadece "kulluk" edile gelmektedir.

504. Zaafların, aklının iradene söz geçirememesindendir...
505. Yârin, en çok beraber olduğundur...
506. Yaşamın, dünyada bırakacağın şeyler üzerine kurulmuşsa, zekânla yaşıyorsun!
507. Uyandığında, rüya ne ise; ölümü tattığında, dünya hayatı aynı olacaktır...
508. Bildirilen tehlikeye inanmıyorsan, neticesine katlanırsın!
509. Hayal denizinin balıkları da, hayalden başka bir şey değildir!
510. Gam, keder, üzüntü... Hepsi de, bürüyenin verdiği görüntü!
511. Aldanırsan görüntüye, elbette gömülürsün üzüntüye!
512. İstediğin olmuyor diye, gününü cehenneme döndürüyorsan; hâlâ nefsini, kaderi ve Allâh'ı bilmekten uzaksın demektir!
513. "Her an yeni bir şanda" ise; bir an önce var olan, bir an sonra ne oldu?..
514. Sanatçı, her an yeni bir rol becerisinde olandır.
515. Bir an var olan, ikinci anda yok ise; aynı tecelli iki defa meydana gelmez ise; bugün kiminlesin, yarın kiminle olacaksın?..
516. Ya O'nu görürsün; ya da pek çok şeyi gördüğünü "ZAN" edersin!
517. Senin olmadığın yerde ne arar "ben"..?
518. Varlık "TEK" ise, hiç aynası olur mu?..
519. Suçladığın kadar, perdelisin!
520. Allâh'ın ahlâkı ile ahlâklanmak istiyorsan, önce evrende yersiz iş görme!
521. Cehlin bürüdüğü vicdanlarda, Hakk'ın seslenişi duyulmaz olmuştur!
522. Vicdanın sesi, Hakk'ın seslenişidir!
523. Geçemediysen benliğinden, elbette pahasını ödeyeceksin "sen"!
524. Kim dedi, ne kodu! Nerede dedikodu?..

525. “Bulan ol kendi oldu” demiş biri; “Buldum ise ne oldu” demiş diğeri! “TEK” ise, bulan mı var, bulunan mı?
526. Bedenin yaşı vardır; şuurun ise ilmi, ya da şartlanmaları... Veya her ikisi!
527. Bedenin ve şuurun! Hayalî ve gerçek varlığın!
528. Kendine yaş veremediğin anda şuurunda, belli bir yaşta hissettiğinde ise bedeninde yaşıyorsun, demektir!
529. Şefkat ve merhamet tüm mahlûkata; tefekkür ise sadece insana hastır!
530. Seni, tüm mahlûkattan ayıran özelliğinin hakkını verebiliyor musun?..
531. “Garîp”, hâlini paylaşacak kimsesi olmayandır...
532. Dağda bir mağarada yaşayan değil; yaşamını kimseyle paylaşamayan yalnızdır...
533. Yalnızlık, Allâh’a mahsustur, derler... Niçin?.. Düşündün mü hiç?
534. Yalnız geldin, yalnız gideceksin, ve dahi uykun hep yalnız geçiyor. Yalnızlığının bilincinde misin ve yalnızlığa hazır mısın?..
535. Bir yatakta uyuyan ikinin, biri kâbus görüyor, diğeri zevki yaşıyor... Bir arada mı yatıyorlar?..
536. Dünya’da bulunuşunun tek sebebinin, sadece ve sadece ölüm ötesi sonsuz yaşama hazırlanmak olduğunu fark edip, idrak ettin mi?..
537. Yetmiş yıllık ömründe, tümüyle yedi defa değişen bedenlerden biri misin; yoksa hiç değişmeyen, “benlik” misin?..
538. “Hiç” olabilirsen “hep”sin! “HEP” olduğunda nesin?..
539. Hükmü altındaki organlarına hükmedemeyen, onların esiridir! Onların, esiri iken “özgürlük”ten söz etme!
540. Organların bir varoluş sebebi de, şuurunun imtihanıdır!
541. Şuuru, bedenine tâbi olanın, ızdırabı asla son bulmaz!

542. Anlık zevk mi, ebedî saadet mi?..
543. Tâlip olduğun mertebeye göre, imtihana tâbi tutulursun!
544. Talep eden, pahasını öder!
545. Birimsel ızdırap ve kederleriniz, bağımlılıklarınız kadar sürer gider!
546. Yalnızlığı tatmadan asla vahdete eremezsiniz!
547. Kaybedecek şeylerin olduğu sürece, tasavvufun gayesinden uzaksın!
548. Sevgin, sahip olmayı; aklın ise, terk etmeyi emreder!
549. Güdünün, dürtülerinin, organlarının değil; şuurunun sesine kulak ver!
550. İnsan, bilincinin sesi ile; mahlûkat organlarının iticiliği ile yaşar!
551. Sınırsız olan bilince, vehmin ve şartlanmaların ile kayıt getirdiğin sürece, sair mahlûkat gibi yaşarsın! Bilincin sınırsızlığına erdiğinde ise, mahlûkat gene bildiği gibi yaşama devam eder!
552. İnsan bedeni, atomlardan meydana gelmiştir. Oysa, insanın dünyası ayrıdır, atomun dünyası ayrı!
553. Umdukların kadar, perdelisin!
554. Dünü ve yarını düşünmeden beraber olduğun kişi, dostundur... Dost ise, senden dün ve yarını silendir.
555. İtimat ettiğini, Dost seçebilirsin; ancak DOST, seni itimattan arındırandır!
556. Seyrini bırak, "DOST" gözüyle seyret ki, onda yargı yoktur!
557. Ulûhiyet kudsiyetine, beşeriyet kanatlarıyla uçulmaz!
558. Ol hazrete girmek, ancak varlığını "hiç" etmekle mümkündür.
559. "BEN"i andığında, tüm değer yargılarından arınamıyorsan, ancak zannındaki ile berabersin!
560. Yakınların kadar çokluktasın!
561. "TEK"lik, gözbebeğiyle değil, şuurla yaşanır!

562. Kalabalıkta gürültü asla eksik olmaz!
563. Sevgi, kıskançlık, naz, niyaz, namaz... Beşerin dünyasıdır bu! “ALLÂH”, âlemlerden Ğaniyy’dir.
564. Dünün tekrarıyla gününü tüketen, dünden ileri geçememiştir!
565. Seni eğlendiren, hüsrana; düşündüren, saadete yönlendirmektedir.
566. Yarın kiminle beraber olmak istiyorsan, bugün de onunla beraber olmanın pahasını öde!
567. Allâh’a eremeyen, tanrısıyladır; ki tanrısı da herhangi bir şey veya benliği!
568. Hoş göremediğin kimdir, biliyor musun..?
569. Duyguların kabardığında, şuurun onu kontrol edemiyorsa, diğer mahlûkattan ayrıcalığın nedir?..
570. Bedeninin - organlarının olmadığı ortamda, sana gerekli olan nedir?..
571. “ALLÂH”tan gayrının mevcut olmadığını söylerken; hâlâ “var” olduğunu mu zan ediyorsun?..
572. Sana, ebedî hayatı kazandıran mı, organlarını tatmin eden mi gerekli?..
573. Aynı gölün “su”yundan oluşmuş, “buzdan” şehir halkı ve sair mahlûkat!
574. Verdiğin hükümde, suçlamanda yanılmışsan; nasıl telâfi edeceksin boşa geçirdiğin zamanı?..
575. Her ortamın ve sistemin kendine özgü canlıları vardır. Güneş’in bile!..
576. Evrende, cansız ya da şuursuz, tek bir zerre mevcut değildir! Algılamak istiyorsan, “perdeni” terk et!
577. Huzurla yaşamak istiyorsan, borçlu olma ve beklentilerini terk et!
578. Edep, hakkını vermektir!

579. “Nefs”inin hakkını vermiyorsan; bil ki, nefsine zulmedenlerdensin!
580. “Nefs”inin hakkı “halife” olmaktır!
581. Gerçekte, yeryüzünde “Halife” olarak var olan sen, varoluş gayenden ve özelliklerinden haberin var mı?.. Ya, bu yolda yaptığın çalışmalar?
582. Denizdeki balığa pazarlık edilmez!
583. Fikirlerin değerini bilen, dilini kullanabilir.
584. Neyin, nereden, kimden geldiğini bilmiyorsan, bari öğren!
585. Mezara, tek başına ve canlı, şuuruna sahip olarak bırakılacağını ve bu hâldeyken gömüleceğini biliyor musun?.. Tedbirin ne?..
586. Ölüm yok oluş değil, biyolojik bedenden mikrodalga bedene geçiştir!
587. Televizyon dalgalarında ses ve görüntü olur da, senin mikrodalga bedeninde nasıl olmaz?..
588. “RUH”, beyninin ürettiği dalgasal bedeninin eski dillerdeki adıdır.
589. Ârif, “Marifet”ten; Ârifi Billâh, “Marifetullâh”tan söz eder. Aralarındaki fark, kulun ilmi ile “Allâh ilmi” arasındaki fark kadardır.
590. Toplumlara göre değişen değerler yanı sıra, değişmez değerleriniz neler?..
591. Takdir edilen zaman gelmemiş ise, engellerden erilmez!
592. Kaderinizde varsa, zamanı geldiğinde size takdir edilen mutlaka erişecektir... Kaderinizde olmayanı ise, asla elde edemeyeceksiniz!
593. Kader asla değişmez!.. Niçin?.. Araştırdınız mı?..
594. Hoşgörü ve olgunluk ayrılmaz ikilidir! Birinin olmadığı yerde, diğeri de yoktur!
595. Sevdiğin için başına gelen çileye katlanamıyorsan, bil ki kendini aldatmadasın... Sevmiyor, sadece beğeniyorsun!

596. Geldiğin yere, sahip olduğun ilme, kiminle eriştiğini idrak edemiyorsan, adın nankörlerle beraber anılacaktır...
597. "İnsanlara şükretmeyen Hakk'a şükretmiş olmaz" demiş sonsuzluk önderi... Şükredilmesi önerilenin kim olduğunu idrak edebiliyor musun?..
598. Hayalindekini bırak, karşındakini değerlendir!
599. Tüm evren bir hayal; sen ise gerçek, öyle mi?..
600. Muhakemesi olmayanın, pişmanlığı da olmaz!
601. Dostunun hâliyle hâlleneceğine göre, bari dostun akıllı biri olsun.
602. Buz makinesi altın üretmez!
603. Ver, fakat neticesini bekleme... Zira, neticesi verilene aittir!
604. "Ölüm, uykunun kardeşidir" deniyor... Uykudayken, kiminle yaşıyorsun?..
605. İmtihan salonuna, çevrendekilerle oyalanmak için girmedin!
606. Dünyada zevk ve keder, geceyle gündüz gibidir!.. Hiçbiri sürekli değildir.
607. Bugüne kadar tanıdıklarının, kaçı bugün yanında?.. Yarın, bugünkülerin kaçı yanında olacak?..
608. Geçmiş, nasıl bugün hayal ise; bugün de, yarın öylece hayal olacak... Öyle ise hayal uğruna sonsuz mutluluğu feda etme!
609. Neticesiyle karşılaşacağına kesin inan, ve dilediğini yap!
610. Kadrini bilirsen şükretmiş; değerini inkâr edersen, küfretmiş olursun!
611. Senin için gelenin işareti, senin her hâlinden razı olmasıdır...
612. Ya sana gelirler; ya da sendekine! Dostun, seni dileyendir!
613. Anlık olaylara bakıp da asla hüküm vermeyiniz.
614. Güçlü kişi, inandığı yolda, etrafa rağmen yürüyebilendir!

615. Çok kişiyi sevmeye çalışmak muhaldir; çok sûretli "TEK"i sevmek ise en büyük zevk!
616. Ey ismi "AŞK" olan, seni sevmemek, ancak, senin hükmünle mümkün olabilir...
617. Şerri en az olan duygu, sevgidir!
618. Aşk, ancak, kendisine seçtiği kuluna olan hibesidir...
619. Aşkın mecazı, kişiyi sahip olduğu her şeyden kopartırsa... Ya hakikisi?
620. Samimiyet, edep sınırlarını aştığında, lâubalilik olur.
621. Düşündüğünün ve hissettiğinin zıddı davranışların, riyakârlık adını alır.
622. İnsanlar, menfaati için yaşar... Menfaat duygularını aşanlar, melekiyetle vasıflanır!
623. Çevrendekilerin içyüzünü sana gösteren, dostluktan başka bir şey göstermemiştir.
624. İlimle büyüyebilirsin, marifete erebilirsin; ancak varlıkların hakkını veremiyorsan, kemâlâttan çok uzaksın!
625. Paşa olmuş ve babasını ayağına çağırıp, "Bak adam oldum işte" demiş... Olmuş mu..?
626. Hayal edersin, ümitlenirsin; sükûtuhayale de hazır mısın?..
627. Yüzüne dedikleri değil, ardından konuştukları önemlidir.
628. Seni sevdiklerini söyleyenler, yolunda mı yürüyorlar, yollarında mı?
629. Her şeyi gör, duy, bil; ancak hepsini, olduğu gibi kabul etmesini de öğren!
630. Kimseden, varoluş gayesinin ötesini bekleme! Aksi takdirde çok üzülürsün!

631. İsa, kendini satacak olanı, son lokmaya kadar yanından uzaklaştırmadı... Niye?.. Senaryoyu “OKU”muştu da!
632. Teslimiyet havâssın; benliğini “Ben”likte yok etmek ise “Haslar hası”nın amelidir...
633. Neticeyi merak etme, ameline bak! Herkes, ettiğini buldu!
634. Yaşamının başında değil, sonunda kimlerle berabersin?
635. O hıza eriş ki, yaşam enstantanelerden ibaret olsun! Nerede bir önceki kare ve içindekiler?..
636. Bilincin hızını duydun mu hiç..?
637. Bilincin boyutlarında sıçramalar yapamıyorsan, safralarını at!
638. Dün var olan, bugün yok! Bugünkü de belki yarın olmayacak! Daha ne kadar, yarın seninle olmayacak şeyler peşinde koşarak ömrünü harcayacaksın?..
639. O şeyi elde et ki, ebeden seninle olsun!
640. Bilincin aynası ne?.. Ölçüsü ne?.. Hâldaşı kim?..
641. Aşk, bir ateş-i sûzandır ki, sonu “hiçlik”tir.
642. Bilmek, asla arınmak için yeterli değildir...
643. Senin, Allâh’ı anman, ibadetindir... Zâtiyûnun ise unutmuşluğu, ibadetidir!?.
644. Hitabı, kalemden değil, sahibinden almaya çalış!..
645. Azaptan kurtulup, ebedî saadete ermek istiyorsan, verilenleri değerlendir...
646. Seni, “BEN”i bilmez, seni!
647. Yaşam, üzülerek israf edilmeyecek kadar değerli sermayedir.
648. Sonsuz geleceğin hayalleri içinde an’ını değerlendirmeyi terk edenler, pahasını geleceği yitirmekle öderler.
649. Unutma ki, gelecek, şu anda bastığın basamaklarla ulaşacağın yerdir.

650. Yaşam, ders almak içindir; üzülmek için değil...
651. Bil ki, seni her istediğine ve her arzuna kavuşturacak tek şey, DUA ve ZİKİR'dir.
652. Hiçlik denizinden gelen ilim dalgaları, her an "Hiç"e dönerken, dalgaların "vücûdundan" nasıl söz edebilir?
653. Önceki an, bu anda yok ise, bu an da sonrakinde olamayacaktır! Değer mi "yok"a üzülüp, an'ını yitirmeye?..
654. "Gayr"ın varlığını, "var" sandıran; sana, "beni" ben gösteren; istemiş ki böyle sürsün bu düzen!
655. Şuurunu arındır, algılamayı bırak; bak bakalım, kim kalacak?..
656. "OKU"masını bilmiyorsan, bileni ara! Ümmî, "OKU"yamayandır!
657. İlmi değerlendiremeyen; yer - içer, geçer - gider!
658. Rasûl, önce "Allâh"ı tanıdı; sonra, tanıttı!..
659. "Allâh"ı tanımayanın ilmi, dedikodudur!..
660. "...miş,...mış", masaldır! Şehâdetin kadar konuş!
661. Zât, Esmâ'sıyla tanınır! Allâh ehlini tanıyamıyorsan, Allâh'ı nasıl tanıyabilirsin?
662. Köre, pınarın yolu sorulmaz! Soranın yolu çöle varır, çölde dolaşır!
663. Zâhir ve Bâtın aynı "TEK"tir! Bâtını bilmeyen, zâhirin de cahilidir!
664. Yetiştiricinin irfanını anlamak istiyorsan, seni neye yönlendirdiğine bak... Her şeyin rücu edeceği "TEK"e mi; fiiller fasit dairesine mi?
665. Allâh Rasûlü iken, kimsenin arkasından konuşmamış ve hor hakir görmemiş ise; sen, nasıl olur da başkalarını suçlar, arkalarından gıybet edersin?..
666. "Elif"i bilmeyen; "Nokta"dan ne anlar?..
667. Örtü, perde; şuurundadır! Dışında varsandığın perdeleri kaldırma çabasıyla ömrünü boşa geçirme!

668. Mum çevresini aydınlatır, ama kendisini tüketir!
669. Âlim, Güneş de olsa tükenmeye mahkûmdur... Ârifi Billâh ol "NÛR"dur ki, ismi vardır, tükenecek varlığı ise "yok"!
670. Ne zamana dek taklit ve nakille devam edeceksin?.. Ne zaman özünden kaynayan pınarı akıtacaksın?..
671. Gazâli'nin de çevresinde onbinler vardı; ama, "rızasından" kurtulup, "Zâtı" talep edebildi... Mevlâna Celâleddin, altmışikisinde Şems'i buldu da "Allâh"a erdi! Hâlâ mı..?
672. Ameli, rızayı geç de, "Zâtı" tanı!
673. Kendine seçtiklerinden misin; hizmetiyle şereflendirdiklerinden misin?..
674. Hitabın geldiği yeri göremiyorsan, kulluğun mübarek olsun!
675. "Gayrı"nın yokluğundan söz etmeyi bırak da; "gayrı" kavramından geç!
676. Şirk, şirki görmededir!
677. "Benlik", "ben"ini varsanmaktadır!
678. "Benliğine" yakışan Kibriyâdır! "Ben"in ise kibrin!
679. Nefsine bağladığın fiillerin, özünde kulluktur; hükümde, şirk! "NEFS"e bağladığın fiiller, özünde kulluktur; hükümde, hikmet!
680. Hâlâ gördüğünü tanıyamıyorsan... Ya kime ibadet ediyorsun?..
681. "Her şey olup bitmiş; mürekkep kurumuş, kalem kırılmış" dediği hâlde; neyin değişeceğini sanıyorsun?..
682. Kimi kavga etmede, kimi seyir!
683. "Sınırsız" kavramını idrak edende, "kişilik" kavramı kalmaz!
684. Sınırsızlık tüm boyuttadır... Beden, ruh, bilinç!
685. Sınırsızlık, bilincinde varsandığın "ben"liğinle sınırlanmaktadır!
686. Sınırsızlığınla yaşamak, "hiç" olmakla mümkündür!

687. Sınırsızlığı kavrayamadıysan, “ilâh”ından kurtulup, “Allâh”a iman etmiş olamazsın.
688. Göresel olan, gerçek değildir... Gerçek, göresellik kabul etmez...
689. “Gözden öz’e” değil; “Öz’den göze” bakmak gerek!
690. “ÖZ”de mi “BİR”iz; “göz”de mi “BİR”iz..?
691. Sükûn ve ebedî huzur, “ÖZ”ün gözün olduğunda başlar!
692. Özünü bilmeyen, gözünün gam ve kasavetini yaşar.
693. Gördüğünü tanıyamayan, gözüyle yaşayandır!
694. Beni tanımak istiyorsan, Özüne sor; “bildim, bensin sen!” diyecektir!..
695. “Sen”im ben!.. Sen, diye bakma bana...
696. Resim, isimde gezdirir! İlim, Özünde buldurur!
697. İlmin başı “Allâh” bilmektir; sonu “Allâh” demektir, ki diyen kendi olur!
698. “ÖZ’de BİR”iz!
699. Öz’den mi Dost, gözden mi Dost?..
700. Öz’den Dost; özünü bildiren, bulduran, yaşatandır!
701. Özüm özündür, anlayabildin mi?.. Anlayabildin ise, kem gözle bakmak niye?..
702. Özüne ayna olan, “Dost”tur!
703. Rüyadan uyanır gibi dünyadan uyandığında karşılaşacaklarına hazır mısın?..
704. Kendi özünü bilmez insanlar, çevrelerindekilerin yansıtıcılarıdır.
705. Çevrene bak, hâlini anla!
706. Neyin peşindesin?.. Bir an dur da, düşün!
707. Anlayışlı ol da ibret al; ki gülmesinler ya da acımasınlar yarın sana!
708. Bir anlık duygu taşması, yıllarca sürecek pişmanlığı getirir.

709. Akıllı isen, yarınlarda değer vermeyeceğin şeyin peşinde koşarak tükenme!
710. “Ben”i, bensiz bil... Sen, sensiz gel... Seyranımız “DOST” olsun!
711. “DOST”u bulanın “ben”i olmaz!
712. Kendine seçtiklerinden misin, dünyasını yaşayanlardan mısın?..
713. Kendini nelerle sınırladığının, prangaları kendi ellerinle ayaklarına taktığının bilincinde misin?..
714. Cehennemini, şartlanmalarınla, duygularınla ve ellerinle tutuşturmakta olduğunun farkında mısın?..
715. İki kere ikinin, beş mi-yedi mi ettiğini tartışanlarla vaktini harcama!
716. Her hayvan, sürüsüyle yer, içer, dolaşır... İnsan ise, aklıyla ilim doğrultusunda yürür!
717. “Ötede” mi, “ötende” mi; “Öz’ünde” mi?..
718. Neye göre yaşıyorsun, neye kavuşmayı umuyorsun?..
719. Özün, sözün “BİR” mi; yoksa, öylesine mi yaşıyorsun?..
720. Yakınında mısın, yanında mı?..
721. Az ya da çok mesafeli misin, mesafesiz mi?..
722. Özünde bulamadığını dışarıda bulamazsın!
723. Dışarıda arayıp bulduğun her şey, bil ki “özünde” mevcuttur.
724. Kaybetmeyi öğrenmeden ve hazmetmeden, kazanmanın değerini bilemezsin!
725. Yaşanmışı yaşıyorsan; yaşamadığın neyi yaşayacağını umuyorsun?
726. Akıllı olmuş-bitmişe razı olur... Ahmak, balığı kavakta yaşatma mücadelesi verir; başaramadıkça da, kendini kahreder!
727. Tasavvufa girebilirsiniz... Ama, “vuf”a eremezsiniz, “tasa”sında kalırsınız!
728. Sonsuza dek var olacak âlemler, Zât-ı Baht’ta bir “HİÇ”tir!

729. İnsan ömrü, "ALLÂHU EKBER" demeye yetmez!
730. Çok sevmek, çok çok zordur! Katlanabilir misin?.. Nereye kadar?
731. Aşkın pahası "yok" olmaktır!
732. Evrende geçerli olan, sistematik düzendir ki; onda duygusallığa yer yoktur... O düzen, kendi kanunlarına göre sürer ve yaşanır!
733. Varlığındaki duygular, biyokimyanın programlanmış hâlidir!
734. Kozmik ışınların, genetiğin ve biyokimyanın tahakkümündeyken, hangi özgür iradeden söz edebiliyorsun?..
735. Toplumun güttüğü müsün; topluma yön veren mi?..
736. Ârif'in bedenine hükmedebilirsin; ama bilincine asla!
737. Soru sormanın edebi, soruda objektif olmandır!
738. Objektif bakmadıkça, gerçeği göremezsin; şartlanmalarından arınmadıkça objektif bakamazsın!
739. Dışarıda, kaldırabileceğin bir perde mevcut değildir! Basîretini körleştiren değer yargılarını terk et, ilimle bak!
740. Perde; "varsandığın benliğin"dir!
741. Teslimsin; bilincinde değilsin!
742. Her an yenilenmenin farkında olmayışının sebebi, senin de yenilenmede oluşundur.
743. Özenmeden önce, o şeyin yapına uygunluğunu araştır. Görünüşüne aldanma!
744. Ârifler arasında yer almak istiyorsan, gördüğüne ve duyduğuna göre hüküm vermekten kaçın.
745. Dün çalışmasını yapmadığın şey için, yarın umutlanma!
746. Sisteme karşı çıkan, pahasını sonsuz pişmanlıkla öder!
747. Sistem, Evrensel Sırları ihtiva eden sonsuz düzendir... Tüm bildiğin ve bilemediğin yasalar ise, sonsuzun ne kadarı?..
748. Sonsuz ve sınırsızın zaman birimidir "AN"!

749. Tüm acı ve ızdırapların gerçek sebebi, “sınırsız”ın kavranamayışıdır!
750. “Allâh’ın kudreti”ni bilmeyen, “beşerin iradesi”nden söz eder.
751. “Allâh’ın irade ve kudreti”nin bittiği yer neresidir ki; orada “beşerin irade ve kudreti” başlasın?..
752. Sana azap veren şeylere karşı savunma mekanizman, ya idrakındır ya da alışkanlıktan doğan bağışıklık kazanmandır!
753. Dünya yaşamında üç-beş ya da on-onbeş defada kazanacağın bağışıklığı, cehennem ortamında belki de milyonlarca defada elde ederek, o azaptan kurtulabileceksin... Değer mi?..
754. Bedenini, ya da menfaatlerini yitirmekten değil, bilinç boyutunda kendini tanıyamamaktan KORK!
755. Evrenin aslı ve tamamı, gerçekte, tümüyle “TEK bir BİLİNÇ”ten başka bir şey değildir. Ve senin de, o bilincin dışında asla bir varlığın mevcut değildir! Öyle ise bu boyutta kendini tanımaya çalış!
756. Ne ki sana kendini bir “madde” veya bir “ruh” birim sandırır, o senin için bir fitnedir!
757. Seni gerçekten saptıran şey, senin dışında değil; düşüncendedir.
758. Birimselliğin kaderi ve sonu ancak, pişmanlık ve gaflettir!
759. Gafletten kurtuluş, ancak “birimsellik bilinci”nden arınış ile mümkündür...
760. Korku benlikten doğar... Şirkin cezasıdır!
761. Gaflet, birimin bilincinden söz etmekle başlar.
762. “Birimin bilinci” değil; “Bilincin, mânâlarını seyretmesi” söz konusudur.
763. “Bilinç”, varsayan; “birim”, varsanandır!
764. İnsanın kemâli, benliklerin var olmadığını hissetmekle başlar.
765. “İnşâAllâh” deme, “Bismillâh” de! Yarına bırakma, hemen başla!

766. Astrolojiye inanmayan Astronom, beyni bilip de, onun dalga üretiminden haberi olmayan kasap gibidir!..
767. Kendinden, vehminden kurtulmak istiyorsan "B"nin sırrını öğren...
768. Nokta uzadı, "Elif" oldu; büründü, "B" denildi!
769. Bismillâh da "B" ile başlar, "Ben" de!
770. "Ene" de Elif'le başlar.
771. "Gayrı"ndan tenzih ederek, "şirki" meydana getirme!
772. Sonsuz sınırsız, niceliksiz ve niteliksiz, kayıtlardan berî, "ALLÂH" adıyla bilinenin ahlâkıyla nasıl ahlâklanılır?
773. Olmayanı terke uğraşma; olanı idrak et ve hazmet!
774. İnsanın kurtuluşu ilimde, helâkı duygusallıktadır!..
775. Hakk'ın hakkını, büründüğü sûrete göre vermelisin.
776. Bütün ızdırapların kökünde, duygusallıktan doğan davranışlar mevcuttur!
777. Hüküm yerine gelmiştir! "...cek", "...cak" sana göredir!
778. Kalbi Allâh'a dönük olmayanın kıblesi, "KÂBE" değildir!
779. Cehennemin manevî ateşi, şuurundaki sahiplik düşüncesidir! Ki yakışı dünyada başlar...
780. İnsan için en büyük fitne, bir şeylere sahip olduğu zannıdır! Yarın terk edeceğin şeylerin nasıl sahibi olduğunu sanırsın ki?..
781. Cahil, suçlar!.. Ârif, hikmetini idrak etmeye çalışır!
782. Bütün sıkıntı, stres ve azapların kökünde, arzuların tatmin olmayışı vardır...
783. Dün, dünde kaldıysa; bugün de dünde kalacak, yarın da! Anlayabiliyor musun?..
784. Suçlama!.. Kendinde ara! Müsbeti de, menfiyi de davet eden sensin!
785. Ya ilmini bil! Ya da haddini!
786. Taklit, insanlık bilincinin "aids"idir!

787. “Öz”ü tanımayan, organlarına tâbi olarak hüküm verir!
788. Evrensel sistem ve düzen içinde her şey bir sıralamaya ve dolayısıyla zamana bağlıdır... Acele, asla sistemi değiştirmez! Ya bekler, nasibinizdekine erişirsiniz; ya da acele eder, kopartırsınız!
789. Şartlanmaları veya duygularıyla seni değerlendirip yanında olanlar, bil ki, ilmin yolunda yürüdüğün takdirde, yarın senin yanında olmayacaklar!
790. Güvenilirliğini yitirmemeye bak! Zira, bir daha asla ele geçiremezsin...
791. Seni bir kere kandıranın, bir daha kandırmayacağını sanıyorsan, bil ki yanıldın!
792. Hiçbir dönen, kalktığı koltuğa oturamaz!
793. Umduğuna ermek istiyorsan, “Ümit”te sâbit ol!
794. O’nun ateşine pervane gibi atılıp, varlığını O’nda yitirip; O’nun “Bâkî”liğini yaşattıklarıdır gerçek “âşık”lar!
795. Allâh güzeli sever... Sen de seversen, pahasını ödemeye hazırlan!
796. Ya “HEP”tir, ya da “HİÇ”!.. Arasının olmadığının farkında mısın?..
797. İntihar, beden yaşamının son bulması değil; basîretin kör edilişidir!
798. İsa, körü görür ederdi... Hâlâ göremiyorsan, İsa’nı bulmak için ne bekliyorsun?..
799. “Devası olmayan tek dert, ahmaklıktır!” demiş... Değilsen, perdeni kaldırmak için niye oyalanıyorsun?..
800. Cahilin efendisi olacağına, ârifin kölesi ol, daha iyi!..
801. İlim ve irfanın yolu, red ve inkârı kaldırmaktan geçer...
802. Sevdiğinin kim olduğunu bilebildiysen, yok olasıya sev!
803. Neyi seversen sev, gerçekte sevdiğin TEK’tir!
804. Hakikat, “ÖZDE BİR” olmak; marifet, “GÖZDE BİR” olmaktır!

805. “AŞK” öyle bir ateştir ki, son yaktığı kendisi olur! Onun için âşıklar, tükenene kadar yanarlar!
806. Benlik, yana yana tükenince “HİÇ” kalır!.. “Hiç” olunca da “HEP”e dönüşür!
807. Fâni, fenâ buldu mu; “Bâkî” kalır...
808. Sen yok olduğunu fark ettiğinde geride kalan, Bâkî’dir!
809. Fâni yok olduktan sonra Bâkî kalmaz; çünkü fâni, fânidir! Bâkî, ise Bâkî!
810. “Fâni”, “yok olacak” değildir; çünkü zaten “yok”tur!.. “Fâni”nin herhangi bir zamanda yok olduktan sonra, Bâkî’nin Bâkî olacağını sanmak, Hakikatten gafletin alâmetidir!
811. Aşk, gücünü vehimden alır! Vehimle hayatiyetini devam ettirir!
812. Sevdiğinde, gerçekte sevdiğinin kim olduğunu biliyor musun?
813. Bir zamanlar sanırdım ki, karşımdaki bazıları beni sever... Fark ettirdi ki, sevilen kendisiymiş!
814. Ne kadar “O”nu sevdiğini iddia edersen et; sevmediklerinle hep sevdiğinden yüz çevirmedesin!
815. Bilinçsizsen, sevdiğine bir isim takar; sonra da o isim sanırsın!
816. Kendini izhar ettiğinde, o mahalde; “Vech”ini gösterdiğinde her yerde ve şeyde “O”nu sevmemek asla mümkün değildir! Kör değilsen..?
817. Bilirsen kim olduğunu, doyasıya, ölesiye, yok olasıya sev! Yok oldun mu, ZATen bitti!
818. ZÂT’ta Esmâ’nın sözü geçmez!
819. Edep, haddini bilmektir!..
820. Edep, hakkını vermektir!
821. Kendinden gayrı olmayan TEK’in takdiridir “KADER”...
822. Allâh’a iman, ancak mutlak kadere iman ile mümkündür!

823. “Mutlak kadere iman”la, “Allâh’a iman” gerçekleşir... Aksi hâlde tanrına tapınıyorsundur!
824. Âmâ, takdiri görmeyendir!
825. Sırsız cam şeffaftır; “sır” tutmaz!
826. SIR TUTAMAYANA SIR VERİLMEZ!
827. Sırlan ki, “sır” tutasın!
828. Nûr camdan geçer gider; aynadan akseder!
829. “SIR”lanırsan, ayna olur hakikat güneşini aksettirirsin!
830. İmtihan, sana değil; sendendir!
831. İmtihanla kendi potansiyelini görür ve sonuçlarını yaşarsın!
832. Fitne yani imtihan, senin, ilminle ne derece yaşabildiğini fark etmen içindir! Sanma ki imtihan, başkalarının seni mükâfatlandırması ya da cezalandırmasıdır!
833. Kör değilsen anla ki; sen kendi kaderini yaşamak üzere bu fıtratla FÂTIR tarafından yaratılmışsın! Kesinlikle bil ki, herkes özünden gelen bir biçimde kendi kaderini yaşar! Kimse kimseye bir zarar veremez!
834. “Çok”tan “TEK”e bakanlar, asla gerçeği fark edemeyecekler! Körlüğün sebebi de bu bakıştır!
835. Yaratılış sırrına ermek istiyorsan “TEK”ten “çok”u seyrettirecek olanı bul; ki gözün açılsın!
836. İnsanlığın yolu gerçekleri görebilmek, kabullenebilmek ve hazmedebilmekten geçer!
837. Kendini aldatmak mı, gerçeği yaşamak mı daha iyidir sence?
838. Soru sormak düşünce ve muhakemenin sonucudur... Soru soran toplum, insanca yaşamaya başlar!
839. İnsanın şerefi, ilmi kadardır!
840. Toplum; huzur ve saadeti, düşünmek ve soru sormakla elde eder!

841. İnsan paylaşır; hayvan, "benim olsun" der! Yaşam, insan ile insansıların mücadelesidir...
842. Hayvan, "daha çoğa sahip olmak"tan; insan ise daha çok "paylaşmak"tan zevk alır!
843. Varlığın TEK'liğini kavramaktan çok daha zor olanı, sistemi müşahede etmek ve gereğini hakkıyla yerine getirmektir.
844. Hakikat mecazdır; mecaz ise hayal! Gerçeği ise "Marifetullâh"tır...
845. "Gaybı Mutlak"a ait olan "ilim" sıfatı, aşikâr olduğunda "Marifetullâh" adını alır...
846. Hakikat, kula GÖRE'dir!
847. GÖRE olan her şey ise mecazdır ve hayaldir!
848. "Marifetullâh", Bâkî'nin ilminin bilfiil oluşudur!
849. Bâkî, asıl ve orijindir... Fâni ise, göre ve varsayımdır!
850. Göreden, ancak göre doğar...
851. İlme hürmet etmeyen, pahasını ilimden mahrum kalmakla öder...
852. Allâh Bâkî ise, fâni nerede?..
853. Laiklik, İslâm Okyanusu yanında bir su birikintisidir.
854. "Göre"si olanın "Hakikat"i olmaz!
855. Kadının hakkını ver, kulu olma!
856. Şükür, nimetin Hakk'a aidiyetinin dile getirilişidir.
857. Cennette şefaat yoktur!
858. Aşk, mi'râctır!
859. İkinin Tekliğe yönelişinin adıdır, aşk!
860. Din devleti değil, dindarların devleti!
861. "Daha..."sı olanın özgürlüğü olmaz!
862. Hırs, şeytanın elindeki kementtir!
863. Sessizliğin gücünün farkında mısınız?..
864. Düşüncelerinizi dilinizle değil, beyninizle ulaştırmaya çalışın!

865. Ses yükseldikçe mânânın gücü düşer!
866. Gıybet ve dedikodu eden, o sırada şeytana secde etmededir!
867. Sana mı geliyorlar; sendekine mi; yanındakine mi?..
868. Duvarlar, şartlanmalardır!
869. “Allâh fiili”, mutlak mükemmeldir! Gayrınınki...?
870. Rasûlünü tanıyamadıysan, Kendisini nasıl tanıyabilirsin ki?
871. Sevgi, senden bir şeyler götürür; beğeni, sahiplik duygusu getirir.
872. Ya “Allâh”ı kesrette gör; ya da “Allâh” de, kesreti görme!
873. Mahlûkat çiftleşir, insanlar “Bir”leşir!
874. Acziyeti hissetmenin sonu “fakr”, onun da sonu “hiç”liktir! Sonrasında dilde terennüm eden kendisidir!
875. Cehennemde yanmanın kökeni, “benlik” kavramı ve ona dayalı duygular ve kabullerdir!
876. Kusur gören, Allâh’ın “Hakiym” ismini inkâr etmededir!
877. Zıddı olan her bir kavram kula, gayrılık anlayışıyla yaşayana GÖRE’dir... Allâh indînde “zıt” kavramı geçersizdir...
878. Evrenselliğe açılmanın yolu, kozadan çıkmaktan geçer!
879. Yerel değer yargılarından arınmamış kişi “aydınsı”dır!
880. “Allâhu Ekber”i hakkıyla söylediğinde, indînde Allâh’tan gayrısı kalmaz!
881. Namaz, bilincini sonsuzluğa taşıyan cankurtaran simididir...
882. Cam, herkesin; pırlanta “er” kesin elinde...
883. Hoşgörüsü olmayanın hoşgörüden söz etmeye hakkı yoktur! Ederse, riya yapmış olur!
884. Her an huzurda olduğunun farkında huzurunda mısın?
885. İnsan, hayalleriyle kozasını örer; sükûtuhayal ile gerçeği görme şansını elde eder; bunu değerlendirirse de kozası biraz daha delinmiş olur!

886. İnsan, hayal ettiği sürece yaşarmış... Niceleri vardır ki, yaşar görünür, ölülerdir; ve niceleri vardır ki, asırlardır diridir!
887. Her birimiz, birbirimizle de O'nun huzurundayız! Farkında mıyız?..
888. Geri adım atmasını bilmeyenler, ilerleyemezler!
889. Şirk kalktı mı AŞK kalmaz!
890. Aşk, yolcunun en güzel barınağıdır!
891. Sabır, sevmediğine katlanmaktır! Sevdiğine katlanmaz, razı olursun!
892. Küllî irade yokmuş gibi yaşa; irade-i cüz'ün yokmuş gibi düşün!
893. Yanmanın sebebi, takdir edeni görmemektir!
894. Neyinle farklısın ki, seçilesin!
895. Nankörlük, insansıların en belirgin özelliğidir!
896. Nefsini gören, Allâh'tan perdelenir!
897. Rastgele söylenen her söz, bilinçli yaşam düzeyinden içgüdüsel yaşama kayışın ifadesidir...
898. Hoşgörüsü olmayan, tanrısına tapınmadadır!
899. "Haliym" isminden mahrum olduğun sürece "tahkik ehli" olmaz; taklitle yaşarsın!
900. Edep, Esmâ'nın hakkını vermektir!
901. Kaybeden aldatandır; aldatılan değil!
902. Yayın hidâyeti (doğruluğu), eğriliğindedir!
903. Huşû, namazın secdesidir!
904. Hilm, yaratanı gördüğü için yaratılmışı hoşgörmektir!
905. Zeki insan, ateist olur; akıllı insan, "Allâh"a iman eder! "Bühl" ise tanrısıyladır!
906. Sırrını söyleme dostuna, söyler dostuna; dostunun dostu vardır, o da söyler dostuna...
907. Soru sormayan beyin için, "Allâh"a giden yol kapalıdır!

908. Sorgulamayan beynin mekânı, ağıldır.
909. Gerçek Hüviyetini bilirseniz, kesinlikle kimseyi suçlayamazsınız!
910. Çözemediğin düşünsel sorununun yanında mutlaka "GÖRE" vardır!
911. "GÖRE"n varsa, "tâhir" olamazsın!
912. Şirk, "göre" kalktığında biter; "hiçlik" başlar!
913. Uyanan insanın "namaz" hâlinin adıdır, "teheccüd"!
914. Tasavvuf temeli olmayan Kur'ân tefsiri, ruhsuz cesed gibidir!
915. "Abdest"; şirk oluşturan düşüncelerden arınmaktır!
916. Allâh'ın sistemi gereği, "Dün" bugünde var olduğu gibi, "Yarın" da bugünde gizlidir!
917. Karşındaki insanı dünü ile değil; o anki hâli ile görüp sevebilmektir marifet!
918. İsim, müsemma değildir; isim ile içeriğin birbirinden apayrı şeyler olduğunu fark et!
919. Tasavvuf, "Kurân'ı anlama ilmi"dir!
920. Avam, sûrete ve olayların o andaki görünüşüne göre hüküm verendir!
921. Baktığın kişinin sîretini görüyorsan "havâs"sın...
922. Verilmiş nimeti değerlendirmek, fazlasını getirir!
923. Erkek hikmetle, kadın kudretle yaratılmıştır!
924. Kişiyi konuşturan, karşısındakinin kemâlidir...
925. Bir başkasına kızan, gerçekte kendi basîretsizliğine kızmaktadır!
926. Hayatın, hayal desteği; sükûtuhayal ise gerçeğidir!
927. Karşılaştığın sükûtuhayaller, Allâh sistem ve düzeninin gerçekleridir!.. Sistemi öğrenmeyişinin faturasıdır!
928. Hayallerle ördüğün kozanın dışındaki gerçekleri araştırmazsan, bil ki yarın seni pek çok sükûtuhayal beklemekte!

929. Nankörlüğü kime yaptığının idrakında olmayanlar, bir gün bunu pek acı bir şekilde öğreneceklerdir; ki artık telâfisi de mümkün olmayacaktır!
930. Tüm cehenneminin ateşini söndürecek olan tek şey, takdire rızadır!
931. İsyan etme! Hikmetini görmeyi bekle!
932. Aptallar arasında en az aptal olan, akıllı demek değildir!.. Aptallar arasında en az aptal olan, akıllı kabul edilse bile!
933. Cahiller arasında cehaleti en az olan, "Âlim" kabul edilse bile; "Ârif" değildir bana göre...
934. Taklitçiler arasında taklidi en az olan, hakikati biliyor sanılsa da "muhakkik" değildir!
935. Aşk birime midir; birimdekine mi ?..
936. Tahkiki imanı olmayan müslüman; erkek elbisesi giymiş kadın gibidir.
937. Liyâkattan bahseden, "müşrik"tir.
938. Tenzihte haddin aşılması "şirk"; teşbihte haddin aşılması "KÜFÜR"dür!
939. İnsan, düşünce boyutunda yaşayan varlıktır. Hayvan ise, üç boyutlu dünyada yaşıyan varlıktır.
940. Tanrı yokmuş gibi düşün, varmış gibi yaşa! Asla "Allâh"tan gâfil olma!
941. Beyin düşünerek öğrenir, "Ruh" ise defalarca tatbik ederek öğrenir!
942. Nüzûl; bâtından zâhire çıkıştır... Urûc; zâhirden bâtına geçiştir.
943. Akıl durursa; beden hareket eder, zekâ çalışır!
944. Akıl, derin tefekküre yöneldiğinde; beden, zaruretsiz eylemlerden uzaklaşır.
945. Göz odur ki, insanı hidâyete erdire!..
946. İnsanı dalâlete sürükleyen gözün kullanıcısı, İblis'tir!..

947. Bir insan ihtiyacını karşılayacak çok hayvan bulabilir... Ama, bir insanın düşüncelerini paylaşacağı bir insana ihtiyacı vardır.
948. Allâh'ın ahlâkıyla ahlâklanmak fevkalâde zordur... Bundan da daha zor olanı, beşerin arasında gereklerine uyarak yaşayabilmektir.
949. Olan şey değil, algıladığın şey önemlidir.
950. Rızık; senin yaradılış amacına göre "sana takdir edilenler"dir.
951. Sana takdir edilen kadarıyla, değerlendirebilirsin.
952. Dünyadan ayrıldığın anda, yaradılış amacına ulaşmışsındır.
953. İslâm Dini'ni anlayıp kabul eden, idrak eden kişi "Muhakkik"tir. Anlamadan, kabul ettiğini iddia eden ise "Mukallit"!
954. İslâm Dini, Allâh'ın yaratmış olduğu sistem ve düzendir.
955. "Baldaki şifaya inanıyorum" demek, "balı yiyorum" demek değildir! Balı yiyen, şifasına erer... Ya kavanozu yalayan..?
956. İman, fiille bütünlenir; fiille bütünleşmemiş iman, iman değildir. Laftır-lakırtıdır!.. Leyleğinki gibi!
957. Ahmağa nasihat gereksizdir! Anlamadığını anlayamayandan kaç!
958. Nasihat, akıllı içindir.
959. İkân; İhlâs "OKU"makla başlar.
960. Zaman, kafası çalışana yetmez; kafası çalışmayana geçmek bilmez.
961. Büyük sükûtuhayaller, gerçekçi olmayan hayallerle gelir.
962. İhlâs "OKU"madan, "Allâh adıyla işaret olunan"ı bulamazsın!
963. İhlâs, Ârifi Billâh'ın aynasıdır... Ârifi Billâh orada hakikatini seyreder.
964. "Aptal" insan, değiştiremeyeceği an'ın sıkıntıları içinde boğulur; "Akıllı" adam da, değiştiremeyeceği sıkıntılı an'ı keyife dönüştürür.
965. İkân; gördüğünün gereğini yaşamaktır, imandan sonra gelir. İman; görmediğine inanmaktır.

966. İnsanlara, hayallerinde yarattıkları değerlere tapınmak; “Allâh”a kulluk etmek zorunda olduklarını fark etmek ve itiraf etmekten çok çok daha kolay geliyor... Sonucu çok acı olsa bile!
967. Teslimin yolu Allâh’ı bilmekten geçer.
968. “Ene”, cehennem için yaratılmıştır.
969. Allâh’a iman ve teslimiyet dışında hiçbir şey, cehennem ateşini söndüremez.
970. Cehennem için, “insanSI”; cennet için de “İnsan” yaratılmıştır!
971. Enfüsî cehennemin odunu, şartlanmalar ve tabiatındır...
972. Yarattığın tanrına tapınmaktan kurtulup Allâh’a iman etmedikçe, cehennemin, içinden ve dışından seni kuşatıp yakmakta devam edecektir.
973. Cehennemde insan kalmayacaktır!
974. Şikâyet benliktendir. Gafletin sonucudur!
975. Dedikodu için yaratıldıysan, meskenin de cehennemdir...
976. Allâh ahlâkıyla ahlâklandıysan, kâinatı da “Allâh” gibi değerlendir.
977. Nankörler yaratılmasaydı, şükredenlerin değeri olmazdı.
978. “ALLÂH” ismiyle işaret edilen...!!?
979. “O”, “Basar”la değil “Basîret”le görülür; çünkü “Basıyr”, O’dur!..
980. Seyahatten amaç, Allâh’ın ahlâkını öğrenmektir!
981. Tefekkürsüz bakan göz, insan gözü değildir.
982. Ardından konuşanı araştır, acaba hangi çıkarı zedelenmiş?..
983. Maddi yada manevî çıkarı için yanında olan, o menfaati kesildiği anda karşında olacak ve seni arkandan vurmaya çalışacaktır... Buna hazır ol!
984. Allâh’a yönelmene sebep olan şeylerin pek çoğu benliğine “şerr” gibi gelirse de, erersen anlarsın ki; onlar hep “hayır”dır.

985. Kıyamette ana-baba evlattan, koca karısından kaçacaksa, Kurân'a göre... Cennette herkes aynı yaşta olacaksa... Dünya yaşamı gerçekte yalnızca saniyeyle tanımlanırsa... Bundan ne çıkar?..
986. Her ne ki üzerinde düşünebiliyorsun, o yaradılmıştır...
987. Eski kozalılar, Dünya merkezli düşünüyorlardı evreni; şimdikiler de insan merkezli düşünüyorlar!
988. Müslümanlar, tek tanrıya inanıyorlardı... Onlara, "ALLÂH adıyla işaret edilen"i anlatmaya çalıştım... Anlattıklarımla, "tanrı"larını "update" ettiler!
989. Seyri âfakî, küfrü kaldırır; seyri enfüsî şirki kaldırır; bu ikisini tamamlamayan şirkle küfür arasında bocalar durur.
990. Bizim nazarımızda, "cennetlik olan bühl ehli", "kaybedilmiş cehennem ehli" gibidir.
991. Beşerî zaafların kemâlât olduğunu fark edemeyenin, ilimden mahrumiyeti mukadderdir.
992. Bühl'ün korkusu dünyayı kaçırmak; Ârif'in korkusu irfanını sınırlamaktır.
993. Bühl, kaybettiklerinin farkında olmayandır.
994. Ârif'in irfanı, kaybettiklerini de fark ettirir, telâfisi için de çalışma yaptırır.
995. "Allâh'ın zikri"yle bilinç tatmin olur.
996. Ahmağa zulmetmek istemiyorsan, onlara irfandan söz etme!
997. Zâlim, nefsinin hakikatini bilmeyendir!
998. Zâlime yardımcı olan, zulmüne ortak olur.
999. Zâlime yardımcı olmak; kişinin "Allâh"tan perdelenmesi için yeterli olan günahtır.
1000. Zikir, "Allâh'ın kulunu seyri"; fikirse, "kulun Allâh'a" bakışıdır!

1001. Taklidin tahkike dönmesi, taklidin kullanılmasıyla mümkün değildir.
1002. Eleştirenlerden misin, yoksa üretenlerden mi?
1003. Âfakî seyr, enfüsî seyre basamak olsun içindir!
1004. Özünde bulamadıkça, gâfilsin!
1005. Yaratılmışları, yaratan gibi değerlendiremiyorsan; henüz kendini tanımadığına hüküm verebilirsin!
1006. "Vicdan", "insan"da bulunan ve Hak ile bâtılı ayırt eden muhakeme gücünün adıdır!
1007. İdrak edemiyorsan, hiç değilse inkâr etme!
1008. Kâinatta "eşitlik" mevcut değildir!
1009. "Tek'in takdiri ve hükmü" ne ise, o, yerine gelmiştir!
1010. Sorma, "Rabbimin kapısı nerede" diye... Sende "O" kapı, gönlünde!
1011. Gökte ve ötende sandığın TANRI'nı terk et, sonsuz - sınırsız ALLÂH'a yönel; O'nun, her noktada ve zerrede mevcut olduğunu fark et ve O'nu GÖNLÜNDE bulmaya çalış!
1012. Ateşten sana hitap geldiği zaman şaşırıp kalma... Ateş, adamı yakar! Seni yakan bir yerden sana hitap ettiği zaman, bundan perdelenme!
1013. Sevgi insanın elinde değildir. Birisini "sev" demekle sevemezsin, "sevme" demekle de o sevgiyi kalbinden söküp atamazsın... Sevgiyi veren Allâh'tır!
1014. TEK'i bilenin, değer yargısı olmazmış!
1015. İman bilgisi değildir "yanma"yı söndüren; iman yaşantısıdır!
1016. Üretme; gerçekte Esmâ boyutu seyridir. Efâl boyutu, beyindeki varsayımdır; beynin yapısı dolayısı ile hissedilen!
1017. Şefaatin ulaşması için önce, uzatılanı geri çevirmemek gerek!
1018. Yola çıkmaktan amaç, hedefe ulaşmaktır!

1019. Eğer “sen” hâlâ “Allâh”a ermek istiyorsan; bil ki asla “sen”, Allâh’a eremezsin!..
1020. Sınır kavramından (Zâhir-Bâtın) kurtulmuş olanın alâmeti, değer yargısız çokluğu seyirdir!..
1021. Herkes işlevini hakkıyla yerine getirecektir, yaradılış amacına uygun olarak; sistemin kuralıdır!
1022. MÜRŞİD, KURÂN’DIR!
1023. İçimizden fışkıran duygularımızı ve içgüdüsel davranışlarımızı ne kadar kontrol edebiliyorsak, o kadar beynimizi kullanmasını biliyoruz!
1024. Herkes yaptığının sonucuna katlanacaktır! Başkalarının kulvarlarıyla ilgilenip yol almaktan geri kalacağınıza; kendi kulvarınızda olabildiğince ileriye gitmeye çalışın!
1025. Vehmin hükmü altında olmak ile vehmi hükmü altına almak arasındaki sınır, kişinin Tek’liğe geçiş sınırıdır!
1026. TEK’in nazarıyla TEK’ten “çok”a bakışı muhafaza edip, sürekli olarak piramitin tepesinden aşağıya bakarak varlıkları seyretmek, “YAKÎN EHLİ”nin hâlidir!
1027. Gerçekte, Efâl boyutu yoktur; Esmâ mertebesinde yaşayana göre!
1028. Şayet sen “yok”san, elbette ki karşındaki kişi de “yok”tur! Öyle ise karşındaki gerçek “var” olanı fark edip, O’nu kabullenebilecek ve hazmedebilecek misin?..
1029. Ortaya koyduğu tüm sayısız Esmâ terkipleriyle, her an, türlü isimler altında dilediğini, dilediği gibi yapmakta olan kim?.. Sen mi, O mu?!!
1030. Gideceğiniz ortamda mazeret diye bir şey geçerli değil... Mazeretin geçerli olmayacağı bir ortama mazeretle gitmeye kalkmayın! Geçersiz akçedir!

1031. Allâh ahlâkıyla ahlâklanmak için sahip olduğunuz ne varsa verin! Dünyalığınızı verin; âhiretliğinizi verin! Yaksa da, yana yana verin!
1032. Dünün tekrarı ile yarına hitap ne kadar mümkündür?!!
1033. Namazdan amaç, "Mi'râc"tır! "Mi'râc"tan amaç, Allâh'ı bâtınında müşahede etmektir! Allâh'ı bâtınında müşahede etmek, idrak ile - şuur ile olur!
1034. Kendinizi aldatmayın! Kendinizi aldatmanın pahasını ödeyemezsiniz!
1035. İnzâl ile urûc arasındaki fark, Rasûl ile velî arasındaki fark gibidir.
1036. Sen hedefe ulaşmayı amaç edinmemişsin, hedefe gitmeyi düşünmüyorsun, yollarda ömür harcıyorsun... Boşa emek!
1037. Fâtiha'nın kelimelerinin mânâsını hissederek okuduğunuz zaman, size "Mi'râc"ın basamakları açılır ve o nispette namazınız "Mi'râc"a döner!
1038. "NÛR", ilim nûrudur! Nûr'u, ampul ışığı - Güneş ışığı zannetmeyin!
1039. Yol, akıldır; iman, saraydır!
1040. Secdede varlığını yok etmeyenler, kıyamda Fâtiha'yı OKUmaktan mahrum kalırlar!
1041. Mirâc'ı yapan, "Daimî Namaz" mertebesine atlar!
1042. Kurân'ın her âyeti, ümmetten her bir ferdi ilgilendirir.
1043. Her bir âyet, her bir birimi ilgilendirir. Her bir birim, kendi kapasitesi kadar O'ndan âyet alır!
1044. Kurân'ı hatmetmekten daha değerli olan, Kurân'ı anlamaktır; Kurân'daki bu değişik işaretleri, mânâları bir araya getirip bir sonuç çıkartmaktır ve de düşünürek yaşamaktır!
1045. Beynini ne yönde çalıştırırsan, o yönde kapasiten artar!
1046. "Uyku", kişinin bilinçli olarak yaşamını yönlendirememesi hâlidir!

1047. "Allâh"ı anlamadan vehmi atan, firavun olur!
1048. Vicdanınızla gerçekçi bir biçimde sohbet edin! Pahasını ödeyemeyeceğiniz en büyük aldatma, kendi kendinizi aldatmadır!
1049. Esas amaç; Allâh'a ermek için neyi niye yaptığını bilerek ve varlığın sırlarını çözerek hakikate ulaşmaktır!
1050. Tarikat değil, "İyi Ahlâk Derneğidir" hakikate erdirmeyen yol!
1051. Gittiğin yerde yazılmışınla baş başa kalacaksın ebeden; "Zâhir"in zâhir ve "Bâtın"ın bâtın olarak! Ve sen sonsuza dek, ötelerde-göklerde aramaya devam edeceksin aradıklarını!
1052. Cahiller korkar, Âlimler haşyet duyar!
1053. Türlü kerâmetleriyle âdeta bir sihirbaz gibi değneği ile bizi cehennemden kurtaracak "Tanrının evliyası"na inanırken, nasıl ŞEFAAT bize ulaşır?!
1054. Allâh (Özümüzdeki) izin vermezken, içimizdeki şefaati reddederken; kim şefaat edebilir ki!
1055. Biz, yalnızca ilim için yaratıldık!
1056. Nankörlük, değerini bilmemek veya değerlendirememektir!
1057. "Allâh adıyla işaret edilen"in ne olduğu kavranılmadan da, O'nun "ahlâkı" hiçbir şekilde bilinemez!
1058. Yarın zorunlu olarak terk edeceğin her şeyi, bugün şuur boyutunda ihtiyârınla terk etmedikçe, onlardan bağımsızlığını elde etmedikçe, gerçek kimliğine ulaşamazsın!
1059. Hayalî kavramlardan arınınız!.. Uzaklardan bir kontrol ile kimse elini oynatasıya terbiye edilemez!
1060. Duyguların-yanlış değerlendirmelerin uzaktan hokus-pokusla düzeltilebileceği, ancak gerçekleşmesi mümkün olmayan bir hayaldir!..
1061. Yaşam biçiminizin ve davranışlarınızdaki yanlışların kontrolü, asla mümkün değildir... Bunu ancak ilminiz kadarıyla siz

başarabilirsiniz!
1062. Evrensel düşünme kapasitesine ulaşmamış insanın, “yöresel şartlanmaları ve değer yargıları” olan insanın; Hz. Muhammed’i anlaması ve değerlendirebilmesi asla mümkün değildir!
1063. “Müslim” (Müslüman), İlâhî iradeye mutlak olarak teslim olduğunu bilenin adıdır!
1064. Gâfillerin veya cahillerin Kur’ân-ı Kerîm’in “RUHU”nu okuyamamaktan dolayı edinmiş oldukları yanlış kanaatler, İslâm Dini’ni bağlamaz!
1065. Kur’ân-ı Kerîm’i “OKU”yamayanların yanlış yorumlarına kapılıp, İslâm’dan ve Kurân’dan mahrum kalmanın mazereti olmaz!
1066. “İman”lı iseniz, bunun da alâmeti; “yanma”nızın bitmiş olması, yaşamda olan hiçbir varlığı hiçbir nedenle “suçlamamanız”dır!..
1067. İnsan’a “iman” bilgisinin verilmesinin amacı, onun taşınması değil, anlamının yaşanmasıdır!
1068. Hiçbir iyilik “ceza”sız kalmaz! Hiçbir yanlış da karşılıksız kalmaz! Düşünülmemesi gerekeni düşünen de, bu yüzden, bunun karşılığını mutlaka alır “Sistem” gereği!
1069. Düşünce de beynin bir fiilidir! Ve kişi, fiilinden mesûldür, bunun sonucunu kaçınılmaz bir biçimde yaşayacaktır!
1070. Birisini suçlamanın karşılığı; Allâh takdir ve iradesini inkâr yolundan ilerleyerek, imansızlığa kadar uzanır!
1071. “Allâh Sistem ve Düzeni”nde mazerete yer yoktur; herkes bakış açısının getirdiği değerlendirmelerin ve sonucu olan davranışlarının karşılığını otomatik olarak alacaktır!
1072. Yarındakiler, bugün bizi kara kara düşündürüyorsa; yarın da yakacaktır!
1073. İçinde yaşadığınız “SİSTEM ve DÜZEN”, “Allâh ahlâkı”nın eseridir!

1074. Devletin varoluş hikmeti, topluma hizmettir!
1075. Bedenin yaşı vardır ama şuurun yaşı yoktur! Şuur yaşı, ilim yaşıdır!
1076. Bil ki dostum; her zerrede tüm özellikleriyle mevcut olan ve kendinden gayrının varlığı asla söz konusu olmayan ALLÂH, SENDEN SANA İCABET EDECEKTİR!
1077. SEN, bilesin ki, yeryüzünde "HALİFE"sin! HALİFE olarak sana, gönlüne, BEYNİNE bahşedilmiş yüce güçlerden haberin var mı?..
1078. Her varlığın gücü, ilminden kaynaklanır! Her varlık, aklı kadar ilim sahibidir!
1079. İnsan, kendi varlığında mevcut olan isimlerin mânâlarını ortaya çıkartabildiği ölçüde - takdir edilen nispette, arzularına nail, korktuğundan emin olur!..
1080. DUA, insanın varlığındaki ilâhî gücün ortaya çıkartılması tekniğinden başka bir şey değildir!
1081. İnsan şuuru, Allâh'ı ancak beyin kapasitesi kadar tanıyıp "yakîn" elde eder!
1082. TAHKİKE güç yetiremeyen, elbette kendini TAKLİTLE avutacaktır!
1083. Hâlinden pişmanlık duyma ve üzülme, İSTİĞFAR'dır; "Estağfirullâh" demek değil!
1084. Bir insanın, "Halife" olmasını idrak etmesi için önce, geniş kapsamlı bir bilgiye-ilme ihtiyacı vardır!..
1085. "Var" olan - "BÂKÎ", yalnızca "Allâh" olduğuna göre, "sen" hiçbir zaman var olmamışsın! Hep var olan, O idi!.. O'dur!.. O, olacaktır!..
1086. Özündeki sonsuz ve sınırsızlığı hissedemeyen, madde batağında boğulur!
1087. Gerçekliği itibarıyla Kâinat, "Tek bir zaman boyutu"ndan ibarettir! Algılayabilene!

1088. Hak ettiklerin, sana, seni hedefine ulaştırıcı olarak karşına çıkar. Kâh bağış yollu; kâh mekr yollu!
1089. "VAHDET" hakikati; mutlak gerçek olmasına rağmen, yalnızca bilinç boyutunda yaşanır!
1090. Ölüm de cehennem gibi, Rahmettir!.. Rahmân'ın Rahmeti ise, sıkıntıda gizlidir. Tıpkı acı ilacın içinde şifanın gizli olması gibi!..
1091. Bil ki dostum, SENDE, dünyanın en güçlü silâhı olan DUA ve ZİKİR cihazı mevcuttur.
1092. Ölüm ötesinde; "Ahh!" diyeceksin... "Neden bir nefesi dahi boşa harcayıp zâyi ettim!"
1093. "ALLÂH" bizlere "HAKİKAT"i görmeyi, idrak etmeyi, yaşamayı ve HAZMETMEYİ kolaylaştırmış olsun!..
1094. DUA ile, ZİKİR ile, o muhteşem BEYNİN ile, kendindeki mekanizmayı harekete geçirebileceğinden haberin var mı?..
1095. Allâh bizleri, görünüş ve kelimelerle bloke olup taklitçi yaşamaktan korusun; indîndeki gerçekleri müşahede edip, tahkik ehli olarak basîretle ömür sürmeyi kolaylaştırsın!
1096. Yedi kat göğün üstüne "Kürsü"yü, "Kürsü"nün üstüne "Arş"ı koyarlar... Ve dahi, bu sınırlar çizdikleri âlemin ötesinde de bir tanrı, bir ilâh türünden bir Allâh(!?) ararlar!
1097. Mukallit, dünyada yaşar... Muhakkik, dünyaNIZda!
1098. Geçerli sistemi okuyamayan, elini dişlilere kaptırır! Yetmezse, boynunu da kaptırır!
1099. "Herkes"in kaç kişi?!!
1100. İnkâr edeni gördüğün anda bile, ondakini sen inkâr etme!
1101. Sen, "sen"liğini bırak! Ben, "ben"liğimi! "Sen"siz, "ben"siz olalım! "Hiç"likte buluşalım!

1102. Sınav, yukarıdan yazılı kağıtta test usulü gelmeyecek... Malına, etiketine, en yakınlarının başına gelecek çeşitli olaylar şeklinde gelişecektir!
1103. Gördüğün kadar düşünmek yerine; düşünebildiğin kadarını görebilmektir amaç!
1104. "İstediğim Hak'tır benim!" diyorsan; bunun pahasını ödeyeceksin dostum!
1105. Dilediği mânâları üretir, icat eder, yoktan var eder. Yoktan var olan "Yok"lar, er geç bir gün "Yok"luğa döner!
1106. Yaşamdaki-varlıktaki hakikati görmenin yolu; daima, şuur boyutunda Tek'ten çok'a bakışla mümkündür!
1107. O, öyle bir mutlak karanlıktır ki; bilinen, düşünülen, hayal edilen, tasavvur edilen, vehmedilen tüm mânâlar orada düşer!
1108. Son hedef; ya Efâl boyutunun sayısız mânâ dalgaları arasında çalkalanmak; ya Esmâ boyutunun sayısız mânâları içinde kulaç atmak; ya Zâtî sıfatlarla vasıflanmış olarak kendindeki vasıfları seyretmek, ya da bunlarla birlikte kendi Zâtî Hiçliğinin sınırsızlığı ve sonsuzluğunda "HİÇ" olmak!!!
1109. Sınırsız-sonsuz varlıktaki mânâlar da elbette sınırsız ve sonsuzdur!
1110. "Kör"lükten kurtulmanın da yegâne yolu, önce, bilincimizi gereksiz ve yanlış bilgilerden arındırmaktır!
1111. Koza, ipek böceğinin gelişmesi içindir; ebediyen içinde yaşanmak için değil!
1112. Kuvvetli kişiliğin, kapsamlı düşünen beynin; "herkes"e ihtiyacı yoktur!
1113. Bilincin sınırları, kayıtları, blokajı; kendisine yüklenen yanlış bilgilerle meydana gelir!

1114. İlacı yutmadığın sürece hiçbir faydası yok!
1115. Sorgulamak; düşünebilme yeteneği olan beyinlere has bir özelliktir!
1116. Esmâ; Zât'ın bir zuhurudur, gayrı değildir; ama zuhurla da kayıtlanmaz!
1117. Kolaylaşanlarına bak; geleceğini görmeye çalış!
1118. Rasûlullâh Aleyhisselâm'ı sevmekten amaç; O'nun hâliyle hâllenip, O'nun ilmi ile ilimlenip, O'nun şuuru ile şuurlanıp, O'nda yok olmaktır!
1119. Ne var ki, her kozadan çıkış - her rahimden çıkış, büyük zorluklarla olur!
1120. Seven, sevdiğine varlığını teslim edip, O'nda yok olduğunda "ikilik" kalkar!
1121. Ötedeki tanrın için verdiklerine değil; Özündeki Allâh'a ermek için yaptıklarına bir bak!
1122. Önemli olan; seni seveni-sana söveni görebilmek! Musa'da olduğu gibi, Firavun'da da Hakk'ı görebilmek!
1123. Yaşam, bir sistemdir! Sistemde kesinlikle mazerete yer yoktur!
1124. Allâh'ın kapısını ısrarla çalın... Açılacağına garanti veririm!
1125. "Değer yargılarımız", Allâh'ın indîndeki değerleri fark etmekle başlar!
1126. Ben seni kendi yolumla Allâh'a erdiremem! Sen kimseyi Allâh'a erdiremezsin! Senin özüne giden yol, "Allâh yolu"dur!
1127. Akıllı insan, hiç değilse akşamdan akşama Allâh'la konuşur; yatağa girip de, kendi başına kaldığında... İşte o zaman, kapa gözlerini, içinden başla konuşmaya!
1128. Taklitçi olma! Tahkik, alttaki noktayı yukarıya doğru çıkartır!
1129. Cennete giriş takdire; içindeki mertebe de kişiden açığa çıkacak uygulamalara bağlıdır. İbadetin getirisi de, ibadet etmeden gelmez!

Cennette amel konuşur!
1130. Dua kadar insanı hedefine ulaştırıcı bir şey yoktur!
1131. Allâh'tan gayrını görmeme hâlini yaşayan, "Daimî oruç"tadır!
1132. Tasavvuf, küllîyen TAHKİK mesleğidir; asla taklit değil!
1133. "Bâtın", gördüğünün algılayamadığın yanıdır!
1134. Unutmayalım ki her kilit, ancak şifresine uygun anahtar ile açılır!
1135. Sakın aynada gördüğünüze aldanmayın! İnsanın kendi hakikatini görmesine-anlamasına en büyük engel, gözbebeğidir!
1136. "Tanrı", tapınılacak ötendeki bir varlıktır... "Allâh", kulluk edilegelmekte olan özündeki Hakikat'tir!
1137. Kendindeki hangi mânâyı oluşturmayı dilediyse, o mânâya uygun sûreti dilediği boyutta oluşturmuş ve o sûrette o mânâyı yaşamıştır!
1138. DUA ve ZİKİR için kimseye muhtaç değilsin ve kimseyi aracı koymak zorunda da değilsin!
1139. Şeytan, en büyük şeytaniyetini, insanları birbirleriyle uğraştırmak suretiyle ortaya koyar!
1140. Eğer anlatılanları idrak edebiliyorsak, muhtemeldir ki, onun gereği olan fiilleri uygulamak da bizim için mümkün olabilir!
1141. Gerçeği idrak ederek, "insan"lık ve "halife"lik şeref ve haysiyetine ulaşmak isteyenler, şunu acilen ve zorunlu olarak idrak etmelidir ki; mukallitten ders alınmaz ve TAKLİTLE HAKİKATE varılmaz!
1142. "Ben onu seviyorum, ona âşığım" denip de ondaki özelliklerle ile hâllenmedikçe, O'na ulaşmak-O'na vâsıl olmak asla mümkün olmaz!
1143. Önemli olan, musluk değil; musluktan akan sudur!
1144. FÂTIR, beyinlerimizi, "TEK"i çok olarak algılayacak bir özellikle yarattığı içindir, ki biz "TEK"i "çok" görmeye sonsuza dek devam edeceğiz!

1145. Attığın her adımda, o yaptığını niye yapmakta olduğunu düşünmek ve sonuçlarının sana neler getirebileceğini de hesaba katmak zorundasın... Ki, sürekli düşünme melekesi gelişsin!
1146. Zâhir olanı bırakıp, ötede sevecek aramak, ancak gaflettir!
1147. Bütün insanlar, her dalda birbirlerinden yararlanırlar ama tâbi olunacak tek Zât, Rasûlullâh'tır!
1148. Duygu ve şartlanmalarla O'na yanaşanlar, neticede O'na karşı cephede yer almışlardır!
1149. Gerçeği bilen kişi için yaradılmışlar arasında katiyen tefrik yoktur... Her var olan, özel bir değerdir!
1150. Hak, "tenezzül" eder; kul "urûc" eder!
1151. Biz, Allâh indînde bir HİÇ'iz!
1152. Nesneler sûretiyle, o birimler sûretiyle dilediğini yapmakta olanın adıdır "ALLÂH"!
1153. Sistemdeki bağlantıları kuramamamızın, kafamızda beliren soruların sebebi; hep, "ALLÂH" kavramını anlayamamamız!
1154. İlim ve hikmetin ötesine ulaşmak isteyen, hiçbir zaman eline geçenle yetinmemeli; daima ötesini "NİYE" kelimesiyle araştırmalıdır!
1155. Allâh, bir tanrı değil! Yukarından seni seyredip, seni imtihan edip, seni yargılayacak bir "hâkim tanrı" değil!
1156. "ALLÂH" kelimesini değil; "ALLÂH ADIYLA İŞARET EDİLEN" cümlesini beyninize kazıyarak düşünmeye başlayın!
1157. "Vicdan"ına hesap vermekle, "Allâh'a hesap" vermiş olacaksın!
1158. Sen, Allâh'ı bir tek Kurân'la kayıt altına alamazsın! O'nun sonsuz kelâmından bir kelâmdır, KUR'ÂN! Ve yaşadığımız âlem, O'nun sayısız-sonsuz âlemlerinden bir âlemdir!
1159. Ressam, binlerce resim yapar. Her bir resim, ressamın bir özelliğini yansıtır. Ama resim, ressam değildir!

1160. Cennete giden hiç kimsenin cennette mertebesi yükselmez!
1161. "Özgür düşünce" tabanında yetişmemiş; verileri, şartlanmalarıyla değerlendirme zorunluluğu içinde kalanlar, apaçık gerçekleri göremezler ve kavrayamazlar!
1162. Yolculuk ALLÂH'tan başlar ve ALLÂH ile ALLÂH'a olur ise, son derece kısalır!
1163. Bizim Allâh'ı bilmemiz, Allâh'ın mutlak olarak bilinmezliğini bilmemizdir. Bunu bildiğimiz zaman, işte Allâh'ı bilenlerden olmuş oluruz!
1164. Hepiniz "Kul HûvAllâhu Ahad"ı ezberlemişinizdir. Hiç içinizde "HûvAllâhu Ahad"ı söyleyen var mı?
1165. Kuru kuru besmele'yi tekrar etmek, lagara-lugara-lak-luk demekten farksızdır! Besmele'nin mânâsını düşünerek söyleyeceksin!
1166. Ne zaman ki bu bedeni yitirir, bu ruh yapı içinde yalnızca bilinç olarak varlığımızı hissederiz, o zaman neler kaybettiğimizi anlarız!
1167. Özünde olanın ne olduğunu bilmeden, onu sevmen mümkün mü?
1168. Sistem, ürettiğinin ve dağıttığının türünden alman üzerine kurulmuştur!
1169. "ALLÂH" diyoruz, sonra da tanrıyla kıyaslamaya kalkıyoruz!
1170. "Melekûtundan" gâfil olan, "Allâh" adıyla işaret edilenden haydi haydi gâfildir... Ömrü, ismi tanrı edinerek tamam olmaktadır!
1171. Tanrılar ve toplumu yönlendiren rüzgârlar, o toplumun zeki veya güçlülerinin, toplumu yeme araçlarıdır!
1172. "Dua"dan mahrum olan, hem özündeki o kuvvetleri kullanmaktan mahrum kalır; hem de o duaların getirisinden!
1173. Dua takdirdendir... Ancak ne şekilde ve ne zaman icabet olacağı da takdir sınırlarına dâhildir!

1174. Herkes, kendi aklı-mantığı-iradesi ile kendi yolunu çizmek mecburiyetindedir, "İslâm Dini'nin Sistem ve Düzeni"ne göre!
1175. Mutlak bilinçli kulluk, ancak "FAKR" ile tamam olur!
1176. Vücudumuzdaki her hücre, tüm kozmosu içerir. Her yağmur damlası ve her yaprak da!
1177. İnsanın yeryüzünde varoluşunun amacı, hilâfetinin hakkını vererek yaşamasıdır!
1178. İnsanın doğal davranışı, bildiklerine göre değil; kavradığı kadarına göre oluşur!
1179. Okyanustaki balık için "su", bitmez tükenmez olarak algılanmasına rağmen; ona, dünyayı kuşatan gerçeğin hava olduğunu kolay kolay anlatamazsınız!
1180. Düşünebilen beyinler, Kur'ân-ı Kerîm'i anlamak istediklerinde çok önemli işaretler ve uyarılarla muhatap olmaktadırlar!
1181. İş yapanlar eleştirilir... Eser ortaya koyamayanlar da, eser bırakanları eleştirir!
1182. İnsan, dünyada yapacağı çalışmalar ile yarın karşılaşacaklarını oluşturacaktır!
1183. Ne ötelerde bir yerde oturup bizi sınayan ve sonunda da hoşuna gitmezsek Cehennemine atacak olan Tanrı var; ne de kandırabilirsek Cennetine sokacak ilâh!
1184. Yaşadığımız âlemdeki tüm doğa düzeni ve kanunlar gerçekte "ALLÂH DÜZENİ VE SİSTEMİ"dir!
1185. Bir gün gelecek, Allâh'ın varlığında "yok" olduğunuzu fark edeceksiniz ve cehenneminizin ateşi sönecektir... "Yok" olduğunuzu fark ettiğiniz zaman, bilmem aynada kendinizi mi göreceksiniz; yoksa kendiniz "yok" olacak da, ayna mı Bâkî kalacak?..

1186. Yüzmeyi, yüzmesini bilen öğretir! Hayatında deniz görmemiş adam eğer, “yüzüyorum ve öğretiyorum” derse; koyver yüzmeye devam etsin!
1187. Arınmanın pahası, her şeyinden geçmektir!
1188. Seni yaşatanlar, bir ömür boyu yaşatır; ama sonunda helâkın mukadderdir!.. Seni “ölmeden evvel öldüren”, Dost’undur!
1189. Neye bağlanırsak ondan kopmanın acısını ve ızdırabını duyacağız. Allâh yalnızca kendisine bağlanmamızı istiyor, kendisine teslim olmamızı istiyor!
1190. Mirâc'ım, beynimden derûnuma uzanan bir kuyu! O kuyuda derûna daldıkça, varlıklar ve yaratılanlar ortadan kaybolur ve sonunda NEFSİM! Geride sadece bir HİÇ!
1191. Bilgisayara, bütün bildiklerimi virgülüne kadar yükleyebilirim... Ama bu ilmi Bilgisayar yaşayamaz ki!!!
1192. Herkesin gerçeği, onun idrakının eriştiği kadarıdır!
1193. “Teslimiyet” demek; kişinin kendisini İLME, İRFANA teslim etmesi demektir... Ayakkabı boyayıp, havlu tutmaya demek değil!
1194. Din kapsamı içinde öğrendiğiniz her şeyin, gerçekte bir şeylerin sembolü olduğunu; ve bu sembollerle çok daha farklı şeylerin anlatılmak istendiğini fark etmediniz mi?..
1195. “Eûzü” çekilmez, yaşanır!
1196. “Dedim ki, dedin ki, dedi ki...”lerle TAKLİTTEN ÇIKIP TAHKİKE ULAŞACAĞIZ, öyle mi?!!
1197. Pişmanlık, gafletini fark etmenin sonucudur!
1198. Şefaati tepen, sonucuna katlanır!
1199. Aldığınız ilim konusunda ZAN üzere olmadığını tespit etmenin yolu; o aldığın ilmi, “Sistem”e uygulamaktan geçer!

1200. Yarın Rasûlullâh'ın huzuruna çıktığınızda, "Sana imanım dolayısıyla elimden gelen her şeyi yaptım" diyebilecek yüzümüz var mı?
1201. Taklitçilikle asla "Hakikat"e geçilmez!
1202. Bugünkü insanların pek çoğu, yaşadığı devirde yanında olsalardı Rasûlullâh'ın, O'nu inkâr ederlerdi!
1203. Bilmeyiz ki bizim için önemli olan, bize yarını kazandıracak olan ilimdir; ilmi getirenin yaşantısı değil!
1204. Rüyalarınızda, şu anki ilminizin ne kadarını yaşıyorsunuz? Ne kadar, ilminizi rüya boyutunda yaşamınıza geçirebiliyorsunuz? Rüya, ölümün kardeşi olduğuna göre!
1205. Aklı olan ilimle ilgilenir; anlayışı kıt olan da, kişilerin fiilleri ve organlarıyla!
1206. İnsan, gördüğünün ötesini araştırır; diğer mahlûkat, gördüğüne hüküm vererek, ona göre değerlendirme yapar!
1207. Eğer bir ilmin doğruluğunu tasdik etmekteyse vicdanımız; ve biz o ilmin gereğini yaşayamıyorsak, önemli bir sorunla karşı karşıyayız demektir!
1208. Uygulanmayan ilim - gereği ortaya konmayan iman, lafla tasdikten başka bir şey değildir ve insana hiçbir getirisi olmaz!
1209. Mutlak olarak takdir edilen yaşanacaktır, tüm tedbirlerle beraber!
1210. İnsan, ilminin; yani beynindeki veritabanın, sentezlerinin sonucunu yaşamaktadır otomatik olarak HER AN!
1211. "Tanrı" ve "tanrılık" kavramına dayalı din anlayışı bâtıldır! "Allâh" isminin işaret ettiği anlama dayalı, yürürlükte olan; "İSLÂM DİNİ"dir!
1212. Ebu Bekir'in hassasiyetiyle, Ebu Cehl'in hassasiyet ve incelik anlayışı çok farklı idi... İkisi de aynı Rasûlullâh'ı dinlemesine rağmen!

1213. Rasûlullâh'a bu yolda yaptığı çalışmalar yüzünden "cinne uğramış, deli" dedilerdi... Sen, bırak delilik derecesini, akıllı düzeyinde(!) neler yapıyorsun?!!
1214. Allâh'a "B" sırrıyla iman ve bunun gereğini uygulayarak yaşamak; yemin ederim ki, insan için en önemli ve en öncelikli konudur!
1215. Dünyalık, insanın yalnızca ölüm ötesi yaşama rahatça hazırlanmasını sağlayabileceği kadarıyla insan için önemlidir!
1216. Aç insan, açlıktan dünyasını kaybeder; ilimsiz insan, ilimsizlikten tüm ebedî hayatını kaybeder. Hangisi önemli öyle ise?..
1217. Sadece Rasûle tâbi olmakla mükellefiz!
1218. İlminde olup da dünyada yapmadığın şeyleri orada yapıp getirisini elde etme şansı yoktur!
1219. "İnsan" olanlar, bir nesildir; "Allâh"ı tanıma ateşiyle yanan ve beynini buna çalıştıran!
1220. "Rahmân'ın rahmeti", "arındırıcı"dır... Elbette ki, arınma işleminin getirdiği bir azap veya sıkıntı da söz konusudur!..
1221. Yaşamakta olduğumuz "şu an", "ALLÂH"ın var olup, "O"nun dışında hiçbir şeyin var olmadığı "an"ın ta kendisidir!
1222. İdeali ayrı - dünyası ayrı - rüyası ayrı insanlarla yaşamak uğruna "Allâh"ı yitirip, ebeden bir insan öncesi mahlûk gibi yaşamayı kabullenmek niye?
1223. "Din", insana; geleceğini kurtarması, Hakikatini tanıması, "halife"liğini "Allâh ahlâkıyla ahlâklanmış olarak" yaşaması için gelmiştir!..
1224. "İnsan", "Allâh" için yaratıldı; Onda kendini seyretmek için... "İnsan dışında kalan mahlûkat" da; yiyip içmek, çiftleşmek, üremek, gördüğü güzele sahip olmak ve yalnızca bunlar için!..

1225. Kimi "insan", "Allâh" için yaşadı; "fiysebilillâh"! Kimi de yaşadı, dişiyse mutfakla yatak arasında ya da dükkânla yatak arasında! Ya da iniyle orman; ağılla otlak arasında!
1226. Bugün çevrenizde olan herkesi burada bırakıp tek başınıza yolculuğa çıkacaksınız, en yakın eşinizi bile yan yastıkta bırakıp kendi rüyanıza daldığınız gibi!
1227. İlmi olmayanın, dedikodusu olur!
1228. Kendisinde açığa çıkan ilim ile yetinen, orada kalır ve ötesinden mahrum olur! Oysa açığa çıkan ilim ve hikmet, açığa çıkmamışlar yanında bir damla gibidir!
1229. "Yanma", tamamen, azaplardan arınma işlevini oluşturan bir "rahmet" mekanizmasıdır. Tıpkı, operatörün merhamet edip kangrenli bacağı kesmesi gibi!
1230. Bugünden kendinizi test edin... Ne kadar imanlısınız?!. Bunu size, ortaya koyduğunuz fiiller yansıtsın!..
1231. Ya varsayım yollu, "çok"tan "yok"a bakılır; ya da TEK, kendi Esmâ ve fiillerini seyreder!
1232. İnsansının, "insan"a özgü özellikleri anlayabilmesi ve gereklerini yaşayabilmesi olanaksızdır!
1233. İnsan, öğrendiği ilmi yaşamına geçirebildiği kadarıyla bilgisayardan ayrılır!
1234. İlmini yaşama geçiremeyen insan, gelişmiş bir bilgisayar olmanın ötesine asla geçemez! Eskiyince de, eskimiş bilgisayarların âkıbetine düçar olur!
1235. Herkes, mazeretin geçerli olmadığı bir boyutta, yaşamının sonuçlarına katlanacaktır!.. Bunu bilerek dilediğiniz gibi yaşamaya devam ediniz!
1236. Zorlama, insanı imandan çıkartır; münafıklığa sokar!

1237. “Allâh”, neyi dilemişse, dilediği açığa çıkmakta ve üzerimizde görünmekte ve bunun sonuçları da neler ise onlar yaşanmaktadır!
1238. Kimi bugünden bu rolü yaşar, kimi yarın... Ama dünyadayken bunu yaşayamayan, senaristin hükmüne göre bir daha bunu hiç elde edemez!
1239. “ALLÂH ismiyle işaret edilen”i bir “tanrı” olarak düşünmeyi terk etmek, zor bile denemeyecek kadar zordur... Meğer ki, verilen rolde kolaylaştırılmış ola!
1240. Yargılama, Allâh’a mahsustur!
1241. Birkaç saniyelik dünya yaşamımı ben, bu hayallerle doldurup bu masallarla kendimi aldatıp; çevreme güllâbicilik yapmayı ibadet diye hayal ederek bu dünyadan geçip gitmek üzere verilen roldeysem... EYVAAAAH!!!
1242. Muhakkik’in tek kriteri vardır: KUR’ÂN! Kâh âfaktan okur; kâh enfüsten, kâh cilt içindeki sayfalardan!
1243. Hak bildiğimiz yolda, “Kim ne derse desin!” diyecek yürekliliğe sahip olarak mı yürüyoruz? Yoksa, “Aman etraf ne der!” diyerek ETRAF PUTUNA mı tapınmaya devam ediyoruz?
1244. Allâh’ın merhameti, yenene midir; yiyene mi?!!
1245. İnsanın bilinçli yaşamı, idrakı kadarıyladır... İçgüdüsel davranışlar, idrak kadarıyla kontrol altına alınır!
1246. Bilinçli bilinçsiz tüm varlıkların yaptıkları, “tespih” kapsamındadır... Bilinç eseri açığa çıkan ise, “ZİKİR” hükmündedir!
1247. Yüksek raftan kristal vazoyu alırken, alt raftakileri kırmamaya dikkat gerekir!
1248. Yaşam ve Dünya devam ediyor... Dünya için çalışıp geçimini bağımsız temin edecek duruma ulaşamazsan, insanların kölesi olursun ve o zaman hiçbir şey yapamazsın!

1249. Kaldıracak - ortadan yok edecek bir şey, gerçekte yoktur!
1250. İnsan için iyi veya kötü, güzel veya çirkin sıfatlarını veren; bir başkasıdır... Aslında herkes, kendine GÖREdir!
1251. Azap veya mutluluğun kaynağı, birimlerin birimsel varlıkları içinde birbirlerine bakmalarından ve bu bakış açısından hâsıl olan değerlendirmelere saplanmalarından doğar!
1252. İsimlerle nereyi yakalamaya kalkarsan, oradan eli boş çıkarsın!
1253. Hiç değilse, insanî birim olduğunun farkında olan birini bulmalısın ki, hem senin deney ve gelişmene faydalı olsun, hem de sen ona yararlı olabilesin!
1254. Gerçekte türlü isimler altında hep O'nu görüyorsun!
1255. Algılama kapasitendeki sınırlılığın getirdiği varsayımınla, TEK'i bölüyorsun... "Zâhir" ve "Bâtın" çıkıyor ortaya!
1256. Varlık birimleri arasındaki fark, onlardaki "canlılık" yönünden değil; "akıl" yönündendir!
1257. Tasavvuf, tarikat, bir iyi ahlâk derneği değil; varlığın hakikatini, vücudun aslını, özünü bildiren bir çalışma düzenidir!
1258. "Din"in mânâsı, senin ebedî saadetini meydana getirecek ilâhî hükümlerdir!
1259. "MÜLHİME" bilinci içindeydi FİRAVUN... Kendisini "Hak" görüyordu, karşısındakileri ise "yok"!
1260. Gerçekte "BEN" kelimesiyle işaret edilen varlık, öyle bir "ÖZ" varlıktır ki; o "ÖZBEN"lik noktasında tüm evren ve içindekiler "Tek bir Bilinç"ten ibarettir!
1261. Çokluğu inkâr, Hakk'ı inkâr olur!.. Tek'liği inkâr, yine Hakk'ı inkâr olur!
1262. "BEN" ile "NEFİS" veya "NEFS" hep aynı şeydir! "Bilinç" ya da "Akıl"!

1263. Evrende bir şeyin “YOK” hükmünü alması, diğer bir şeye GÖREdir. Gerçekte ise ne “var” hükmü mevcuttur, ne de “yok”!
1264. Ölüm ötesinde insanlar, dünyada edindikleri şartlanmalar ve kendilerini tanımaları ölçüsünde davranışlarını otomatik olarak ortaya koyarlar... Aynen uykuda gördükleri rüyada olduğu gibi!
1265. Küllî programın, birimden ortaya çıkması hâlinde aldığı isim, “irade-i cüz”dür!
1266. Gerçeğin örtüsü, tamamıyla göresel değerlerle şartlanmalar ve bilgisizliktir!
1267. İnsanlar, “Mutlak Tek”in kuvvetlerine bir aynadır!
1268. İnsanlar içinde, her devirde gerçeğe yönelenler ve onu bulabilenler çıkmıştır. Bazen de gerçeğe yaklaşıp, o gerçeğe erişemeden ömrü tükenenler olmuştur!
1269. İnsanlar, gerçekleri şartlanmaları ışığında değerlendirme yoluna gittikleri için yollarını sapıtmışlar ve çeşitli varsayım bataklıklarında ömürlerini heba edip gitmişlerdir!
1270. İyi-kötü-hoş-nahoş değerlendirmeleri, toplumun sizi o yolda şartlandırmasından ileri gelir!
1271. Kendini bilen kişi, ne yazı kış yapmaya çalışır, ne de kışı yaz hâline getirmeye!
1272. Bilgi, sende yerini bulur ve onu içinde hissedersen ve seni tatbikatında aynı neticeye götürürse, bilgidir!
1273. Kendini bulabilmen için her şeyden evvel, gerek hayvani ve gerekse beşerî duyguları terk etmen gerekir!
1274. Her şeyi baştan sona anlatamayanların, komple bir fikir sistemi olmayanların, başkalarına yol gösterici olmaya hakkı yoktur!
1275. Yol boyunca birçok merhaleler katedip, çeşitli makâmlardan geçecek, sabrımız nispetinde gerçeğe ereceğiz!

1276. Kişi, arzularını terk ettiği zaman “Hükmün âlemi”ne; gelenlere razı olduğu zaman da “rızaya ermiş kul” mertebesine yükselir!
1277. Oku ve idraka çalış! Mutlaka söylemek istiyorsan bir şeyler, önce KENDİNİ TANI!
1278. Hz. Muhammed, aklı olanlara ve ilmi duyguyla değil akılla değerlendirebileceklere yararlı olmuştur!
1279. Bil ki, gerçeği idrak etmeye çalışan bir kişi, asla yaradılmışlar arasında tefrik yapamaz!
1280. Yaradılmışlar arasında fark görmeyi kaldırdıktan sonra yapılacak ikinci iş, verenin huzurunda verilenlere vasıta olmaktır!
1281. Herkes, düşünebildiği, idrak edebildiği nispette fiillerde bulunur; ve sonucunda da hak ettiği ile karşılaşır!
1282. Kâmil kişi, mahlûkatta kusur veya hata görmez ve aramaz!
1283. Mükemmel olarak yaradılmamış tek bir mahlûk yoktur!.. “Var” diyenler, sadece kendi sınırlı anlayışlarını sergilemektedirler!
1284. Yaradan, her şeyi güzel ve kemâl üzere yaratmıştır. Ancak şu var ki; onlara bakanlar, gözlerindeki rengârenk camlı gözlükleri çıkarmak zahmetine katlanıp, gerçeği çıplak gözle görmek lütfunda bulunsunlar.
1285. “Hayır” veya “şerr”, yaratılmışın indîncedir... Yaradanın indînde, hepsi birdir!
1286. Bil ki, yolumuz tefrik yolu değil; MUTLAK BİRLİK yoludur. Bu yolda, kesinlikle ayırım yapmak yoktur!
1287. Bütün günahların kökeninde de, “Şirki hafî” yani “tanrıya inanmak” yatar!..
1288. Hem “benlik deccali”nin tüm kapasitesi ile saltanatının sürmesini isteyeceğiz... Ondan sonra da Tek’e, havadan ermiş olacağız... Bunu beklemeyin!.. Çünkü bu, gerçekleşmesi muhal olan bir sükûtuhayal!

1289. “Ümmül Kitab”ı okuyup idrak edemeyen, ne bilir ki “ALLÂH Adıyla İşaret Edilen’in ahlâkı”nı?..
1290. Basîretinde varlıkların çokluğu yoktur! Gözde, çokluk vardır!
1291. ‘ALLÂH ve DİN ADINA” hükmetmek, “kimin yetkisinde”dir?!!
1292. Arpa dağıtıp, altın toplayamazsın!.. Altın dağıtıp, irfana eremezsin!.. Zulüm yapıp, rahmet bekleyemezsin!.. Bina yapıp, ilim alamazsın!..
1293. “Anlayış ve değerlendirmede yenilenme” var; ama, “İlâhî Sistem ve Düzen”de yenilenme yok!
1294. Yaradılan ne vardır ki birbirine muhtaç olmasın?.. Ama onları “Yaratan”!!! İşte, O’nu “dost” seç kendine!
1295. Düşün, düşün ve gene düşün; düşündüğünün gerçeğine eremesen bile, hiç olmazsa “düşünenler” arasına girersin!
1296. Dününden pişmanlık duymayan, en büyük saadete ermiştir...
1297. Ne bir kusur işle; ne de af dilemek mecburiyetinde kal... Hatta, kimsede kusur görmemeye gayret et!
1298. Senin, bizzat arzularınla gelişen hırsın, senin “şeytanın” olmuştur!.. Arzuları kalmamış bir kişinin, ihtirasları da olmadığı için, şeytanı da “müslüman” olur!
1299. Yaradılmışlar, çoğunlukla kendilerine bir iyiliğin ulaşmasına vesile olanları sever ve hakikatten uzak iseler, verileni verenden bilirler... Sen bil ki, veren-verdirten hep O’dur!
1300. Ruh kuvvetin - kapasiten, ölmeden önceki son ulaştığın beyin kapasiten olarak sâbitlenir!
1301. Kur’ân, OKUnduğu zaman “Sistem ve düzen” fark edilir; ki bu da, “Allâh ahlâkı”nın fark edilmesi sonucunu getirir!
1302. Daima Yaradanın huzurunda, yaradılmışların gerçeğe yönelen hizmetinde olmaya çalış!

1303. Hakikata ermişlerin indînde kişinin değeri, yaradanına yönelişi ve yakınlığı kadardır... Öyle ise yönelişin, gerçeğe - aslına - Rabbine olsun!
1304. Bil ki, vâde tamam oldu ve vakit geldi! Artık, herkesin, MUTLAK BİRLİK yolu üzerinde buluşması vaktidir. Bu yol öyle bir yoldur ki, bu yolda, ne mezhep ve ne de tarikat ayrılıkları bulunacaktır!
1305. İnsanın, hakikatine ererek "Halifetullâh" olabilmesi için de önce "Mİ'RÂC" yapması zorunludur.
1306. Gerçeği, ya ondan bîhaber olan örter; ya da o gerçeği idrakten âciz olanların dil uzatmasını istemeyenler!
1307. Zekât, Hakk'tan aldığını halka dağıtmaktır!
1308. Şüphesiz ki her ortam için ayrı mahlûk yaratılmıştır. Gül bahçesi için bülbül, gübre yığını için pislik böceği, ateş için semender...
1309. Basîret ehli olmayan göremez ki elektriği... Sadece ampulleri görürler ve hükümlerini verirler!
1310. Çalış ki; aslına yönelişinde güçlü olup, tekâmülünde hız kazanasın!
1311. Sebebi müsebbib görüp, ondan bilme! Sonra böyle düşünür de, "sebebi" tanrı edinmiş oluverirsin farkında olmadan!
1312. Ölüm ötesi boyutu anlatanı dikkate almadan, yalnızca, dünyalık çıkarlarını gözönüne alarak yaşayanlar; sonsuzluk hedefinde sonsuz pişmanlığı yaşayacaklardır!
1313. "Zâhir" ve "Bâtın" denir... Bil ki, bu iki isimle işaret edilen şey, birbirinden ayrı değildir; ikisi, aynı tek şeydir!.. Fark, gözden dolayıdır!
1314. Çeşme, senin ayağına gelmez... Susadıysan, sen çeşmeyi ara ve ona git! O, sana yol gösterir!
1315. Bilenler, öze ermişler, gökteki yıldızlar misalidir... Tefekkür semâsının yıldızlarıdır onlar!

1316. Rehberin, Efendimiz; MÜRŞİDİN, KUR'ÂN; râbıtan, Zât-ı Hak olsun! Bil ki, hiçbir fâni mürşid olamaz ve değildir!
1317. Bir zaman ki, baykuşlar Güneş'i tarif ediyor!
1318. Rab diler bir şey verirse, kimse mâni olamaz... Rab sana bir şeyi nasip etmedi ise de, bütün yaradılmışlar bir araya gelse, onu sana veremezler!
1319. Asit kazanına düşen insanın ne eti ne de kemiği kalır; bir süre sonra da asit olup çıkar... O zaman görürsün ki, yer o eskiden bilip yürüdüğün yer değildir artık!
1320. Az sözlerden çok şeyler anlayıp idrak etmeye çalış; ki kemâlinin gelişmesi de süratli olsun!
1321. "Göldeyim, emniyetteyim" deme; bir an evvel ırmağa karış ve deryaya ulaş; onda bir zerre olmaya bak!.. Çünkü tarihte, çok göllerin ortadan kalktığına rastlanmıştır... Ama denizin ise asla!
1322. Bil ki, yolun sonuna eren yoktur... Belki, deryaya erip, onda bir zerre hâlini alan vardır!
1323. Zekâ, fikirlerle uğraşırken; akıl, sistemli düşünceye yönelir!
1324. Taklit eden değil, taklit edilen olmaya çalış! Nakleden değil, nakledilen olmaya gayret sarfet!
1325. Zerre, deryaya diyebilir mi ki; "Beni şu tarafa götür" diye. Derya ne tarafa dilerse, sevkeder dalgalarıyla onu... Gerçek, derya ise; dalgalarda tecellileri midir acaba?..
1326. Siz bu dünyaya, başkalarının neler yapıp neler yapmadığıyla uğraşmak ve onları yargılamak üzere gelmediniz!
1327. Hepimiz bu dünyada yaptıklarımızın cezasını tam hakkıyla göreceğiz! Bundan kesinlikle kuşku duymayın! Çünkü SİSTEM, bir mekanizma olarak yürürlüktedir!

1328. “Besmele”nin anlamıyla hemhâl olamıyorsak; elbette bize geriye kalan, ismi ve resmidir!
1329. Hakikat, dünyada iken yaşanacak bir olaydır!
1330. Ötendeki değil, karşındaki HAKK’ın fiilinden razı olmak, şirkten arınmaktır! Ya “Allâh kulu” olunduğunu fark edersin; ya da “tanrının kulu” olarak geçer gidersin!
1331. Firavun, birimsel nefse dönük sorumsuz yaşayan kişidir!
1332. NÛR, O’dur ki, seni hakikate erdire... Şartlanmalarından, değer yargılarından, duygularından arındırıp; “Allâh” gibi düşündüre, insan gibi değil!
1333. Bal kavanozu yalamakla balın güzelliklerine erilmeyeceği gibi, varlık terk edilmeden de “Vahdet” kelâmı etmekle, “vehim” terk edilmez!
1334. Terk edemediğin her şey, vehminin getirdiği sahiplik duygusundandır!
1335. Nelerin varsa, kendini nelerin sahibi olarak görüyorsan, o kadar güçlü vehmin esirisin demektir... Nerede kaldı, “Vahdet”i yaşamak!
1336. Kaldırılacak olan şey “vücudun” değil, varsayımın olan benliğindir!!!
1337. Yer ehli duygularıyla, semâ ehli aklıyla yaşayandır!
1338. “Tek’in ilmindeki varsayım sayısız çok’un, tek tek O’nu zikri” diye bir olay söz konusu değildir; Hakk’ın nazarında... Bu, algılama yanılgısıdır işin!
1339. Korku atılmadıkça, vehmin terki mümkün değildir!
1340. Bil ki, “değerli” veya “değersiz” tefriki-tâbirleri yaradılanlar arasında ve onlara göredir... Yaradanın indîndeyse sadece yarattıkları vardır!
1341. Gerçekleri kabullenmek çok çok zordur!

1342. Hâlâ onbin sene geriden çalışan beyinlerin, “kıyamete kadar geçerli ve çağdaş olacak KİTAB”ı anlaması çok zordur!
1343. Vücud, yok edilemez... Çünkü vücudunun varlığı, Hakk’ın Esmâ’sı ile kaîmdir!
1344. “Âlemler” isminin müsemması da O’dur! Çünkü gayrısı yoktur!
1345. Her şey, “O”nun efâl mertebesindeki görüntüsüdür. Kesret âlemi de, budur!
1346. Cehennem ateşini söndürecek tek nûr, Kadere ve Takdir edene imandır.
1347. İçinde yaşamakta olduğumuz zaman, yeryüzünde hiçbir değerin ölçemeyeceği konumdadır!
1348. Teşekkür ettiğinin kim olduğunu bilmediğin sürece, “şükür” etmiş olmazsınız!
1349. Kâmil insan O’dur ki, bilgisinin nûru, takvasının nûrunu söndürmez...
1350. “Besmele” çekilmez; mânâsı idrak edilir ve gereği yaşanır! “Besmele”yi idrak edip gereğini yaşayamayana kalan ise, bol bol “Besmele” çekmektir!
1351. Hangi özellik veya mânânın ortaya çıkmasını dilemişse, o mânâya uygun sûrete bürünmüş ve o sûretin şartları içinde gerekenleri ortaya koymuştur!
1352. Ne var ki, her iki ayaklı yapı mutlaka “insan” olmayıp, “insansı”da olabilir!
1353. “Doğa kanunu” da diyebileceğin “Sistem”, O mutlak “kanun koyucu”nun, “sistem oluşturucu”nun dilediği bir biçimde hükmünü icra eder!
1354. Zulmeden, zulüm bulurmuş da, “Neden bu zulme uğradım?” dermiş... Zulüm nedir ki?!!

1355. Şuur boyutuna yönelme, “Tek”liğe; yani Allâh’ın Vahdâniyetine yönelmedir!
1356. Marifet vardır, Hakikatten önce... Marifet vardır, Hakikatten sonra!
1357. Güneş sistemi, içinde bulunduğumuz Galaksi’de bir HİÇ mesabesindedir!
1358. İnsan, hiçbir zaman o an’a kadar öğrendiklerinin-hafızasına girmiş olan verilerin sonucu ile, söylenen herhangi bir olayı inkâr etmemelidir!
1359. Her birim, karşısındakini kendi anlayışı kadar değerlendirebilir!
1360. Elinizi vicdanınıza koyunuz ve kimsenin duymayacağı bir şekilde kendinize gerçeği itiraf ediniz... Hazır mısınız ölüm ötesi yaşama?..
1361. Sen veya ben... Dilenilen mânânın gerektirdiği sûretle sûretlenmiş, dilenilen mânâyı yaşayacak olaylarla bezenmiş, o olayların içinde torna ve tesviye olmuş ve nihai hedefimize göre yönelmişiz!
1362. Namaz, Hakk’a urûctur; boyutsal anlamda!
1363. Dağın başındaki deniz görmemiş çobandan, yüzme öğrenilmez!
1364. Dün gitti... Asla geri getiremeyeceksin!..
1365. Allâh takdiri, olayları oluşturacak sebepler silsilesi içinde açığa çıkacak!
1366. Parayla satın alamayacaklarınızla olmaya bakın!
1367. Aşk, sevenle sevilen arasında perdedir! Seven, sevilende yok olduğunda, “Aşk” tamam olur!
1368. Düşündüğünüz her şey, beyin tarafından genlerinize kaydediliyor!..
1369. Beyin veya seslenişi olan şuur, hiçbir zaman tatmin olmaz ve olmayacaktır... Çünkü öğrenilecek şeylerin sonu yoktur!..
1370. Biliniz ki, aldığınız tedbir de, takdirin gereği ve kaderin sonucu olarak alınmaktadır!

1371. Yaşamda, kimsenin kimseyi sorumlu tutma hakkı yoktur!.. Herkes kendi kapasitesini kullanamamasının sonuçlarını yaşayacaktır!..
1372. İpler hep beynin elinde... De, beynin ipleri kimin elinde olabilir? Sakın "Tanrı" demeyin!!!
1373. Tanrı kavramından arınmadan, somut gerçekler dünyasını değerlendiremezsiniz... Oysa genleriniz tıka basa Tanrı kavramıyla dolu!
1374. Beyin, son sentezini açığa çıkarıyor... Biz de o senteze, uygulamamızla katkıda bulunuyoruz!..
1375. Tanrı değil ALLÂH! Hele hele, bir tanrının adı hiç değil!
1376. Yukarıda biri yok! Bunun farkında değiliz... İşin en kötüsü bu!
1377. Sen, nefsine sürekli zulmetmektesin; nefsinin, hakikatini yaşamasına engel olduğun sürece!
1378. Taklitle, "âdet" diye yapılan fiiller, kesinlikle dinî uygulama olmaz!
1379. İnsanca duygular ve insanca düşünme, kozalıların ilkel yaşantılarından başka bir şey değildir!..
1380. "Şefaat", kişinin yanlışlarda ısrarına yol açan yanlışlarından dönmesine engel olan bilgi yetersizliğini ortadan kaldırıp, kişiyi o konuda bilgilendirmektir!..
1381. Yorumda hürsünüz... Fikirde hürsünüz... Fiilde hürsünüz... Ama, Din'in hükümlerini değiştirme hususunda asla böyle bir hürriyetiniz mevcut değildir!
1382. Herkesin Allâh'a ulaşan yolu, kendi özüne giden yoldur!
1383. "Tanrı"lar "ulu" olabilir... "Allâh" ise "EKBER"dir!
1384. "Tanrı", korkulası umacıdır! "Allâh" ise, ilim sahiplerinde, sonsuz-sınırsızlığın yanındaki hiçliklerini kavrayış nedeniyle oluşan "haşyet"in kaynağıdır!

1385. Hakikatimizdeki Allâh'ı tanımak ve ermek zorundayız! Bu dünyadan gittikten sonra bunun oluşması kesinlikle imkânsız!
1386. ESAS OLAN; O'nun varlığı dışında VARSAYDIĞIN BENLİĞİNİN GERÇEKTE hiçbir zaman VAR OLMADIĞINI İLİM YOLLU KAVRAMAK ve gereğini hissedip YAŞAMAKTIR!
1387. "ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"i bilmeyenler, "O"nun yarattığı isimlerle "O"nu tanımaya çalışanlar, Kurân'ı kelimelerine bakarak anlamaya çalışanlar; nereden bilsin "ALLÂH Adıyla İşaret Edilen'in Ahlâkı"nı!!!
1388. "OKU"yabilirsen "ÜMMÜL KİTAB"ı; "ALLÂH Adıyla İşaret Edilen'in Ahlâkı"yla ahlâklanırsın!..
1389. "Allâh adaleti"nde herkes, payına ne düşerse ona razı olmak zorundadır!
1390. Kurân'ın veya Hz. Muhammed'in anlattıklarını hissedebilmek önemlidir, ezberlemek ve tekrar etmek değil!
1391. Algıladığımız kâinat, ucu-bucağı-başı-sonu olmayan kâinat, esas itibarıyla, Allâh'ın kendi indîndeki bir AN'lık bir düşüncesinin hâsılasıdır!
1392. Allâh ahlâkıyla ahlâklanıp, karşılıksız verebilmektir, "zekât"!
1393. Siz taklit ehli olarak yaşayıp, mukallidandan biri olarak mı bu dünyadan ayrılmak istiyorsunuz?..
1394. İman nûru olan kişide, basîret açılır!
1395. "Allâh'ın Vechi", Cennette görülür. Vechini gören de, Cennet ehlidir!
1396. İlk hedef, "ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen"in ne olduğunu öğrenmek-anlamaktır!
1397. Âlemleri tanıyarak ALLÂH'a ermek değil; ALLÂH'ı tanıyarak âlemlerini seyretmek, ana gayemiz ve hedefimiz olmalıdır.

1398. “Allâh”ı kıymetini bilerek tanımamanın, nefsine yaptığın en büyük zulüm olduğunu idrak edemiyorsan; mübarek olsun dünyalığın!
1399. Beynini ne yolda kullanıyorsan, onun neticesine erersin!
1400. Bak aynaya... Seyret kendini, yaptıklarını!.. Günün ne kadarını, “Allâh’ı bilme”ye ayırıyorsun; günün ne kadarında, dünyada bırakacağın şeylerle meşgûlsün?!.
1401. Gözünü ve kalbini dünyalık bürümüş, aklı bulûğa ermemiş koca insana, “Allâh”a yakîn elde edip, bunun sonuçlarını yaşamanın ne olduğunu da anlatmak, elbette mümkün olmaz!
1402. Ne amaçla olursa olsun, dünyalık kazanma hırsına bak bir... “Allâh”ı tanıma ve yakîn elde etme hırsına bak bir!.. Hangisi ne kadar?.. Koy terazinin iki kefesine, gör kendini!
1403. “Dünyasız da yaşanmaz ki!” deyip; dini “hobi” edinene mübarek olsun dünyası!.. Mübarek olsun imansızlığı!
1404. Neyi-niye yaptığını bilmek ve varlığın sırlarını çözmek, HAKİKATE ULAŞTIRIR; ki böylece Allâh’a erersin.
1405. Ölüm ötesi yaşama intikâl etmiş bir kişi için, “vuslata ermeden gitmenin” getireceği eksiklik kadar büyük ve korkunç bir eksiklik düşünülemez!
1406. Birimsiz-objesiz, Allâh’ı anlama şansın yok!
1407. Kur’ân, “İnsan”a gelmiştir! İnsan boyutuna hitap eder! Allâh’ın kelâmlarından da bir tanesidir!
1408. Mutlak olarak senden ne çıkarsa, o çıkanın bir sonraki neticesi gene dönüp sana gelecek!
1409. “İnsan” olmanın, “İnsanlık şerefi”ne ulaşmanın ilk basamağı; “Niye-Neden-Niçin” suallerini kullanmakla başlar!
1410. Hayvan sual sormaz! Hayvansı insanlarda da sual olmaz!

1411. Denizin her bir dalgasına ayrı isim vermek, her dalgayı şekline göre ayrı özelliklerle tanımlayıp çeşitli isimlerle bunların üzerinde durmak; neticede, bilinci, global görmekten perdeler ve “âmâ” eder!
1412. “Allâh gazabına düçar olmuş” kişi, özündeki Allâh’ı tanıyamamış ve bunun gereğini hâlâ yaşayamamakta olan insandır!
1413. Gözle “görüyorum” dediğin şey, bir hayalden başka bir şey değildir! Hakiki görme, idraktır; ilimdir!
1414. Bu varlık, tek bir mekanizma... Ve her dişli, kendi kanununa tâbi! Zanna ve hayale yer yok bu mekanizmada...
1415. İşin başı, “ALLÂH” diyebilmek... Sonu da, diyenin, kendi olduğunun açığa çıkmasıdır!..
1416. İslâm’ı, akıllı insan değerlendirebilir!
1417. Soyunamadığın kadarıyla da hâlâ bir tanrı vardır kafanda ve şirki hafî bitmemiştir!..
1418. Değerlendirmelerin, “ALLÂH adıyla işaret edilen”inki olmadıkça, şirki hafî bitmez!..
1419. “ALLÂH adıyla işaret edilene sevgi”, henüz “müşriklik” devresine ait bir kavramdır... Ama müşriğin de, bu sevgi olmadan bir yere varması mümkün değildir!..
1420. Allâh, “hikmet” ile kayıt altına girmekten de münezzehtir!
1421. ALLÂH’a yöneliminizi daima dışa, yukarı, öteye doğru değil; içinize, özünüze, varlığınızdaki Rabbinize doğru yapmaya çalışın!
1422. Yaşamın körlük üzere gitmişse, ölümün de körlük üzeredir! Ondan sonraki yaşamın da tamamen kör olarak gider... Kör, sağır, şaşkın olarak ortalıkta dolaşırsın.
1423. ŞİRK’in kökeninde, şuura yerleşmiş olan isimlere varlık vermek yatar!..

1424. Akan çeşmeyi bırakıp gidenin susuzluktan yakınması, kendini aldatmakta olduğunun açık göstergesidir!.. Ya da o sudan nasipsizliğinin açığa çıkışı!..
1425. AŞK; fıtratında olup, kendinde bulamadığını bulduğun yere kapılmandır!
1426. Sevgi, sonunda yanmayı getirir!
1427. Bilincini paylaşmadığın kişiye "Seni seviyorum" demek, yalnızca onu aldatmaktır!
1428. Dünyada bırakıp gideceğin şeyler uğruna ömrünü tüketirken, çevrenle ilmini ve inancını paylaşmaya korkarken, nasıl O'na olan inancın ve sevginden söz edebilirsin ki!!!
1429. Allâh'ın Vechi, Basîretle (ilimle) görülür!
1430. Tüm evren, her kesimiyle, tamamen canlı-şuurlu bir varlık hâlinde yaşamına devam etmektedir... Ki algılayabilene ne mutlu!
1431. Kişi, beyin kapasitesinin getirisini yaşar!
1432. Olay, beynini kullanmaktan; mazeretlerden geçmekten, sistemin gereğini uygulamaktan geçer!..
1433. "Mezar" deyince, bunu yalnızca topraktan bir mezar olarak kabullenmeyin... Et-kemik bedenler de, bilincin mezarıdır!!!
1434. Cehennemi yaşıyoruz; şartlanmalarımız, DUYGUlarımız ve değer yargılarımız yüzünden... Cenneti yaşıyoruz; gerçekçi olmamız, duygularımız ve evrensel bakabilmemiz yüzünden!..
1435. Ölüm, tadılacak bir olaydır!
1436. Her güzelliğin, kendi özünüzden kaynaklanacağını fark etmeniz gerekir!.. Tanrı yok ki, size bir şey versin!
1437. Kader kesindir ve asla değişmez!
1438. Bir günahın büyüklüğü, kişinin âhiretine verdiği zararla ölçülür!

1439. İman, bizi çevremize yararlı ameller konusunda yönlendirmiyorsa, o iman ne kadardır bizde?
1440. Yumurtası içindeki civciv kasılıyordu; "Benden büyük yok bu dünyada!"... Kozası içindeki insana göre de, ondan daha iyi bilen yok!
1441. Duygularının kökeninde, senin değer yargıların yatıyor! Duygularını oluşturan veya körükleyen değer yargılarını meydana getiren faktör de, şartlanmaların!
1442. Şuurundaki arınmışlıktır, ölüm ötesinde sonuçlarını yaşayacağın!
1443. Yanlışlık, tedbirin alınmasında değil; takdirin, tedbirle değiştirilebileceği düşüncesindedir!
1444. Bil ki Cehennem; şuurun ve bedenin azap duyacağı, Cennet ise; huzur bulacağı yerdir! Fakat orada ne odun vardır, ne de kömür!
1445. Cehennemden çıkmanın zamanı, senin bu bedene ve bu beden dolayısıyla sahip olduğun her şeye veda etme zamanıdır!
1446. Yanmamanın bir tek yolu vardır; O sırada kişinin basîretine-şuuruna imanın hâkim olması!
1447. Cehennemdeki en büyük azap, insanların Allâh'tan mahrum kalmalarının azabıdır... Hüküm, bu!..
1448. Allâh'a iman edenler Cennete girer! Allâh'a iman etmeyenler ise Cehennemde yanmaktadır, ŞU ANDA!
1449. İman nûrunun olduğu yeri, Cehennem ateşi yakmaz!
1450. Yanlışını idrak edenin hâli, "Tövbe"dir!
1451. Dua, insana verilmiş yaratma sırrıdır... İnsan dua ettikçe, Allâh onunla yaratır!
1452. DUA, kişinin kendindeki ilâhî güçler eşliğinde isteklerini gerçekleştirme faaliyetidir!
1453. Unutma! Gündüzleri geceler ve geceleri de daima gündüzler takip eder... Zamanı gelmeden Güneş doğmaz!

1454. Tedbirle takdiri değiştiremezsiniz; fakat takdirde var ise tedbir alır ve böylece de kazayı geri çevirmiş olursunuz!
1455. Kimin hakkında dedikodu veya gıybet yaptığını bilmeyen, fark etmeyen, zaten MÜŞRİKTİR!..
1456. Karşındakinin hakikatini göremediğin sürece, et kemik görüp secde etmeyen şeytan gibi olursun!
1457. Vehim terk edilmez, "sahiplik" duygusu varken!
1458. Her şeyi, ötelerde ve asılsız hayallerde değil; içinde yaşadığımız boyut ve sistemde bulmaya çalışırsak isâbet etmiş oluruz!
1459. "Hakikat", şuur boyutunda yaşanan bir şeydir!
1460. Her "insan" ismi altında mutlak olarak hükmünü yerine getiren, Hak'tır!
1461. Her boyut, kendi varoluş sistem ve kuralına göre yaşanır!
1462. İlim, gereği yaşanmak için ARAÇTIR... Hilâfetini yaşayabilmek ise AMAÇTIR!
1463. Halife, "her an sınırsız ve kayıtsız olan"ın ahlâkıyla ahlâklanmış olarak Halife olmuştur!
1464. Kendinizi kandırarak, hayalî beklentilerle "nefsinize zulmetmeyin"! Size ulaşacak şey ilimdir, şefaattir!
1465. Kurtarıcı beklemek yerine ilme sarılıp ilmi değerlendirmek, aklın gereği olan tek yoldur!
1466. İnsana yalnızca, idrak edip gereğini uygulamak suretiyle yararını göreceği ilim fayda verir!
1467. İlme sarılan kurtuluşa erer... Kişilere sarılanın işi ise şansa kalmıştır!..
1468. İlmin en geniş kapsamlısı, Kurân'dır!
1469. İlim öğrenmek demek, OKUmasını öğrenme çalışmaları demektir... Bilgi ezberlemek değil!

1470. Kimse inancına ters amel etmez; zor altında değilse... Herkesin ameli, inancının dışa vurmasıdır!
1471. İman bir ARAÇtır... O araçla elde etmek istediğiniz şeye ulaşırsınız!..
1472. Malıyla, canıyla, ilmiyle, sevdiklerinin yanan evin içine düşmemeleri için ne gerekiyorsa onu yaptırır iman!
1473. İSLÂM, "ALLÂH'a teslim olma sistemi"dir!
1474. Olmayan "ŞEY=TANRI"nın güçlerinin, seni bağışlaması da elbette söz konusu olamaz!
1475. Kişi kendisinden çıkan fiillerin neticesine erecektir; müsbet ya da menfi!
1476. Hakkında ne takdir edilmiş ise, o neticeye ulaşacak fiilleri ortaya koyacak ve ona ulaşacaksın!
1477. Akıl ile Allâh'a ulaşılır!
1478. Kurân'ı ele almanın anaokul düzeyidir, Kur'ân meâlini açıp O'nu okumak!
1479. Kesinlikle bil ki, herkes özünden gelen bir biçimde kendi kaderini yaşar!.. Kimse kimseye bir zarar veremez!
1480. Kim, ne zaman ilminin gereğini yaşayamıyorsa, o, kendi kendini perdelemeye başlamıştır... Çünkü asla bulunulan noktada durmak mümkün değildir!
1481. Her BİRİMİN yaratılış amacından gayrı işlevi yerine getiremeyeceğini idrak, kendini tanımanın ilk basamağıdır!.. Bunun evveli ise dedikodu!
1482. "Kendini TANI" ise amaç; kendini tanımaktan murat, kendindeki ilâhî sıfatları yaşamaktır!
1483. İlim sıfatı, ancak Zâtına seçtiklerinde açığa çıkar!
1484. Kendini tanımadan gaye, Zâtını tanımaktır. Zât ise, Tek'tir!

1485. Allâh'ın Vahdeti beden boyutunda değil, şuur boyutunda yaşanır!
1486. Kur'ân-ı Kerîm'i anlamak istiyorsak; önce, ŞİRK düşüncesinin pisliğinden ARINMAK mecburiyetindeyiz!
1487. "İlim" odur ki, günlük yaşamında seni kendi doğrultusunda yaşatır!..
1488. Okuyup ne olduğunu anlamadığın şeyi, nasıl tasdik veya reddedersin ki?..
1489. Siz Kur'ân okurken, eğer onu yazanla iletişim kuramazsanız, lafzında kalırsınız!
1490. Amaç, isim değil; müsemmadır! İsmin çevresinde dönüp duranlar, ömrünü boşa harcarlar!
1491. Ne kadar Allâh'ı sevdiğin; yaşamından, hâlinden, zamanını neye ayırdığından belli! Allâh ile bağın ne kadar?!!
1492. Enfüsünden gelen hitabı dinleyemiyorsan, bu demektir ki, âfakından gelen kitabı OKUYAMIYORSUN!
1493. Kendini aldatmanın bedeli, ebedî körlüktür!..
1494. "Mekr", insanın taklitte olduğu hâlde, kendini tahkik ehli olarak zannetmesinin adıdır!
1495. Gerçek ilim adamı, yağmur gibi herkesin üstüne yağar!
1496. Kişinin sorularının bittiği yer, onun tatmin olma noktasıdır... Buna da duygularla değil, akılla erişilir!
1497. "Sistem"; birimin doğal yapısının ve kapasitesinin sonuçlarını yaşaması esasına göre çalışmaktadır!
1498. Sistemi bilmeden, düşünsel dedikodudan arınmak mümkün olmaz!
1499. Sistemi OKUmadığınız sürece şuurunuzda, şöyle veya böyle bir tanrı kavramı vardır demektir!..
1500. Karşındaki birimi, parmağın ya da dudağın ya da kulağın, gözün gibi göremediğin sürece ŞİRKTESİN!..

1501. Şefaati ne gerekçeyle olursa olsun değerlendirmeyenlerin, sonuçlarını da beklemeye hakları yoktur!
1502. Suçlayanlar şirke girer. Suçlamanın olduğu yerde mutlaka şirk vardır!
1503. Beyninizdeki “şirk” oluşturan düşünceler kalkıp, “ALLÂH Adıyla İşaret Edilen”e “iman” ettikten sonra “İSLÂM” ÜNİVERSİTESİ’NE BAŞLAYABİLİRSİNİZ!..
1504. “ŞİRK” olduğu sürece düşüncenizde, henüz “ALLÂH Adıyla İşaret Edilen”e iman etmiyorsunuz; yalnızca “tanrınızı upgrade” ediyorsunuz!..
1505. En büyük yalancı, ilmini paylaşmadığı kişiye “Seni seviyorum” diyendir!
1506. Sevgi, sahip olmak değil; paylaşmaktır!..
1507. Kendimizi tatminse amaç, bunun kolay ve zevkli yolları var... İdrak ve gereğini yaşamaksa amaç, bunun bedeli hayli ağır!..
1508. Düşünsel kişiliğinden arınmadan, “Allâh gibi” düşünemez-değerlendiremezsin!..
1509. Mukallit-taklitçi, sembollerin işaret ettiği gerçekleri fark etmediği için sembollere hakikat gibi sarılıp-sahip çıkıp; masallara devam eder!
1510. BİLGİ, gereğini uygulamak içindir... Bilgi tekrarı, taklitten başka bir şey değildir!..
1511. İnsan, evrenselliğe, özünden gelen evrensellik boyutundan açılabilir; dışarıdan, bedensellikten değil!
1512. İnsan ezbercilikten ve taklitçilikten çıkmadan, “düşünerek” yaşayamaz!
1513. “Ezberci ve taklitçi yaşam”dan, “her an düşünerek yaşam” katmanına sıçrama yapmak zorundayız!
1514. Gelecek olan her an, yaşadığın an tarafından oluşturuluyor!

1515. İlim, bilgi; beyninizi kuşatan hangi surları yıkabildi?..
1516. Yanan bir odadan kaçıp kurtulma arzusu ile yapacaklarınız gibi "OKU"ma gayreti içinde olmadıkça, asla "oku"yamayacaksınız!
1517. Geçmişte uyarıldı insanlar, "belâ gelmek üzere" diye... Onlar ise bunu hiç ciddiye almadılar... Sonrasını Kurân'da okuyun!..
1518. Her insan, kesinlikle, ilminin sonucu olan davranışları ortaya koyar; aklı başından alınmadığı sürece!
1519. Bir bilgiyi tasdik etmek, gereğini de uygulamayı getirir!
1520. İş, başınıza düştü!.. Kimseden fayda yok size... Zira kimse sizi kendiniz kadar düşünmez!
1521. "Namaz" denilen nesnede, eğer Fâtiha'yı mânâsını düşünerek okuyamıyorsan, acaba ne kadar namazını edâ ettin?
1522. Kendinizden veremediğiniz isâbetli cevap, taklidin SONUCUDUR!
1523. Mukallit, tanrısıyla yaşar!
1524. Kurân'ı "OKU"yamayan, "ÜMMÜL KUR'ÂN"ı hiç okuyamaz!
1525. İdrakı oluşmamış ilim, yüklenilmiş yüktür!..
1526. İnsan, insanlığını yitirir; idrak melekesini kilitleyip, taklitle yaşadığı zaman!
1527. Lokomotif olun, vagon değil!.. Bunun için de tek şart, düşünmesini öğrenmektir! Ezberciliği terktir!
1528. Her an, ne yaparsan yap; "Niye yapıyorum?" sorusunu sormaya alıştır kendini!
1529. Nasibi olan, taklidi bırakıp, tahkike yönelir... Nasibi olmayan da, bu işin dedikodusuyla ömür tüketir!
1530. "Akıllı", ibret alan; "ahmak" da aynı hataya sürekli devam edendir!
1531. Perdeyi dışarıda aramayın... Perde, senin bilincin ile ilmin arasındadır!

1532. Küsen, kendine küser; karşısındakine küstüğünü sansa bile!..
1533. Önce, "hayalimizdeki TANRIYI" bir yana koyup, "Âlemlerin Rabbi ALLÂH"ı öğrenmek mecburiyetindeyiz!
1534. "TANRI"YA TAPINILIR; "ALLÂH"A KULLUK EDİLİR!
1535. Düşüncenizin temelinde "ALLÂH"laştırmaya çalıştığınız "TANRINIZ" yattığı sürece, hayal dünyanızdan çıkıp gerçeği göremezsiniz!..
1536. Tanrınıza tapınıyorsanız, bilin ki yaşadığınız Cehennem, bunun sonucudur!
1537. Tanrıya tapınanın cehennemden çıkması mümkün değildir; tanrısına tapınmaya tövbe etmedikçe!
1538. Hakiki mânâda tarikata girmekten murat, "teslim" olmaktır!
1539. Tasavvuf; aklı başında, şuurlu, yüksek tefekkür gücü olan üstün istidat ve kabiliyetli insanların konusudur!
1540. Kelime anahtarları eğer beyinde düşünce kilitlerini açabilirse; insan, tefekkür âleminin sonsuzluğuna kanat çırpar!
1541. Beğenen, beğendiğine sahip olmak ister; seven, sevdiğinde varlığını yok eder!
1542. Mi'râc, Rabbine olur... Secde Allâh'a olur, sonucu haşyettir!.. Haşyet bitmeden Vahdet başlamaz!..
1543. Allâh'a yakîn elde etmek isteyen kişinin adım atacağı ilk basamak, "tefekkür"dür!
1544. "Dün"ü değerlendirmek, ayrı şeydir; "dünde" yaşamak ayrı şey!
1545. Secde edenin alnı, Allâh'tan gayrına değmez!
1546. Fazilet, yanlışını idrak ettiğin anda, kendine itiraf edebilmek ve onun gereğini uygulayabilmektir!
1547. Varlığınızdaki "Evrensel Şuur"dan habersiz olarak, kendinizi et-kemik-aynada gördüğünüz sûret sanarak bu dünyadan geçip

gidiyorsunuz!
1548. Evreni meydana getiren o müthiş, muazzam güç sizin her zerrenizde, bütün özellikleri ile mevcut!
1549. “Ben” dediğiniz bu varlığın derinliklerinde, “Kozmik Bilinç”in tüm ilmi ve sırları mevcut!
1550. Beyin dahi, Esmâ terkibi sonucu var kabul edilendir!
1551. Kimini inkâr, ebeden mahrumlardan kılarken; kimini de tasdik, en yüce mertebelere ulaştırdı!
1552. Şu bildiğimiz maddi güçler ötesinde ilâhî güçler, hepimizde mevcut!
1553. Yol odur ki, hedefe vardıra! Seni hedefe götürmüyorsa yol, yol olma vasfını yitirmiştir!
1554. SEN... ONU... Görsen ne olur?.. Görmesen ne olur!!!
1555. Resim içindeki fırçanın kıllarından birinin darbe izidir, Hulûsi!.. Resim, yapmadan önce tahayyül edilmiştir ressam tarafından; ondan sonra dökülmüştür tuvale!..
1556. “Allâh’a âşığım!” diyen, neye âşık olduğunun acaba farkında mıdır?..
1557. Cennette yanma yoktur!.. Bu ne demektir, düşünebiliyor musunuz?.. Bilincinizin kilitlenmesi!..
1558. Yanmak, şu dünyada bir rahmettir aptallar için... Ahmaklar ise yanmaz!..
1559. Aslan ne yaptı da rahmete nail olarak kuzu düştü önüne?.. Kuzu ne yaptı da gazaba uğrayıp aslana yem oldu?!!
1560. TANRI’nın kaderine sığınır bazıları da!.. Bu ne demektir bilir misiniz?..
1561. Yaşadığınız kozadan mutlu iseniz, mutluluğunuz daim ola!.. Değilseniz, gong çaldığı anda sahadan çıkacaksınız ve geri gelip, çıkmayı

yeniden deneme şansınız olmayacak!..
1562. Tüm hayvanlar alıcıdır... İnsan ise verici... Veren, Allâh'tır; alan, mahlûktur!
1563. Perdeyi kaldıran en önemli faktörlerden biri, VERDİKLERİNİZDİR!
1564. "Marifet", şirkten kurtulmak değildir! Bilin ki "şirkten kurtulmak", yalnızca bir başlangıçtır bu işte!..
1565. Çelişkisiz bir biçimde "tanrı" kavramından arınmadan, okula başlayamazsınız!
1566. "ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"in ne olduğunu hâlâ anlamadığınız için, hayalinizde-ötelerde bir hiçliğe atıyorsunuz tanrınızı; bu da sizin "tanrınız"ın yeni bilgiler ışığında "upgrade" edilmesinden başka bir şey değildir!
1567. FÂNİ, zaten fânidir; ve Bâkî de Bâkîdir... Bir gün Bâkî'nin kalıp da O'nun "HİÇ"liğine ulaşacağınızı sanmanız, bir başka ham hayaldir!
1568. "HİÇ"lik ötede değil, içinizdedir... Bâkî de siz!.. FÂNİ, hiçbir zaman var olmadı!
1569. Kimliğin ile "İlim"i birleştirirsen, ortaya kilim çıkmasın! İlmin başına kimliğini sokup, onu kilim etme!.. Herkes basıp geçmesin üstünden!
1570. "Dün" kamburuyla "bugün" odasına giremezsin!..
1571. Yemin ederim ki kimse seni cezalandırmıyor ve cezalandırmayacak... Yalnızca sen kendi kendini cezalandırıyorsun!
1572. Kozanı örmekte devam edip, sonra da "yaptıklarıyla filanca beni kozaladı" deyip, kendini tatmin ediyorsun!..
1573. NE yapman gerekiyorsa, ilmin neyi öneriyorsa, vicdanından gelen sesleniş neyse onu dinle! Ki, bir aptal olarak yanmayasın!.. Ahmak isen zaten yanmazsın!

1574. Neler kaybetmekte olduğunu idrak eden kişi, yanan odadan kaçmaya çalışan insana benzer! Eğer bu telaş içinde değilsen... Allâh rahatlık versin!
1575. Yapmadığın çalışmanın karşılığının sana havadan ulaşacağını sanıyorsan, kendini ALDATIYORSUN!..
1576. Taklitçilikle yaşam asla oluşmaz...Taklidi terk etmenin yolu da, kabullenmeyi terkten geçer! Sürekli tefekkürle yaşamakla başlar!
1577. Önce, yaşamaktan --> düşünmeye geçmek lazım!
1578. Önce taklitçi bilgilenmeyi terk edip, tahkikçi idrakı elde etmemiz gerekir; ki bundan sonra yani idrakın doğal sonucu olarak yaşam açığa çıksın!
1579. Direksiyona oturursan, o araba seni götürür!
1580. "MIZ" olan "dünya"dan çıkıp "âhiret"e intikâl edemezsek; "Ölüm = Uyanma" bizim için gerçekleşmeyecek demektir!
1581. Yarın aniden fiziki ölümle ayrılsak bu dünyadan; "MIZ"dan ayrılamayacağımıza göre, nasıl bir yaşantı içine gireceğiz?..
1582. Allâh bir adamın nimetlerinden mahrum kalmasını isterse, onun üzerine gurur elbisesini giydirir!
1583. İnsanın en kör oldukları, en yakınlarıdır!..
1584. Hâlâ bir çoğunuz, Dünya'da yıkılmış Berlin duvarını beyninizin içinde hazine gibi saklıyorsunuz!
1585. Berlin duvarları değil; ÇİN SEDDİ ile kuşatılmış beyin köyünüzün içinden, evreni yargılamaya kalkarsanız, hâliniz komik diye bile nitelendirilmez!
1586. Evrensel değerlerden ve "Sistem"den haberi olmayanın, "ALLÂH" sözcüğünü ağzına alması; anadan doğma körün gökkuşağını tarife kalkmasına benzer!

1587. Köyünün değer yargılarıyla Galaksiyi yargılayan ahmaklardan olmayı, sanırım hiçbir aklı başında insan istemez!..
1588. Ölümle, her şeyi dünyada bırakıp gideceğini idrak edememiş kelime ezbercileri, ancak o sözcüklerin lakırtısını yaparlar!..
1589. Avam, tedbir alır; tevekkülden uzaktır!
1590. Kişiyi değil, kişidekini göremiyorsan; zaten acil servise kaldırılma durumundasın!..
1591. İnkâr ettiğin her kişide dahi, senin muhtaç olduğun pek çok kemâlât vardır!
1592. Dünyada hangi noktaya gelirsen gel, DAHAsı vardır... Ve tümü de sonunda terk edilecektir!
1593. Gerçekte yalnızsın!.. Uyuduğundan da mı ibret almıyorsun!..
1594. Bir insanın "akıllıyım" sanarak ahmak rolünde olması, inanın ki başına gelecek en kötü hâldir!
1595. Her gece her şeyi bırakıp yalnız yolculuğa çıkıyorsun başını yastığa koyunca... Hâlâ yalnız olduğunu fark edemiyorsun!
1596. Ölüm, her an başının üstünde demokles kılıcı gibi... Farkında değilsin!
1597. Pişmanlık, sana hiçbir şeyi geri getirmeyecek!
1598. Beynindeki "Çin seddi"ni burada yıkamazsan, ölüm ötesinde kesinlikle böyle bir şansın olmayacak!
1599. Sana ulaşan her şey, senin hakkında takdir olunan şeydir; ki ulaşmaması mümkün değildir!
1600. "İnsan" olarak yaratılmamışlığın devası da yoktur!
1601. Denizde yüzüyor olsanız, susuzluğunuzu deniz gidermez; suyu içip hazmetmedikçe!
1602. Önemli olan benim yanımda olmanız değil; bu ilmin içinizde olmasıdır!

1603. “Azap” deyince, ancak el yanması ya da diş-baş ağrısı bilen insanlara ben nasıl anlatabilirim ki, Allâh’tan mahrum kalmanın azabını?..
1604. Yine eskisi gibi, “Bunları zaten biliyorum” diye kendinizi aldatarak eski günlerinize mi döneceksiniz?..
1605. Gecekondu üstüne gökdelen inşa edemezsiniz!..
1606. İnsanlara şu sorunun da sorulacağını çok iyi biliyorum; “Size, yaşadığınız zamanda bu gerçekleri açıklayan bir kovayı üzerinize boşaltmadık mı?.. Niçin o suyu değerlendirmediniz?”
1607. Zaman göresel!.. Yaşam göresel!.. Yalnızca yaşadığı andan ibaret bir dalgaboyu... İnsan!
1608. Şeytan ameli olan birbirimizi eleştirmeyi bir yana koyup; kendimizi yetiştirmeyi, eleştirmeyi, düzeltmeyi amaç edinelim!
1609. “Öz”ündeki-“sır”rındaki hakikati, Kurân’ı anlayabilmen için, ancak ve ancak, temizlenmiş-arınmış olman şart!
1610. “Evrensel kişiliğini” fark edemeyenler, geçmişte “bühl” olarak tanımlanmışlardır!
1611. Beynini yani ilminin gereğini, ister duygusallık, ister başka bir sebeple değerlendiremezsen, bunun sonuçları otomatik yaşanır; kimse de bunu değiştiremez!
1612. “Tanrı” kavramından kurtulmak irfan ile olur, basîret ile olur... Bunu da, tefekkür, muhakeme ve ilim getirir!
1613. İnsanlar lâyık olduklarıyla beraber olurlar!..
1614. Değerlendiremediklerinizi atacaksınız; ve sonra da ondan mahrum kalacaksınız!
1615. ALLÂH, korkulacak-eli sopalı-cezalandırıcı bir tanrı değil; haşyet duyulacak Mutlak Yaratıcı’dır!

1616. Resim, ressamı içeremez; ressamın dilediği özelliklerini yansıtabilir ancak!
1617. Din, ferde gelmiştir; devlete değil, topluma değil, rejimler kurulsun diye değil!
1618. Din, Allâh'ın ezelde yaratmış olduğu bir düzendir. Bunun bildirilmesindeki amaç, kişinin içinde yaşadığı "Sistem ve Düzen"i anlaması, ona göre kendini geleceğe hazırlamasıdır!
1619. ALLÂH" sohbeti yapıp; "tanrı kulu" olarak yaşamak da ne demek ki acaba?!.
1620. "İman nûru, Cehennem ateşini söndürür!" buyuruyor Allâh Rasûlü... Cehennem ateşimiz hâlâ bizi yakıyor ise, bu nedendir acaba?..
1621. Geçmişte ezber yollu öğrendiğiniz şeylerin acaba ne kadarı tahkike dönüp, sizi o konuda YAKÎNE erdirdi?..
1622. İlim geldikten sonra hâlâ onların hevâsına tâbi oluyorsa mukallit, iyi bir müşrik olarak tanrısına kulluk ediyordur!..
1623. Deva, Kurân'dadır!.. Kur'ân "OKU"maya çalışın!
1624. Anahtar boynunuzda, altın da kasanızda!..
1625. "Yaşam garanti belgen" kaç yıllık?!.
1626. Günün 24 saatinin ne kadarında bilinçlisiniz?..
1627. "ALLÂH"a, Kurân'ı okuyup-ona iman etmeyenler, kaçamazlar!
1628. Neydi o âyet?.. "İman ettik" deyip de imtihanla karşılaşınca, bahaneler bulup zordan kaçanlar hakkındaki?.. İmtihanı, gökten düşecek dosya kağıdındaki sorular zannedenler hakkındaki?!!
1629. Yarın yukarıdan tanrınız megafonla mı seslenecek sizlere?.. "Falancanın ağzından uyarmıştım sizleri" diye!..
1630. Fakr hâlindekinin duası, hakikatinden gelişi dolayısıyla, "OL!" emri gibidir!
1631. İnsanı "insan" kabul ettiren faktör, bilgisi değildir!..

1632. Toplumun robotu, “insan” olmaz!
1633. İnsan, özünden ürettikleri kadarıyla insandır!
1634. Bütün mahlûkat kendi menfaati için yaşar... Vermek ise, “ALLÂH ahlâkıyla ahlâklı olan”a aittir!
1635. “İnsan” dışında bir varlığa, “ALLÂH AHLÂKIYLA AHLÂKLAN!” uyarısı yapılmamıştır... Niye?
1636. PC’de harf kaybolmadan bilgiler saklanıyor, ama “İnsan” demiyoruz ona!..
1637. Dünyada dikenler güllerden çok daha fazla!..
1638. “Yazgın” sana neleri kolaylaştırmış? Bu şartlara hazırlanmayı mı; yoksa aksini mi? Hazırlanmayı kolaylaştırmış ve hazırlanabiliyorsan; ne mutlu sana saîd dostum!
1639. Ne geldiğimiz âlemin başını kavrayabiliyoruz, ne de geçeceğimiz boyutun sonunu!
1640. DUA ve ZİKİR mekanizmasını kullanmaz, paslandırıp, bir kenara terk edersin; ki bunun cezasını da sonsuza dek çekersin!
1641. Bir de olayı ve kişiyi YAŞAYARAK bak bakalım, o konunun içyüzüne... Acaba ne göreceksin?!!
1642. Sükûtuhayaller, daima gerçeklerle karşılaşmaktan doğar... Ne kadar çok sükûtuhayalin varsa, o kadar gerçekle karşılaşırsın!
1643. Bilmek ayrı şeydir, idrak yani inceliği kavramak ayrı şeydir!
1644. Önce varlığı TEK’e bir indirsek nasıl olur?!.
1645. Kuvvetli bir akıl, tefekküre götürür. Kuvvetli tefekkür, haşyeti getirir!
1646. İrfanda haşyet, Vahdette seyr vardır!
1647. Beşerî değer yargıları kalkmadan, kimse kendini tasavvufa girmiş saymasın!
1648. İnandığınız uğruna nelerinizden vazgeçebildiniz?..

1649. Kapı gibi ortada dururken benliğiniz ve onu oluşturan öğeler; nasıl "ÖZDE BİR" olmaktan söz edebilirsiniz ki?..
1650. Kendini arayanlara ayna olarak "Din" tebliğ edilmiştir!
1651. Kendini aramak ve tanımak gibi bir derdi olmayanları, "Din" enterese etmez! Onlar diledikleri gibi yaşarlar ve sonucuna da katlanırlar!
1652. Kendindeki hangi özelliği keşfederek onu kullanmak suretiyle bir cehenneminden kurtulup, karşılığı olarak o cenneti yaşayabildin?..
1653. Yaşamının değil; günün kaç dakikasında karşındakine, kendine davranılıyormuş gibi davranıyorsun?..
1654. Karşındakinin "sen" olduğunun LAKIRTISINI etmek çok kolaydır!.. İki nefes yeter! Ya onu idrak ile hissedip, yaşamak?!!
1655. Yönelişin O'na olsun... Ve ihtiyaçlarını da, eğer bîhaber ise, O'na arz et!
1656. Bilmezler mi, Güneş'e bulut ermez; ancak oluşturdukları bulutla yerdekileri o Güneş ışığından mahrum bırakırlar!
1657. Zâtın sıfatları bilinir, eserleri de müşahede edilir!
1658. Bilmek, şuurdadır... Uygulamak, efâl âlemindedir... İhsa, ilimdedir... İnzâl, zuhurdur!
1659. İnsanlar, iman edip "Allâh"a hicret etmek mecburiyetindedir; eğer iman ediyorlar ise gerçekten "ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen"e!
1660. Bir kişiyi sevip, onsuz yaşayamayacağını söyleyen kişi; imanı reddetmektedir!
1661. Kişi, kendisine azap veren yanlışlarından arınmadıkça cehennemden çıkmaz!..
1662. ŞEFAAT, seni yanlış bilgiden arındırarak gerçeği idrak ettirme olayıdır!..

1663. Namaz, kişinin beşeriyet dünyasından arınıp; Allâh hakikatine yönelmesidir!..
1664. “Sistem”, insan için kurulmamıştır... İnsan, “Sistem” içinde var olmuştur!
1665. Önce gecenin zulmeti, sonra günün aydınlığı gelir!
1666. İnsanın bütün özellikleri, genetik yapıda BİLKUVVE gizlidir!
1667. Kişi, kendi özüne doğru olan yolculuğu yapmazsa, cennet ortamının melekî varlığı olmak yerine ruh boyutunda hakikatten perdeli olarak yaşamak zorunda kalır!
1668. Tasavvuftan amaç, insanın kendi orijinini tanıması çalışmalarıdır!
1669. Sabır, gâfilin kendini koruma mekanizmasıdır!..
1670. Allâh’a iman etmiş kişinin bilinci, tüm yaratılmışlara Allâh bakışıyla bakar!
1671. En büyük ibadet, özündekine yönelmektir... O yönelişin sonunda öze ERENlerden olursun elbette!
1672. Ayakta Kur’ân okurken gerçekte dilinde okuyan, Kur’ân sahibidir... Onun önünde zâhirinle sen eğilirsin!
1673. Yargıcınız, vicdanınızdır!
1674. İdrakın kadarıyla yanlışlardan korunursun!
1675. Dilediğini yap... Neticesine katlanacaksın!
1676. Hitap edeni algılayamazsan, hitabı değerlendiremezsin!
1677. “İman”; Tek bir Fâtır ve Yaratıcının dilediğince yarattığı olaylar içinde yaşadığımızı kabullenmektir!
1678. Dua noktasına gelebilmiş olanınız varsa eğer; o, kesinlikle duasına icabet olunacağını bilsin!
1679. Hissetmemişsen, isteğin taklidî istek ve duadır... Ki o zaman onu hissetmeye çalışmak gerek!

1680. Bilgi kitapları yüklü mahlûkattan değil, ilmi hazmetmiş ehli kemâlâttan olmak marifettir!
1681. Sen, idrakına göre duada olduğun gibi; idrakına göre de edindiğin çevre içindesin!
1682. “Dua”da yaratış sırrı gizlidir!
1683. Başkalarının duaları, sizin dualarınız değildir!
1684. Gaybın, algılama sınırına göre var olduğunu anlayamayanlara söylenecek ne söz var ki!
1685. Ne alacağınızı merak ediyorsanız, “Dua”nızı fark etmeye çalışınız!
1686. Yaşam sevgi üzerine kurulmuşken, bunu yaşayamayanlar, hayallerindeki bir tanrıyla meşgûldürler!
1687. Namazı kılamayan; yani âfakta, karşısındakinde Allâh nûrunu göremeyenin yaptığı ibadet, kendine ZULÜMDÜR!
1688. “Şeytaniyet”, gördüğü ile kayıtlamak ve kayıtlanmaktır... “Hilâfet” ise gördüğünü kayıtlamamak, sınırlamamak ve sınırsızlıktan nasip almaktır!
1689. Zekâ, fikirler arasında çelişkilerden kurtulamazken; akıl, tefekkür okyanusuna açılır kapasitesi ve ilmi nispetinde!
1690. Şuurunu arıtman önemli, bunu insanlara göstermen değil!
1691. İNSAN; öncelikle, “Allâh”a halifeliğinin hakkını vermek için yaratılmıştır; elbette buna fıtratı müsait olanlar!
1692. Dünya, hikmet yurdudur; ve bu dünyada oluşan her şey, kendinden evvelki sebepler etkisiyle yönünü bulur.
1693. Allâh takdiri, olayları oluşturacak sebepler silsilesi içinde açığa çıkacak... Ve bizler, “an” içre oluşmuşu seyredeceğiz, kapasitemiz kadarıyla!
1694. HİÇ’likten (EHADÜSSAMED) ilmi (NOKTA) açığa çıktı; ilminde kendini seyrederken âlemler (evrenler) adını taktı seyrine!

1695. İş işten geçtikten sonra pişman olmaktan, verdiklerini “ego-enaniyet”im yüzünden değerlendirememiş olmaktan Rabbime sığınırım!
1696. Allâh’ın örttüğünü hiç kimse açamaz! Allâh basîret ihsan etsin!
1697. Dünyanın en büyük âlimi de deseler, okuyup dinlediklerini tekrar ederek yaşıyorsan, gelecekteki yaşamın MUKALLİTLER arasında olacaktır! Müşahedendeki keşfin ne?
1698. ŞİRK, muhatap olduğun noktada Allâh’ın Esmâsıyla zâhir olduğunu görememektir. İkiyüzlülük, yalan, iftira gibi tüm davranışların kaynağı da ŞİRK’tir!..
1699. Kozmik potansiyelin, beyinlerdeki hologram dünyalarda kendini seyri ne muhteşem şeydir!
1700. “HasbiyAllâhu, lâ ilâhe illâ HUve, aleyhi tevekkeltü ve Huve Rabbül arşil azîym.”
1701. Şirkin kalkmış olmasının alâmeti; kişide yalan, ikiyüzlülük, gıybet, iftira, aldatma, çıkarı için yüzüne gülme gibi hasletlerin olmayışıdır. ŞİRKTEN ARINMIŞLIĞIN BAYRAMINI DİLERİM.
1702. Şükreden arttırır; nankörlük eden kendini kilitlemiş olur!
1703. Yaşamakta olduklarınız, düşündüklerinizin sonucudur. Düşünüp yaptıklarınız yarınınızı oluşturacaktır. Dilediğinizi konuşun!
1704. Mukallit, duyduğunu okuduğunu; Muhakkik, keşfindekini konuşup yazandır.
1705. HAC BAYRAMI öncesi 10 gün oruç, Ramazan dışındaki en değerli oruçtur. Gündüzü ve gecesiyle bu günleri değerlendirebilene ne mutlu!
1706. Nasibi olmayanın “AMA...”, “FAKAT...” türüyle başlayan bahanesi çok olur!.. Bu kelimelerle itirazın anlamı, “bu konuda benim nasibim yok, üstüme gelmeyin” demektir!
1707. Muhakkak ki biz sana kevseri (Esmâ özellikleri havuzunu) verdik... O hâlde salâtı yaşayarak Esmâ'dan oluşan hakikatinin farkındalığına er...

(Böylece de BEN'liğini-EGONU) KURBAN ET! Bu bildirdiğine hıncı olan var ya, işte o soyu kesiktir (Hakikatinden kaynaklanan Esmâ özelliklerinin getirisinden mahrumdur!).
1708. BEYNİN, GÜNÜNÜN NE KADARINDA BU DÜNYADA BIRAKIP BİR DAHA HİÇ BULAMAYACAĞI İŞLERLE MEŞGÛL? KAÇ DAKİKA DA HAKİKATİNİ MÜŞAHEDE HÂLİNDE?
1709. MUKALLİT, delil ispat ister; MUHAKKİK, müşahede eder!.. Muhakkik, mukallidi delil istemesinden tanır. Muhakkik, mukallide muhatap olmaktan kaçınır, yalnızca müşahedesini anlatır. Tartışmaz!
1710. Taklitler, taklit edilenin değerinin ispatıdır. Ne mutlu taklit edilene!
1711. Dünde kalıp bugününü değerlendiremeyene, yarın kapısı ebeden kapalı kalır!
1712. “Düne ait NE VARSA, dünde kaldı” ne demek? Hiç bunun anlamını derin bir şekilde düşündük mü?
1713. Bir SEN var, bir de özünde, O'nun Esmâ bileşimi açılımı var öyle mi!!!
1714. KUR'ÂN okumayı kolaylaştırdık; hâlâ “oku”mayacak mısınız? “Oku”mazsanız nasıl anlayacaksınız?
1715. FARKIN farkında olmayana, farkı fark ettirmeye çalışmayın; farkı fark ettiremezsiniz! Çünkü fark etmemek için yaratılmıştır!
1716. Allâh tüm yaşamımızda, âlemlere Rahmet olarak irsâl eylediği ZÂTI hakkıyla değerlendirmeyi nasip etsin ve kolaylaştırsın.
1717. Allâh niçin “ŞİRK”i affetmez? NİÇİN İslâm'da en önemli konudur ŞİRK? ŞİRKİN GİZLİSİ AÇIĞI OLUR MU?..
1718. Sık sık şu duayı yapsak? Rabbim içinde bulunduğum gafletin ve şirkin farkındalığına erdir ve hazmıyla bundan kurtulmayı nasip et!

1719. Öncüler, yeni kapılar açanlar, yepyeni farkındalıklara ulaştıranlar vardır; orijinaller... Onları taklit edenler vardır; onların dedikodusuyla ömür tüketenler; mukallitler!.. Hangisindensiniz?
1720. DOLUNAY günlerinde ORUÇLU olmak Rasûlullâh uyarısıdır.
1721. EDEP haddini bilmektir. İnsanlarla tartışmak boy ölçüşmek için değil, Hakk'ın nasip ettiğini paylaşmak için varız.
1722. Mekân KÖYDEN çıkmak kolaydır, ama kozan olan KÖYDEN çıkmak ender kişiye nasiptir!
1723. RABBİNİN BEYNİNDE YARATTIĞI HAYAL DÜNYANDA YAŞADIĞINI KAVRAYAMIYORSAN, RABBİNİN KULU OLDUĞUNU ANLAYAMIYORSAN...
1724. DECCAL hadislerini okuyun! Hz. Muhammed, DECCAL'in kıyamet öncesinde çıkacağını bildirdiği hâlde, kendi zamanında çıkmayacağını bildiği hâlde niçin deccal fitnesinden korunma duası yaptı?
1725. “B” sırrında allameyiz(!); ama taklit ehli olduğumuz için, hâlâ dualar içindeki “EÛZÜ BİKE” ifadesinin ne anlama geldiğinden gâfiliz!
1726. Allâh MEKRİNİ üzerlerine çekip, deccalin CENNETİNDE keyif ve zevkle yaşayanlara, şeytan amellerini süslü gösterir; böylece MEKRE düşmüş olduklarını fark etmeden geçip giderler!
1727. İsmi BEYİN olanın SIRLARINA ve derûnuna keşfi ermeyenler, ötelerde hakikat ararlar!
1728. İsmi Allâh olanın tenzih ve teşbihinin ne demek olduğunu anlamadıkları için, yanı sıra tanrı edinmiş olanlar, beynin hakikatini de görmekten ebediyen mahrum kalacaklardır!
1729. Kendilerine apaçık gerçekleri gösterildiği hâlde, hâlâ mecaz ve misalleri esas alıp buna göre hayal dünyalarında yaşamayı tercih edenlere yaşantıları mübarek ola!

1730. Gördüğünü tanımayanı hayalindekiyle başbaşa bırakın! Böylece ona zulmetmemiş olursunuz.
1731. Nâdan, Keriym'in ikramını reddeder de nankör olur; mekre uğrar da, amellerini süslü görür!
1732. KERİYM ALLÂH, nâdan ve nankörlerin dahi RABBİ’dir!.. Sonra beyinleriyle açığa çıkardıklarının sonucunu yaşarlar! İşte MEKR budur.
1733. Kaldırmazsa perdeyi, fakîr ne yapsın! Çöplük evinde sürünmekten başka ne gelir elden!
1734. Kimi “Rabbi zidniy ilma” âyeti hükmünce ilmini arttırmaya gayret eder; kimi de dedikodu üretip yaymak için! Kim ne için yaratılmışsa ona o kolaylaşır. Her şey yerli yerincedir. Fiiline bak; ne için yaratılmış olduğunu ve sonucunu gör!
1735. Günümüzü, dünyada bırakıp gideceğimiz şeyler için tüketmekten kurtulmuşluğun BERAATINI alma niyazıyla... “İstediğim HAK'tır benim” diyebilme umuduyla...
1736. “Allâhümme inniy eûzü Bike min mekrike ve eûzü Bike minke.”
1737. Gâfil, davranışlarını zarfa bakarak düzenler; âkil ise mazrufa bakarak! Sizin ilişkileriniz hangi düzeyden?
1738. İftira eden zâlim ya aklını yitirmiştir ya da imanını! İman ile iftira aynı kalpte bulunmaz! Şahidi olmadığın olay hakkında konuşmak ya dedikodudur ya gıybet ya da iftira!
1739. “İNSAN”ın ORUCU, muhatabında gayrılık görmemektir!
1740. GERÇEK DÜNYADA RENK YOKTUR! RENK, BEYNİN KENDİ İÇİNDEKİ BİR OLGUSUDUR! DALGALARI DÖNÜŞTÜRÜP SÛRETLERİ VE RENKLERİ BEYİN İÇİNDE YARATAN MUSAVVİR elbette SUBHANDIR!
1741. “ŞİRK”siz (“BEN”LİKSİZ) yaşamın Bayramını yapmak nasip ola hepimize... Allâh bunu kolaylaştıra!

1742. KEŞKE demenin kesinlikle yararı olmadığını; yapılmışın kaybettirdiğinin ASLA telâfi edilemeyeceğini anlamak için, daha kaç defa elimizi yakmamız gerekiyor!
1743. "ALLÂH"ının yukarıda olmasıyla, İÇİNDE veya ÖZÜNDE olmasının hiçbir farkı yoktur! Hepsi de aynı ölçüde veya değerde "ŞİRK"tir! (Yûsuf: 106)
1744. UYANIKLIĞINDAN UYAN!
1745. "BEN"ini kurban edemeyenin cezası ebeden "BEN"inin sınırları içinde yaşamaktır.
1746. A'rafta dünyasına tövbe edip, şeytanını (beden kabulünü) taşlamayanın; nefsini (benliğini) Allâh'a ermek uğruna kurban etmeyenin Bayramı olur mu?
1747. Vahşi hayvanın evcilleşmesi ayrı konudur; "İNSAN" olmak ayrı konu... Hz. İSA; "İnsan iki defa doğmadan semânın melekûtuna ulaşamaz" demiştir. Ârifin sözü şu: "İNSAN olmaya geldim!"
1748. "İNSAN", Allâh ahlâkıyla ahlâklanmış olandır! Toplumsal örfe dayanan ahlâklar evcilleşmişlere aittir. Onları mükemmelleştirir!
1749. Şükreden kendine eder; nankörlük eden de kendine eder!.. Nankörlük hüsranla sona erer!
1750. İnsanoğlu elleriyle kurabiye yapar, sonra ona tapar; sonra da oturup yer! Kurabiyesine tapınanlardan olmaktan arınma dilerim!
1751. Nankörlük yapanın kendine verdiği zararın benzerini, dünya birleşse ona veremez!.. Nankör, Allâh'a kapatmıştır kapısını penceresini!
1752. Rabbim anlamadıklarımı anladım sanmaktan sana sığınırım! Rabbim anlamadıklarımı fark ettir bana ki anladığımı sandıklarımın yanlışlığını anlayayım!
1753. Dünle bugüne hitap etmeye çalışanlar, dünde yaşayanlardan başkasına yararlı olamaz! Yaşadığı gündekileri değerlendiremeyenlerin,

yarına ışık tutma imkânları da olmayacaktır. Yarınlar, bugünden yarını görenlere aittir!
1754. Hayat, hayal dünyanda geçmiş hikâyelere dayalı masallar üretip, onların âleminde yaşamak için değil; Sünnetullâh'ın ne olduğunu fark edip; HAKİKATİ görüp yaşamak içindir.
1755. Yeryüzünde açığa çıkmış en muhteşem BEYİN, ismi "ALLÂH" olanı hatırlatmaktadır, ismi "İNSAN" olup "KUR'ÂN" ile ikiz kardeş olana! O Muhteşem ZÂT hürmetine hatırlayanlardan olmak nasip olsun; ki biz doğumunu değerlendirenlerden olalım.
1756. Baş olup başkalarını yönetme duygusu öylesine BENLİK Ateşi oluşturur ki; sonunda yapılan bütün hayırlı işleri yakar bitirir! İşlevimiz insanları yönetmek değil ilmimizi paylaşmak olmalıdır.
1757. ALLÂH'a ne derece yakın olduğunuzu anlamak istiyorsanız, karşınızdakilere olan davranışınıza bakın ve bunu sorgulayın! ŞİRK, karşınızda açığa çıkanın O'nun esmâsı olduğunu görememektir.
1758. Allâh'a yakîni olanın hâli RIZA; uzak düşmüşün hâli de İSYANDIR.
1759. Senin kendine yakıştıramadığın, Allâh'ın sana yakıştıramadığıdır. Ondan arınmazsan, göz göre göre kaçınılmaz sonucunu yaşayacaksın demektir!
1760. Beynin, beşerî ve hayvani değer ve duygulardan arındırılması, "İNSANÎ" hakikatin açığa çıkmasına zemin hazırlamak amaçlıdır. Gerçekleşir veya gerçekleşmez!
1761. "DÜN" küfesini sırtından atamayan, ya(â)rını göremez!
1762. ARINMA ile değerlendirilmeyen ömür avuntu ile tükenir; hüsranla sürer!
1763. Bana karşımdakiyle ne mesafede duracağımı hep karşımdaki hâl ve yaşam diliyle anlatmıştır. Ben de ona uyarım.

1764. Sevmek, tüm benliğini sevdiğine teslim etmektir. Seviyorum deyip kendini Allâh'a teslim edemiyorsan, müslim misin? Şeytan avuntunun oluşturucusudur!
1765. Bana yakın olan, duygularıyla (beğenerek-severek) yaklaşan değil; aklıyla ilmi değerlendirip yaşamında uygulayandır. Beğenen, beğenmediği bir şey görünce arkasını dönüp gider!
1766. Sadece, samimiyete erenler ve ona tâbi olanlar Hakikate erecektir!
1767. Evliliğiniz mutlu mu? 2. defa gelseydiniz aynı eşi mi seçerdiniz? İki tarafın da cevabı evet ise, o mutlu evliliktir!
1768. Ezber bozmak, ezberletilenden kurtarmaktır. İnsan ezberletileni tekrar ederek veya ezberle yaşamaz!
1769. Rabbine nankörlük yapıp nimetini yalan sayanın, başkalarına karşı davranışında ne beklenebilir ki!
1770. PİŞMANLIK NE ZAMAN KALKAR?
1771. Tanrıya inanıp, onu Gökte bir yere oturtup; Peygamberini onun yanına urûc ettirenin İslâm ile ne alâkası olabilir! Mi’râcın, Rasûlullâh'ın derûnuna yaptığı boyutsal bir geçişle Hakikati olan Rabbini müşahedesi olduğunu fark etmeden konunun hakikati anlaşılmaz. (16 Haziran 2012)
1772. “İKRA KİTABEK”, Veri-bilgi tabanını İLMİNE GÖRE “OKU!”... Hesap görücü olarak “OKU”yan bilincin/benliğin yeterlidir! PİŞMANLIK NE ZAMAN KALKAR?
1773. Tasavvuf, “EGO”yu terktir! Sufi, “EGO”su olmayandır!.. “BEN”likten arınamayanın ilmi, kendisi için, benlik üreticiden başka bir şey değildir.
1774. EGO (nefs) neyi “değerlidir” diye kabul etmişse onu elde etmek, o olmak ister! Zenginlikse zengin olmak ister, âlimlikse âlim; Şeyhlikse şeyhlik, kutupluksa kutupluk, mehdilikse mehdi olmak ister! Bu istek hastalık hâline gelmişse, kendini olmak istediği gibi de görür!

1775. Haddini bilmeyeni bırak gitsin.
1776. Ramazanı, gündüzlerini beşerî değer yargıları ile dedikodu-gıybetten uzak olarak oruçla değerlendiren; gecelerini de secdede DUA ile ihya edenlere ne mutlu!
1777. NANKÖRLÜK devası olmayan hastalıktır!.. Rabbine NANKÖR olan, başkalarına neler yapmaz ki!
1778. Şerri örtüp, Hayrı yayanlara ne mutlu!
1779. Avam, sabreder; havâss, razı olur; has, seyreder; mukarreb, tedbir eder!
1780. Ölmüş kardeşinin etini yemeden ORUCU yaşayanlara ne mutlu!
1781. "Benden size HÜDA (Hakikat ilmi) geldiğinde kim ona tâbi olursa, onun için ne korku ne de hüzün kalmaz!"... "Oku kitabını (veri tabanını) Hesap görücü olarak vicdanın yeter"!.. Bu iki âyete göre; korku ve hüznün varsa hidâyet ehli misin kendin karar ver?
1782. "Başarı", Hakikatin yolunda samimiyet ve sabırla yürüyenlerin ereceği sarayın adıdır.
1783. "BEN"i yoktan yaratıp, "kul" adı altında esmâsıyla zâhir kılan; gözüyle de âlemlerini seyredip, onları tedbir eden Subhan'dır! Fark ettirip yaşattıklarının "bayram" denilen tecellileri mübarek olsun.
1784. Dünya "fâni"dir, "âhiret" Bâkîdir demek; yaşadıkların yanlızca anlıktır (kapsam ve etkisiyle betonlanma); arkasında sonsuz Rahmânî potansiyel vardır ona açık ve hazır ol, demektir!
1785. "Sen attın" diyen cehennemî yaşamdadır; "ATAN ALLÂH'TI" diyen cennettedir!
1786. Terk edebildikleriniz kadar ileriye geçebilirsiniz, yönelişiniz gerçeğe olduğu sürece.
1787. Her kapıyı açan tek anahtar vardır: SAMİMİYET!
1788. Biliniz ki, samimiyetin açamayacağı kapı mevcut değildir!

1789. İnsan ile diğer yaratılmışlar arasındaki fark; birincisinin, gördüklerinin ardına geçebilmesi kadardır!
1790. Samimiyet, karşınızdakinin hak ve hukukuna tecavüz etmeyen teklifsizliktir!
1791. Gören, düşünebilen ve idrak yüceliğine erenlerden olmaya çalışınız!
1792. Mudill isminin açığa çıkışı hâlinde tanımı gaflet olur. Gaflet, hakikatinin seyrinin olmayışıdır. Allâh gibi seyredemeyip yorum katarak seyreden gâfildir.
1793. Gafletin tek çözümü Hâdiy'nin devreye girmesidir. Gâfil yanmada olandır, yanacak olandır.
1794. "HAC Bayramı hakkında ÖNEMLİ bilgi"... Bayram, "Kurban Bayramı" değildir!.. Kurban kesilen hayvanlar için bayram yapılmaz!
1795. "BEN" kurban edilmedikçe "BEN"in esirisin! Esir, nereden bilsin "HÜR"ün dünyasını! "BEN"in kurban edilmesi sadece Allâh'a TESLİM OLMAKTAN geçer.
1796. İdrakın yüceliğine eremiyorsanız, inkârın basitliğinden sıyrılınız!
1797. Ne mutlu, Gerçeğe erene; ve O'na tâbi olabilene!
1798. İnsan ismine liyâkatınız, insanlara erişen iyiliklere vasıta olabilmeniz nispetindedir!
1799. Allâh kulu Allâh ilmiyle TEK'ten İLİMle seyirdedir; beşer BİLİMLE çokluktan TEK'e varmaya çabalar!
1800. "BEN"liği yani egoyu yani enaniyeti yok edecek tek şey AŞK'tır... Ki o da herkeste yaşanabilen bir şey değildir. AŞK çılgınlıktır!
1801. Her ağaç hangi amaca dönük kesilmişse ona göre kesilip biçilir, tornalanır! Canı yandığı, ağlayıp sızladığı tornacı tarafından hiç kâle alınmaz! Marangozun eline düşmemeye bakın! (29 Aralık 2012)

1802. Kanser bedeninin felaketidir ve yitirilmesine yol açar. Kaybetme korkusu ise ebedî bilincinin kanseridir ki sonsuz geleceğini cehennem eder.
1803. "Ölüydün dirilttik" sonucu Esmâ'nın kendini seyriyle başlar ki, bu da EL Veliyy isminin zahir olmasıdır. İşte gerçek doğum budur. Gerisi kıyametin dehşetini bekleyenlerdir korkularıyla baş başa!
1804. Bencilliği ve sahip olduklarında tasarrufu kaybetme korkusuyla yaşayanın tasavvuf dedikodusuyla zaman harcaması ona ne kazandırır ki! İçinizdeki Rasûle (vicdanınıza) ne zaman kulak açacaksınız!
1805. Gününü bedeninin keyfi için tüketenler yanı sıra, Esmâ hakikatlerinin farkındalığını geliştirmek için değerlendiren İNSANlar da yaşar aramızda.
1806. Kur'ân-ı Kerîm'in deşifresi olan Tasavvufun gerçeklerine iman etmezsin; ilmin getirisine akıl erdiremezsin. Sadece yiyip içip yavrulamakla ne olacak geleceğin?
1807. Sahip olduğunu SANIP, yitirmemek için KORUMAYA ÇALIŞTIĞIN her şeyini ergeç KAYBEDECEKSİN!
1808. Hiç çizilmiş kristalle çizilmemişi bir olur mu? Veremediğin sınav sonsuza dek içinde ukde olacak, onunla yaşayacaksın! Adımını düşünerek at!
1809. "DÜN"den ders almamış olanın yarını da "DÜN" olacaktır!
1810. Marifet, oku yaydan fırlatmak değil, nereye ulaşacağını görmektir, atmadan önce! Atılan ok, doğrultusunda, hedefini vuracaktır artık sen istemesen de! Düşüncen okundur; sonucunda yaşadığın eylem hedef... (24 Mart 2013)

AHMED HULÛSİ KİMDİR? AMACI NEDİR?

Değerli okurum;

Ahmed Hulûsi kimdir, amacı nedir diye çok merak ediliyor...

Çok özetle anlatalım...

21 Ocak 1945 tarihinde İstanbul, Cerrahpaşa'da dünyaya gelmiş bulunan çocuğa annesi **Ahmed**, babası da **Hulûsi** adlarını koymuşlar.

18 yaşına kadar Hz. **Muhammed**'i dahi tanımayan bir zihniyetle yalnızca bir yaratıcıya inanmış ve **Din** konusundaki her sorusuna karşılık olarak **"sen bunları sorma, sadece denileni yap"** cevabını aldığı için de, hep din dışı yaşamıştır çevresindekilere göre!

Babasının vefatından üç gün sonra 10 Eylül 1963 günü annesinin ısrarıyla gittiği Cuma namazında, içine gelen bir ilhamla Din konusunu tüm derinlikleriyle araştırma kararı almış, o günden sonra beş vakit namaza başlamış ve abdestsiz dolaşmamaya karar vermiştir.

Din konusuna önce Diyanet'in yayınladığı on bir ciltlik **Sahihi Buhari** tercümesini, sonra tüm **Kütübi Sitte**'yi ve Rahmetli Elmalılı'nın **"Hak Dini"** isimli tefsirini okuyarak girmiştir. İki yıla yakın bir süre zâhir ilimleri itibarıyla olabildiğince geniş kaynakları incelemiş, yoğun riyâzatlar ve çalışmalarla kendini tasavvufa vermiş; ilk kitaplarını 1965 yılında yazdıktan sonra **kendindeki açılım ve hissedişleri** 1966 yılında yazdığı **TECELLİYÂT** isimli kitabında yayınlamıştır. Bu kitap onun 21 yaşındaki bakış açısını ve değerlendirmelerini ihtiva etmesi itibarıyla geçmiş yaşamı hakkında önemli bir değerlendirme kaynağıdır. 1965 yılında tek başına hacca gitmiş ve hayatı boyunca kendi yolunda hep tek başına yürümüştür!

Prensibi, **"Kimseye tâbi olmayın, kendi yolunuzu kendiniz çizin, Rasûlullâh öğretisi ışığıyla"** olmuştur.

1970 yılında AKŞAM Gazetesi'nde çalışırken RUH ve ruh çağırmalar konusunu incelemeye almış ve bu konuda Türkiye'de konusunda ilk ve tek kitap olan **"RUH İNSAN CİN"**i yayınlamıştır.

Kurân'daki **"dumansız ateş"** ve **"gözeneklere nüfuz eden ateş"** uyarılarının **"ışınsal enerjiye"** işaret ettiğini keşfetmesinden sonra, **Kurân**'ın işaret yollu açıklamalarını değerlendiren, bundan sonra dinsel anlatımdaki işaretlerin bilimsel karşılıklarını deşifre etmeye çalışan **Ahmed Hulûsi**, bu alanda ilk çalışmasını 1985 yılında **"İNSAN ve SIRLARI"** isimli kitabında açıklamıştır.

Daha sonraki süreçte **Kurân**'da kelimeler bazında yaptığı çalışmalarla keşfettiği gerçekleri hep çağdaş bilgilerle bütünleştirmiş; kendisini, **"DİN"** olayını, **ALLÂH** adıyla işaret edilenin tamamen entegre bir Sistem ve Düzen'i temeline oturtarak, Hz. Muhammed (AleyhisSelâm)'ın neyi anlatmak istediğini **"OKU"**maya vermiştir. Bu yolda edindiği bilgilerin bir kısmını kitapları ve internet aracılığıyla da toplumla paylaşmıştır.

İslâm Dini'ni, Kur'ân-ı Kerîm, Kütübi Sitte (altı önde gelen kitap) **hadisleri temelinde** kabul ederek inceleyen, geçmişteki ünlü tasavvuf sîmalarının çalışmalarını değerlendirerek **gereklerini yaşadıktan sonra**, bunları **günümüz ilmiyle de birleştirerek değerlendiren ve mantıksal bütünlük içinde BİR SİSTEM olarak açıklayan** **Ahmed Hulûsi**, insanların, kişiliğiyle değil, düşünceleriyle ilgilenmesini istemektedir.

Çünkü, bu alanda tek örnek Hz. Muhammed'dir!

Basit beyinler yaşamlarını, kişiliklerle ve doğal sonucu olarak dedikodu ve gıybetle tüketirlerken; gelişmiş beyinler, fikirlerle ve

düşünce dünyasının verileriyle ömürlerini değerlendirirler!

Bu nedenledir ki, **Ahmed Hulûsi** kendisini ön plana çıkartmamakta, kitaplarına 40 yıla yakın zamandır **"soyadını"** koymamaktadır; insanların şu veya bu şekilde çevresinde bir halka oluşturmaması için... Bugün dahi, görüştüğü çok az sayıda insan vardır. Bu yüzden aşırı boyutlarda tepki almasına rağmen bu konudaki tutumunu ısrarla sürdürmektedir.

Anadolu'nun beş-altı yerinde bazı kişilerin kendilerini "Ahmed Hulûsi benim" şeklinde tanıtıp, çevrelerine insanlar toplayıp, onlardan maddi menfaat toplama girişimlerini duyunca da, kitaplarına resim koymak zorunda kalmış, bu suretle söz konusu sahtekârlığı önlemiştir.

Sürekli Sarı Basın Kartı sahibi gazeteci **Ahmed Hulûsi**, bu alan dışında profesyonel olarak hiçbir işle uğraşmamış, **hiçbir teşkilat, dernek, parti, cemaat üyesi olmamıştır.** Bütün yaşamı, **çağdaş bilimler-İslâm-Tasavvuf** araştırmalarıyla devam etmiş, **kitap ve yazılarıyla, sesli ve görüntülü sohbetlerinin tamamını internet üzerinden okuyucularına ücretsiz ve tam metin olarak indirilebilir şekilde yayınlamış İLK yazardır.** Tüm düşünce ve bakış açılarıyla beklentisiz olarak apaçık ortadadır!

28 Şubat öncesi şartlar dolayısıyla, eşi **Cemile** ile önce Londra'da bir yıl yaşayan **Ahmed Hulûsi**, 1997 yılında Amerika'ya yerleşmiş ve hâlen orada yaşamını sürdürmektedir.

Mevcut bilgileri ışığında, tamamen insanlardan uzak kendi **"köy"**ünde yaşamayı tercih edip, herkese, orijinal kaynaklara göre **Rasûlullâh'ı ve Kurân'ı aracısız olarak yeniden değerlendirmeyi** tavsiye etmektedir!

Zira, Hz. **Muhammed**'in açıkladığı **SİSTEM**'e göre, **"DİN ADAMI"** diye bir sınıf asla söz konusu değildir! Her fert direkt olarak **Allâh**

Rasûlü'nü muhatap alıp **O**'na göre yaşamına yön vermek zorundadır! Tâbi olunması zorunlu tek kişi, **ALLÂH Rasûlü MUHAMMED MUSTAFA** AleyhisSelâm'dır. O'nun dışındaki tüm kişiler istişari mahiyetteki kişilerdir ve yorumları kimseyi bağlamaz!

Herkes yalnızca **Allâh Rasûlü** ve **KUR'ÂN** bildirilerinden mesûldür! Bunun dışında kalan tüm veriler kişilerin göresel yorumlarıdır ve kimseyi **BAĞLAMAZ!**

İşte bu bakışı dolayısıyla da **Ahmed Hulûsi** insanların kendi çevresinde toplanmasını veya kendisine tâbi olmasını kesinlikle istememektedir. Anlattıklarının sorgulanmasını, araştırılmasını tavsiye etmektedir. Bana inanmayın, yazdıklarımın doğruluğunu araştırın, demektedir!.. Bu yüzden de insanlardan uzak yaşamayı tercih etmektedir.

Bu bakışı dolayısıyladır ki, Ahmed Hulûsi'nin ne bir tarikatı vardır, ne bir cemiyeti ve ne de herhangi bir isimle anılan topluluğu!

Ahmed Hulûsi, çeşitli çevrelerce **kendisine yakıştırılan her türlü pâye, ünvan ve etiketlerden berîdir! O, sadece Allâh kuludur!**

Kimseden **maddi veya siyasî, ya da manevî** bir beklentisi olmayıp, yalnızca **kulluk ve bir insanlık borcu** olarak **bilgilerinin bir kısmını okuyucularıyla paylaşmaktadır.**

Ahmed Hulûsi, yalnızca...

Düşünebilen beyinlerle düşüncelerini paylaşmaya çalışan bir düşünürdür!

Hepsi, bundan ibaret!

Hiçbir yazılı, sesli veya görüntülü eserinin TELİF HAKKI OLMAYAN yazarın eserleri, pek çok değerlendiren tarafından orijinaline uygun olarak bastırılıp, karşılıksız olarak çevrelerine

dağıtılmaktadır... Bugün milyonlarca ailenin evinde **Ahmed Hulûsi** imzalı eserlerin var olması, onun için yeterli şereftir.

Bu konulardaki detaylı çalışmaları aşağıdaki bazı internet sitelerinden inceleyebilir, dilediklerinizi tümüyle kendi bilgisayarınıza indirebilirsiniz.

www.ahmedhulusi.org

www.okyanusum.com

www.allahvesistemi.org

Sonuç olarak şunu vurgulayayım...

Herkesin görüşü kendi bilgi tabanının sonucu kadardır! **Bu eserleri kendiniz değerlendirmeye çalışın! Yazarla değil, yazılanla ilgilenin.** Sizlere karşılıksız olarak verilen bu **Allâh hibesi ilmi** hakkıyla inceleyin.

Ebedî yaşamınıza yön verebilecek düzeyde Allâh ve Sistemi'ni (Sünnetullâh'ı) **anlatan** bu eserler umarım sizlere yeni ufuklar açar.

Saygılarımla,

AHMED HULÛSİ

AHMED HULÛSİ'NİN ÜCRETSİZ OLARAK HEDİYE EDİLEN ESERLERİ

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ, 2009
   (Semih Sergen'in sesinden "KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ" CD'si ile birlikte)
2. DUA VE ZİKİR, 1991
3. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
4. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
5. HZ. MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
6. YENİLEN, 2005

Hayırseverler tarafından basılan bu eserlerden, http://www.ahmedhulusi.org/kuran_talep.php linkindeki formu dolduran kişilere, yalnızca nakliye ücreti karşılığında ve her adrese birer tane olmak üzere yollanacaktır.
Bu eserlerin temin edilebileceği adres aşağıdaki gibidir:

DAĞITIM MERKEZİ: Kuyumcukent Yan Hizmetler Binası 1.Kat 1.Yol No: 5 Yenibosna/ İSTANBUL

Tel: 0212 603 19 20
www.kuraniste.org

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN DİĞER KİTAPLARI

1. MANEVÎ İBADETLER REHBERİ, 1965
2. EBU BEKİR ES SIDDÎK, 1965
3. TECELLİYÂT, 1967
4. RUH İNSAN CİN, 1972
5. İNSAN VE SIRLARI (1-2), 1986
6. DOST'TAN DOSTA, 1987
7. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
8. EVRENSEL SIRLAR, 1990
9. Gavs-ı Â'zâm ABDULKÂDİR GEYLÂNÎ "GAVSİYE" AÇIKLAMASI, 1991
10. DUA VE ZİKİR, 1991
11. HAZRETİ MUHAMMED NEYİ "OKU"DU?, 1992
12. AKIL VE İMAN, 1993
13. MUHAMMED MUSTAFA (a.s.) (1-2), 1994
14. KENDİNİ TANI, 1994
15. TEK'İN SEYRİ, 1995
16. İSLÂM, 1996
17. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
18. OKYANUS ÖTESİNDEN (1-2-3), 1998
19. SİSTEMİN SESLENİŞİ (1-2), 1999
20. "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ, 1999
21. CUMA SOHBETLERİ, 2000
22. MESAJLAR, 2000
23. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
24. BİLİNCİN ARINIŞI, 2005
25. "B" SIRRIYLA İNSAN VE DİN, 2005
26. YENİLEN, 2007
27. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ, 2009
(*Semih Sergen'in sesinden "KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ" CD'si ile birlikte*)

AHMED HULÛSİ'NİN VİDEO SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

1. Kurân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Semih Sergen'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü" Okunuşu
3. Abdulbasît Abdussamed'in Sesinden Arapça Orijinal Okunuşu ile Birlikte "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü"

B. SON SOHBETLER

1. Hologram Dünyan
2. Beyin Sırları
3. Beyin – Dua Mekanizması
4. Ehl-i Beyt'te Namaz

C. İNSAN VE DİN SOHBETLERİ

1. Ben "Muhammedî"yim
2. Kaynaktan Yarına
3. Kurân'ın Ruhu
4. Salât (Namaz) Ne İçin?
5. Hz. Muhammed'e İman
6. Tanrı(!)nın Ayak Sesleri
7. Hazineyi Okumak
8. Sünnet Ne Değildir?
9. Püf Noktası
10. Hz. Muhammed Farkı
11. Eski ve Yeni
12. Sünnetullâh
13. Sünnet-i Rasûlullâh
14. Bi-izni-hi
15. Enfüste ve Âfakta
16. "Tanrı Merkezli Din"mi?
17. İlim - İrade - Kudret

D. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Tanrı Ulu mudur?
2. Anladığım İslâm

E. İSLÂM VE BİLİM (1990-1997)

1. Dostça Bir Söyleşi

2. “Tanrı” mı “Allâh” mı?
3. Allâh’ı Tanıyalım - 1
4. Allâh’ı Tanıyalım - 2
5. Sohbet
6. Hakikat
7. Uyanış
8. Üst Madde
9. Dost’tan Dosta
10. Ruh Cin Melek
11. Sorular ve Cevaplar
12. Kaza ve Kader
13. Kader ve Astroloji

F. KONFERANSLAR

1. Hamburg Konferansı
2. Gelsenkirchen Konferansı
3. Berlin Konferansı
4. Londra Konferansı
5. İzmir Konferansı
6. Antalya Konferansı
7. Antalya Falez Sohbeti
8. Bebek Sohbeti

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

* Ahmed Hulûsi'nin yabancı dillere çevrilmiş tüm eserlerine www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN SESLİ SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

1. Kurân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Kur'ân-ı Kerîm Çözümü ile İlgili Önemli Açıklama
3. Kur'ân-ı Kerîm'in Çözümü
4. Zorunlu Bir Uyarı
5. Allâh Esmâ'sındaki Muazzam, Muhteşem ve Mükemmel Özellikler (Esmâ ül Hüsnâ)
6. Semih Sergen'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü" Okunuşu

B. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Anladığım İslâm
2. Şeriat Devleti
3. Açık Konuşalım
4. Tanrı Ulu mudur?
5. Yanmamak için
6. Taoizm-Budizm-Totemizm-İslâm
7. Salâvat ve Ayna Nöronlar
8. Kurân'ı Neden Anlamıyoruz?
9. Kur'ân ve Yeni Çağ
10. Kur'ân Mucizesi "Ekber"iyet
11. Kur'ân Sırlarının Derinliğine
12. Muhteşem Kaynak
13. Örtülen Gerçekler
14. Allâh Rasûlü'ne Gerçekten İman Ediyor muyuz?
15. "İman" Neye?
16. Muhteşem İrsâl
17. "İlmî Sûret" ve Hologram
18. Niçin "Data"?
19. "Nokta"ndaki Kudret
20. Yenilenin Artık

C. SESLİ KİTAPLAR

1. Hz. Muhammed'in Açıkladığı Allâh
2. İslâm
3. İslâm'ın Temel Esasları
4. Hz. Muhammed Neyi Okudu?
5. Akıl ve İman
6. Tecelliyât

D. SİSTEM SOHBETLERİ

1. İnsanın Gerçeği
2. İnsan ve Ölüm Ötesi-1
3. İnsan ve Ölüm Ötesi-2
4. Okumak
5. Korunmak İçin
6. Âmentü-1
7. Âmentü-2
8. İslâm
9. Gerçekçi Düşünce
10. Akıl ve İman
11. Tekliğe Giriş
12. Tekliğin Esasları
13. Mi'râc
14. Ruh İnsan Cin Melek
15. Kadir Gecesi
16. Halifetullâh
17. Nefs Nedir?
18. Bilincin Arınışı
19. Öz'ün Seyri
20. Tek'in Takdiri
21. Üst Madde
22. Kaza ve Kader-1
23. Kaza ve Kader-2
24. Kader ve Astroloji

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserleri **KİTSAN**'dan temin edilebilir.

AHMED HULÛSİ'NİN TV SOHBETLERİ

A. ASTROLOJİ SOHBETLERİ (15 Bölüm) – TRT2 (1992)

B. EVRENSEL GERÇEKLER (36 Bölüm) – FLASH TV (1993)

C. KIRMIZI KOLTUK SÖYLEŞİ – STAR TV (2003)

D. EXPO TV (2005)

1. Selâm
2. Sünnet
3. Kurân'ın Ruhu
4. "B" Sırrı
5. Bismillâh
6. Allâh'a İman
7. Kilitlenmişlik
8. İsimler
9. Neyi "Oku"du?
10. Sünnetullâh
11. Din Adına
12. Muhammed Farkı
13. Ölüm
14. İbadet
15. Namaz
16. İlim - İrade - Kudret
17. Tanrı Merkezli
18. Ruhlar
19. Reenkarnasyon
20. Sistem
21. Oruç ve Zekât
22. Beyin ve Dua
23. Hac
24. Kadir
25. Akıl - İman
26. Kanmayın
27. Faytoncu
28. Muhammedî
29. Hazine
30. Veda

AHMED HULÛSİ'NİN YABANCI DİLLERE ÇEVRİLMİŞ KİTAPLARI

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ
İngilizce (Yeni)

2. İNSAN VE DİN
İngilizce (Yeni)

3. TEK'İN SEYRİ
İngilizce (Yeni)

4. EVRENSEL SIRLAR
İngilizce (Yeni Çeviri), Fransızca

5. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH
İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca (Yeni Çeviri), Fransızca, İspanyolca, Rusça, Azerice, Arnavutça

6. İSLÂM
Almanca, Fransızca, İspanyolca, Rusça, Arnavutça

7. SİSTEMİN SESLENİŞİ 1-2
Almanca, Fransızca

8. DİN'İN TEMEL GERÇEKLERİ
Almanca, Fransızca

9. YAŞAMIN GERÇEĞİ
İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca, Fransızca, Flemenkçe, Boşnakça

10. DOST'TAN DOSTA
Fransızca

11. MESAJLAR
Fransızca

12. TECELLİYÂT
İngilizce (Yeni Çeviri)

13. RUH İNSAN CİN
İngilizce

14. DUA VE ZİKİR
İngilizce (Yeni), Almanca (Yeni Çeviri), Azerice

15. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI
Azerice

16. KENDİNİ TANI
İngilizce

* Ahmed Hulûsi'nin yabancı dillere çevrilmiş kitap ve videolarına www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN ÜCRETSİZ IPHONE, IPAD VE PODCAST UYGULAMALARI

A. IPHONE UYGULAMALARI

1. Kur'ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ
4. Dost'tan Dosta

B. IPAD UYGULAMALARI

1. Kur'ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ

B. PODCAST UYGULAMALARI

1. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Türkçe
2. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Arapça
3. Ahmed Hulusi – Son Sohbetler
4. Ahmed Hulusi – İnsan ve Din Sohbetleri
5. Ahmed Hulusi – Yenilen Sohbetleri
6. Ahmed Hulusi – İslâm ve Bilim 1990-1997
7. Ahmed Hulusi – Evrensel Gerçekler – Flash TV 1993
8. Ahmed Hulusi – Astroloji Sohbetleri – TRT2 1992
9. Ahmed Hulusi – Konferanslar
10. Ahmed Hulusi – Expo TV Sohbetleri 2005
11. Ahmed Hulusi – Star TV Kırmızı Koltuk

* Ahmed Hulûsi'nin eserlerinin yeni uygulamaları ile ilgili duyuruları www.ahmedhulusi.org adresinden takip edebilirsiniz.

NOTLAR

Table of Contents